

ШОДӢ СОЛЕХ

ИТАРИ БАДАМ НЕ-ДА!...

(Саҳначаҳои ҳаҷвӣ)

Душанбе
«Адиб»
2010

ББК 84 Тоҷик 7-4
С-35

Мухаррир *Зиё Абдулло*

С-35 **Шодӣ Солеҳ, Итари бадам не-да!..** (Саҳнаҷаҳои ҳаҷвӣ).
– Душанбе, «Адиб», 2010, 96 саҳ.

Хонандағони арҷманд хеле аз ин саҳнаҷаҳоро ба роҳи телевизион борҳо дида, хеле завқидаанд. Дар китоб иловаҳои тоза низ хелеанд, умедворем аз ошноӣ бо ин суҳанҳои хеле намакин хеле хонандагон хеле лаззат мебаранд ва завқи лутфи андешаи худро хеле боло мебаранд. Ба хотири ширинии лутфи забони халқӣ хеле лаҳҷаҳо хеле роҳ дода шуд. Хеле...

ISBN 978-99947-64-80-8

© Шодӣ Солеҳ, 2010

МЕҲМОН

- Зан: *(Дар дасташ шишаи пепсии холӣ)* Ду кило гӯшт, як рӯз басӣ накард! Кай меравад?
- Мард: Меравад, меравад занак.
- Зан: Кай? Кай меравад? Тоба, суманаки наврӯзӣ дилаша мешӯрондааст!
- Мард: Дод нагӯй, мешунавад.
- Зан: Шунидан гирад! Меҳмонӣ ҳам як ё ду ҳафта будагист, мардак? *(Аз тирезаи меҳмонхона шишаи пепсии холӣ, пеши мойи зан меафтад)* Воҳ Инашам холӣ кард!
- Мард: *(Мулоимона)* Меҳмон атои Худост, занак. Ризки худаша меҳӯрад.
- Зан: Чӣ? Ризки худаша меҳӯрад? Чашми рӯз накафида, се шишаи пепсия холӣ кард! Бо яке кафида намурад?
- Мард: Бас кун, занак, мешунавад.
- Зан: Гӯру чӯбаша фикр намекунад, мардак? *(Аз тирезаи пӯчоқҳои афлесуну мандарин парида меоянд)* Воҳ! Рӯм сиёҳ, табақи мандарина холӣ кард. *(Пӯчоқҳоро ҳисоб мекунад)* Як, ду, се, чор, панҷ, шаш, ҳаф, ҳашт, нӯҳ..., апелисину... як, ду...
- Мард: *(Даҳони занашро дошта)* Бас кун! О, ту табақи апелсина пеши меҳмон барои хӯрдан мемонӣ ё барои тамошо?
- Зан: Барои хӯрдан, мардак. Барои хӯрдану ин хел хӯрдан не-да! *(Пӯчоқҳоро нишон дода)* Ин қадар апелсина гов хӯрад, мемурад!
- Мард: Хасисӣ накун, занак! Вай ҳам бечора дасти холӣ наомад-ку? Чормағз овард, тутпурс овард, ана боз...
- Зан: Ку?
- Мард: Чӣ ку?
- Зан: Савғотихояш ку? Ҷамаша худаш хӯрд! Аз туташ пурс монду халос! Кай меравад?

- Мард: Ҳаво нест, намебинӣ?
- Зан: Роҳи мошингард надорад?
- Мард: Оҳиста! Роҳи мошингардашонро тарма зер карда-
аст. *(Боз пӯчоқи апелсин пеши пояшон меафтад)*.
- Зан: Ҳа захрат шавад! Ҳамин пагоҳӣ, ду коса ширчойа
бо ним кило маска фассас зад!
- Мард: Э занакӣ зихна! Дар кишлок, инҳо барои ман
гӯсфанд мекушанд!
- Зан: Медонам, барои шумо мекушанду баъд худашон
мехӯранд. Шумо мардакчон, бо ягон баҳона ин
ҳамкишлоқиатонро гусел кунад, ки пагоҳ-фардо,
ҳамамонро мехӯрад!
- Мард: Э занак, ту калла дорӣ? Худаш наравад, чӣ хел
гусел кунам?
- Зан: Мо имрӯз мекӯчем, – гӯед. Наврӯза мегузаронему
мекӯчем.
- Мард: Мекӯчем?
- Зан: Ҳа, дигар илоҷ нест, ҳамин хел гӯед, мардакчон,
Самарқанд мекӯчем!
- Мард: Ман Самарқанда надидаму шумо қатӣ рафта та-
мошо мекунам – гӯяд-чӣ?
- Зан: *(Асабӣ)* Ҳа-е, ин ҳамкишлоқии шумо меравад! Э
вай кишлоқи шумо чӣ хел кишлок, мардак?
- Мард: Ором шав, занак. Ана, офтоб буромад, яке
мебинӣ, ки меравад...
- Зан: Офтоб-ку буромад, лекин буромадани меҳмона
намебинам. О, равед, меҳмона буроред. Офтоб
буромад-гӯед?
- Мард: Нағз намешавад, занак. Рав, дега мон. Мо кофе
дорем?
- Зан: Ии-е, ман тут мегӯям ин мардак бед.
- Меҳмон: *(Мебарояд)* Зайдулло! Охи, янгам, ки тут гуфт, ту
ҳам тут бугу.
- Зан: *(Табассуми сохтае кард)* Зик нашудед,
меҳмончон?
- Меҳмон: На да чулуму на да биёбун. Чӣ зик мешам, янга?
Ҳаму гуштбирёни шавангӣ, камакак сахт буд, янга.

- Зан: Наход?
- Меҳмон: Ҳов, гови пир будай. Гӯшти гӯспанд надоре?
- Мард: И бозори мода гӯшти гӯспанд намефурӯшанд,
ака.
- Меҳмон: У бозори бологида чӣ?

- Зан: Ман рафта дегамма монам. (*Зуд меравад*)
- Меҳмон: Занут аврати хуб будай, сағира. Раҳмат куна падарша, занак ба ову иззат будай. Об-бо-е, и ҳаво бо авр кард, меборида боша?
- Мард: Пеш офтобай-ку?
- Меҳмон: Хока, софай. Мебора.
- Мард: Биё шарт, намебора.
- Меҳмон: На шарт мекунам, на парт. Хай, борид, мулки худуш, боридан бигира.
- Мард: Раҳи кишлоқа меган, тарма чуқидай. Дарак дорӣ?
- Меҳмон: Дарак дорум.
- Мард: Намерай?
- Меҳмон: Тарма ов шава, тоҷики нав биёя, бензину саларкара мегируму мерам.
- Мард: Ма ай гулакот хавотирум, ака.
- Меҳмон: Хавотир наша, бачам. Тарма ов шава, мерам миёрумшон. Янгатам биёрум?
- Мард: Ҳами янгам ҳиҷ да ёди ма нестай, ака..?
- Меҳмон: Чӣ хел да ёдут нестай? Духтари амаки холаи Авсаторай. То авқот шидана, ма брам сарма монум. Сарум дар дора, хокшида...
- Зан: (*Кафғир дар даст, саросема мебарояд*) Рафт?
- Мард: Рафт, то авқот шудана, ховравӣ.
- Зан: Ховравӣ?
- Мард: Тарма об шавад...
- Зан: Воҳ! Баъд меравад?
- Мард: Ҳа, рафта занаша бачаҳош қатӣ мебиёрад.
- Зан: Мебиёраду дертар! Чанг, мардак!
- Мард: Чанг?
- Зан: Чанг эълон мекунем! (*Зуд ба хона даромада меравад*)
- Мард: (*Аз паси ӯ*) Занак! (*Ҳайрон*) Барои калтак рафт? Ин занак мана шарманда накунад?
- Зан: (*Дар даст ду-се хлапушка, мебарояд*) Ана, мардак, ин хлапушкаҳоро аз дасти Хуршедҷон гирифта руст карда будам. Ман инҳоро дар ошхона дар гиронда, ба ҳавлӣ мепартоям.

Мард: Баъд чӣ?

Зан: Меҳмон ҳайрону ҳаросон, талхакаф шуда ба ҳавли мебарояд.

Мард: Баъд чӣ?

Зан: Шумо мегӯед, ки: Ҷанг сар шуд!

Мард: Фаҳмон, агар меҳмон пурсад, ки: чӣ гап шуд?
Ман мегӯям, ки: Ҷанг сар шуд!

Зан: Офарин, мардак. Меҳмон тир барин, парида меравад. Ман ба ошхонаву шумо ба кӯча буроед, мардак. *(Меравад)*

Мард: Итоат, рафиқ генерал! *(Зуд меравад)*
(Пас аз андаке таваққуф, дар саҳнаи холӣ, се хлапушка метаркад)

Мард: *(Саросема вориди саҳна мешавад)* Занак! Занак!
Ҷанг сар шуд! Ҷанг сар шуд! Занак!

Зан: Вой хонем сӯхт! Хонасӯхтаҳо боз сар карданд?!
Вой дод! Вой дод!

Меҳмон: *(Хоболуд)* Чӣ гапай, Зайдулло? Замин чунбид?

Зан: Ҷанг сар шуд, меҳмончон! Хонасӯхтаҳо боз сар карданд. Парон-парона нашунидед?

Мард: Дасту пома ларза гирифт-е. Чӣ кор мекунем, занак?

Меҳмон: Ай пақ-паки тапонча дасту пота ларза гирифт, Зайдулло? Да қишлоқой мо бомбаву пушка мепарондан, мо парво надоштем... Авқот пухт, янга?

ДЕМОКРАТИЯ

Мард: *(Хурсанд)* Занакчон! Озодӣ муборак, мустақил шудем!

Зан: Хай, ба чо кадай?

Мард: Карӣ? Мустақил шудем, – мегӯям!

Зан: Хай, ба чо кадай?

Мард: Э вой-е, озод шудем! Мустақил шудем. Фаҳмидӣ?

Зан: Хай, ба чо кадай?

Мард: Аз хоби гарон хестем! Худамон шоҳу табъамон ва-зир!

Зан: Хай, ба чо кадай?

- Мард: Чо кадай, чо кадай... Э занакӣ бесавод, демократия ғалаба кард, фаҳмидӣ? Мову ту акнун, сокинони чумхурии соҳибхитиёри Тоҷикистонем!
- Зан: Хай, ба чо кадай?
- Мард: Плану ўҳдадорӣ, мурд! Советии сотсиалистӣ ба чаҳаннам далоӣ шуд! Пахта аз худамон! Хоҳем мечинем, нахоҳем, намечинем. Тиллову нукра, мағзу мавиз, асалу пилла, меваву сабзавот насиби худамон шуд! Демократия!
- Зан: Хай, ба чо кадай?
- Мард: Занакҷон! Ғуломӣ адо! СССР тамом! Фаҳмидӣ?
- Зан: Хай, ба чо кадай?
- Мард: Э занакӣ кўрсавод! Намозу рўзаи бо тарсу ларз тамом! Метавонӣ тамоми сол, рўза гирӣ! Касе ба ту қор надорад. Панҷ вақт намозатро метавонӣ, панҷоҳ вақт хонӣ! Аз ҳамин рўз сар карда: раисӣ, прокурорӣ, депутатӣ ё вазир, оромона мурдан гир! Озод ҷаноза мекунамд!
- Зан: Хай, ба чо кадай?
- Мард: Бесавод будӣ, бесавод мондӣ, занак! Демократияро намефаҳмӣ! Гўш кун, мулоим карда мефаҳмонам: Дар давраҳои руқуд Москва доира мезаду мо рақс мекардем. Ҳозир ман доира мезанам, ту рақс мекунӣ, ту доира мезанӣ, ман рақс мекунам! Фаҳмидӣ?
- Зан: Ба гиҷо брем, дойраковӣ?
- Мард: Э, не, занакӣ ҳафтафаҳм! Ман гуфтани, ки аз ин рӯ, ҳама буду нобудамонро худамон ҳал мекунем. бе амру фармони Маскав! Заводи қанд, пепсиву мепсӣ месозем. Мустақил шудем-ку?
- Зан: Хай, ба чо кадай?
- Мард: Чо кадай? Мустақил шудем! Чо кадай! Аъзои Созмони Милали Муттаҳид шудем! Чо кадай? Тамоми дунё моро шинохт! Чо кадай!
- Зан: Хай, ба чо кадай?
- Мард: Ту чӣ, масҳара мекунӣ, занак? Демократияву мустақили, ин чокадаӣ нест! Чашмата кушо, қартаҷ чапа кун! Демократия!
- Зан: *(Гиря мекунад)* Да хуна на гўштаӣ, на рўғанай..! Чо кунум демократата!

- Мард: Бас! Занаки бесавод! Мустақил шудему ин занак, ҳоло хам на гӯштай, на рӯғанай – гуфта фик-фик дорад.
- Зан: Рост мегум, оҳй, демократи тура да шӯрбо партофта нашава..! Гулако мазайи гӯшта...
- Мард: Зунуката гир, занак! Нав мустақил шудем-е! Мон коматамона рост кунем? Озодиву мустикилиро аз гӯшту рӯған сар нақун? Аз тарси Москва дар каду азон мегуфтем! Читу сатина худамон мебофтему рафта аз Москва мехаридем!
- Зан: Хай, ба чо кадай? Арзон мехаридем-е. Демократия шиду...
- Мард: Чӣ пақ-пақ дорӣ, занак? Дар каллаи ту фақат читу сатин! Мустақил шудем – шуд! Читу сатин чӣ даркор?
- Зан: Мада даркорай, мардак. Ту мустақилиятата дар тайи пот партову озодира да тайи сарут мону демократа бор қуву хов бра. Ба маву гулакома читу сатинам даркорай.
- Мард: Савод надорӣ! Агар савод медоштӣ, ин озодиву демократияро мефаҳмидӣ, читу пит намегуфтӣ!
- Зан: Чӣ, читу сатин бепул мешава?
- Мард: Мошин мехарем! Ё Мерседес мехарем ё Таёта! Ана баъд, ман дар пешу ту дар қафо...
- Зан: Гулако чӣ?
- Мард: Гулако? Гулакоя намебарем, мошина ифлос мекунанд. Варзоб ҷойи гулако нест!
- Зан: Ита боша, гӯшту рӯғана биёру худут бура.
- Мард: Чӣ, ту намеравӣ?
- Зан: Не, намерам.
- Мард: Офарин! Ана ҳамина демократия мегӯянд. Хохӣ меравӣ, нахоҳӣ, намеравӣ. Ҳеҷ кас, ҳаққу ҳуқуқи туро ба Варзоб бурдан надорад. Саёҳати маҷбури демократия нест!
- Зан: Гӯшту рӯған кай мешава?
- Мард: Дод назан, занак! Дар давраи гузариш ба демократия, дод намезананд.
- Зан: *(Асабӣ)* Худо бигира демократата! Гулаком замистони дароз пойи личу сари лич мактаб рафта! Демократут ҳамихелай?

Мард: Хай, ба чо кадай?
 Зан: Чо кадай?
 Мард: Э, занак, чанд бор фаҳмонам!? Сари лучу пойи луч нагардӣ, вай чӣ хел демократия мешавад?
 Зан: Воҳ! Демократияш ҳамитарияй..?
 Мард: Ҳовва! Ман рафтам.
 Зан: Шав шидай-е, гичо мерай?
 Мард: Занаки бемаърифат! Қонуну коидаи демократияро вайрон нақун! Дар давраи демократӣ: кучо меравӣ? гуфта намекурсанд!

ДУ Ш М А Н

(Падару модар сари миз нишаста, наҳорӣ меҳӯранд. Писарчаи панҷсолаи онҳо аз чизе норозӣ, аз ҷой хеста ҷойники базеби гулдорро болои сар мебардораду партофтани мешавад)

Зан: Вой, мепартояд!
 Мард: Воҳима нақун! Намепартояд! Бачаи ҳамсоя мебуд, мепартофт. Вай ганда. Чӣ гуфтӣ, Фирӯзҷон?
 Зан: Маро бубахш, Фирӯзҷон...
 Мард: Дигар такрор намешавад. Канӣ, ба ман те.
 Зан: Агар ҷойниқро партоӣ, ман туро ба кӯча баромадан намемонам.
 Мард: Агар ҷойниқро ба ҷояш монӣ, ман туро дигар ба боғча намебарам. Дар хона бозӣ карда мегардӣ. Канӣ ҷойниқро ба ман те. *(Рафта гирифтани мешавад)*
 Зан: Наздик нашав, мепартояд!
 Мард: Не-е, Фирӯзҷони мо бачаи нағз, ҷойниқро ана ҳамин хел баланд мебардораду боз оҳиста ба ҷояш мемонад. Чӣ гуфтӣ? Не? Намемонӣ? Гӯш кун. Агар ҷойниқро ба ҷояш монӣ, ман туро ба сирк мебарам.
 Зан: Ҳа, дадош ҳамин ки аз сирк баромадед, ба вай яқмос харида диҳед.
 Мард: Меҳарам. Яқмос меҳарам, қанди хурӯсак меҳарам. Ана баъд, ба боғи ҳайвонҳо меравем. Хирсу маймунҳоро тамошо мекунем...
 Зан: Вай ҷойники бобоят, Фирӯзҷон. Агар партоӣ, мешиканад. Сонӣ бобоят хафа мешавад.

- Мард: Рост, хафа мешавад. Ҳо, кӯса риши кӯса дорад-ку?
- Зан: *(Ба шавҳараи)* Чӣ? Кӯса?
- Мард: *(Аҳамият надода)* Ҳа, кӯса риши кӯса дорад-ку...
- Зан: Ҳой мардак! Бобояш дадои ман асту ном дорад. Но-маш Ҳалимбой!
- Мард: Медонам, Ҳалимбойи кӯса. Бобои Фирӯзҷони мо. Канӣ, писарам, чойникро...
- Зан: *(Ба шавҳараи)*. Ҳа, сари гахвораи Ҳалимбой хестед?
- Мард: *(Ба занаш)*. Бас кун, боз чойникро напартояд?
- Зан: Партояд! Вақте ки ба зону зада дасти духтарашро пурсидед, падарҷон буд! Харатон аз об гузашт, Ҳалимбой, акнун кӯса шуд!
- Мард: Ранҷидӣ занак! Инро ман не, ҳама мегӯянд.
- Зан: Бигузур ҳама гӯянд, лекин ту нагӯӣ! Он кас туро писарашон барин дӯст медоранд. Хонаатро обод карданд, кӯранамак!
- Мард: Шуд. Хайр шуд, занак. Коҳи кӯҳнаро бод нақун.
- Зан: Чӣ, дадои ман коҳи кӯҳна?
- Мард: Э, не занак. Ман дар фикри он ки чойник нашиканад. Дадоят одами нағз. Ман он касро хурмат мекунам, дӯст медорам...
- Зан: *(Бо киноя)* Шуд. Раҳмат! Дар дунё ду душман дошта бошам, якеш домодам, – гуфтани дадом беҳуда набу-дааст!
- Мард: Ба ростӣ? Ҳамин хел гуфт?
- Зан: Ҳа, ҳамин хел гуфт! Мезанӣ? Рафта зан, полвон!
- Мард: Ман чӣ душманӣ кардаам?
- Зан: Ҳамлимбойи кӯса гуфтани, душманӣ нест? Э, дилат хунук шуда бошад, талоқхатамро ба дастам теву чор тарафат қибла гӯӣ!
- Мард: Занакҷон, ба падари ту ҳамин қадар душманӣ кардам, ки ҳафт сол пеш, барои тӯи писари калониаш се ҳазор сомонӣ қарз гирифта...
- Зан: Гирифта бошад, медихад. Вай шукри Худо бардаму бақувват. Натарс!
- Мард: Ҳоло писари калониаш соҳиби панҷ бачаву мошини чип шудаасту... Маро дар кӯча бинад, рӯяшро дигар тараф гардонда мегузарад.

- Зан: Ана, дидӣ! Ту се ҳазор сомониро ҳафт сол боз фаромӯш намекуни!
- Мард: Чӣ, ман зиндагӣ надорам? Ё пули зиёдатӣ, хонаи маро ифлос мекунад?! Э, бало ба паси ҳамин пулҳо, Фирӯзҷонам саломат бошад. *(Ба Фирӯз)* Дастат дард накунад? Мон чойникро бачачон!
- Зан: *(Бо қаҳр)* Намемонад, чойники бобояш! Парто, шикан!
- Мард: *(Ба замин)* Бобояш, дина омада мегӯяд, ки «ҳамин қолини хонаи калонатон, барои меҳмонхонаи мо чудо боб-дия».
- Зан: Хайр, чӣ шудааст? Дар омади гап гуфтагистанд.
- Мард: Ҳа, дар омади гап гуфтанду дар рафтанишон, печонда бурданд.
- Зан: Чӣ? Печонда бурданд?!
- Мард: Ҳа, печонда бурданд! Шумо наваша харед, гуфтанд.
- Зан: Чӣ? Вай мӯйсафеди кӯса аклашро хӯрдааст?! Хайр, ман набудам. Ту дида, ягон даҳон гап назадӣ?
- Мард: Не. Пагоҳ омада, телевизорӣ рангаро ҳам мебаранд. Барои меҳмонхона чудо боб будааст.
- Зан: Ҳаминаш кам буд! Дар бисотамон аз моли дунё як қолини зебо доштем... *(Садои ҷирингос зада шикастани чойники хитой баланд мешавад)*. Воҳ! Ана ҳамин чойники хитоиро... ки...
- Мард: *(Ҳалимона)* Фирӯзҷон, рав ақу чорӯба биёр! Дигар бачем на қолин дорему на чойники хитойӣ. Зудтар чорӯба биёр, бачем.

ПИЁЛАИ ЁДГОРӢ

- Зан: *(Чойники чойро оварда, болои миз мемонад)*. Ана тамом. Ба фикрам ҳама чизро овардам. *(Ба шавҳар)* Марҳамат, ба сари миз. Ҳалимҷон...
- Шавҳар: *(Китоби дасташиро як сӯ гузошта)*. Меҳмонҳо канӣ?
- Зан: Кадом меҳмонҳо?
- Шавҳар: Чӣ хел кадом меҳмонҳо? Соли навро танҳо пешвоз мегирем?

- Зан: Чй, ту бо ман зик мешавӣ?
- Шавҳар: Ҳаргиз. Чаро зик шавам? Ман хурсандиамонро дар назар дорам. Агар меҳмонҳо мебуданд, сӯхбатамон шавқовар мегузашт.
- Зан: Фаҳмо. Ту маро дӯст намедорӣ...
- Шавҳар: *(Занаширо оғӯи карда)*. Туро, танҳо туро дӯст медорам, ҷонакам. Ту яқтову ягонаи хонаи манӣ. *(Занаширо мебӯсад)*.

- Зан: Медонӣ, вақте ки ту аз дар мебарой, то омаданат ман ҷои нишаст намеёбам. Назди тиреза рафта, дуру дароз аз пасат нигоҳ мекунам... Нигоҳ мекунам... Давидану ба автобус савор шуданатро мебинаму... Худоё, кай бегоҳ мешуда бошад, – мегӯям.
- Шавҳар: Ҷонам, кор – кор аст. Ту маро нигоҳ карда нашин. Сари вақт хӯрокатро хӯр.
- Зан: Не. Нигоҳ карда мешинам.
- Шавҳар: Раваду маро ба сафари хизматӣ фиристанд, он вақт ҷӣ кор мекунӣ?
- Зан: Нарав.
- Шавҳар: Ҷӣ? Наравам?
- Зан: Ҷа, маро дӯст дорӣ, намеравӣ.
- Шавҳар: Ҷӣ хел? Занам намомонад, гӯям?
- Зан: Ҷа, ҳамин хел гӯӣ.
- Шавҳар: *(Андаке фикр карда)*. Хуб майлаш. Мегӯям, ки: занам намомонад, тамом, вассалом. *(Ба занаш)*. Ҷонакам, ту маро кайҳо ба сари миз таклиф карда будӣ.
- Зан: Марҳамат, ош шавад.
- Шавҳар: *(Ба болои миз нигариста)*. Э, самбӯса-ку?
- Зан: Алафӣ. Худам пухтам.
- Шавҳар: Сар кардем. *(Як самбӯсаро гирифта, ба даҳан мебарад)*. О-о, нағз. Бомза. Ту бо ин хунарат мебоист дар ягон ҷо сарошпаз мешудӣ, азизам.
- Зан: Киноя?
- Шавҳар: Ҷаро киноя? Хӯрда бин.
- Зан: Не, ман сер. Ту ро дидаму сер шудам.
- Шавҳар: Наход? Ҷа, ба ёдам омад. Ту самбӯсаро дӯст намедорӣ.
- Зан: Ман ту ро дӯст медорам.
- Шавҳар: *(Кунҷковона)*. Боз чиро?
- Зан: Телевизортамошокунии ту ро.
- Шавҳар: Намефаҳмам. Ҷама барин тамошо мекунам.
- Зан: Не, ҷама барин не. Ту вақте тамошо мекунӣ, чашмонат медурахшанд.
- Шавҳар: Эҳтимол, агар ягон чизи аҷиб бошад.
- Зан: Не, ҷамеша чашмонат медурахшанд. Ана ҳамон нигоҳат аҷоиб аст.

- Шавҳар: Шояд, шояд. Самбӯсаи аҷоиб, қандата зан, ҷонакам.
(*Дигарашро мебардорад*).
- Зан: Хӯр, ҷонакам, ош шавад.
- Шавҳар: Ташаккур. Самбӯса-самбӯсаву лекин дар ин миён,
чой ҳам зарар надорад. (*Дасташро дароз мекунад,
ки ногоҳ пиёлаи назди чойник ба чойник бархӯрда
мешиканад*).
- Зан: (*Аз чой хеста*). Вох! Ту чӣ кор кардӣ?
- Шавҳар: Бубахш ҷонакам, ман нохост...
- Зан: (*Пиёларо гирифта*) Ту чӣ кор кардӣ?!
- Шавҳар: Бовар кун, ҷонакам, худам ҳам нафаҳмидам, ки...
- Зан: Дастакат шиканад. Ин ягона чизи аз холаам ёдгорӣ
буд!!!
- Шавҳар: Ҷонакам, ту гумон дорӣ, ки қасдан ин корро кардам.
- Зан: Ана акнун, ман чӣ кор мекунам?! О, кӯр ки набошӣ,
пиёлаи наппа-навро гирифта, ба чойник мезанӣ?!
Ҳа, дастат шиканад-е!
- Шавҳар: (*Аз чой хеста*). Хайр шуд, азизакам! Хезу даҳони
тирезаро гир! Бин, ки ман чӣ хел ба автобус савор
мешавам.
- Зан: (*Ба худ омада*). Чӣ-й? Ба кучо?
- Шавҳар: Ба сафари хизматӣ.
- Зан: Чӣ хел... Чандвақта?
- Шавҳар: Якумра! (*Меравад*).
- Зан: (*Пиёлаи шикаста дар даст, аз паси ӯ нигоҳ меку-
над*). Ҷо-на-кам... Ман соли навро бо кӣ пешвоз ме-
гирам?..

ҲАҚОРАТИ ҚАБЕҲ

- Чавон: Кучо рафтӣ, амакӣ? Шеф нестай.
- Меҳмон: (*Баргашта*) Кай миёя?
- Чавон: Мада намега, амакӣ. Паркета чазир кардӣ-е! Ҳаму
красофкиёта берунда тоза кунӣ намешава?
- Меҳмон: И музаҳай, додар! Музай деҳқонӣ!
- Чавон: И паркетай, амакӣ! Паркети хоричӣ! Шеф нестай.
- Меҳмон: Кучо рафтай?

Чавон: Канарские Острова.

Меҳмон: Тоҷики гап зан, додар ?

Чавон: Чазираҳои Канар.

Меҳмон: (*Таваққуф*) Пули пахтаи мора ову лой карду хуй хӯрд бугу ..?

Чавон: Хуй нахӯрдаӣ, дамгирӣ рафт.

Меҳмон: Да ича дам гирифта намешава?

Чавон: Шефи ма тоҷики навай, амакӣ.

- Меҳмон: Шумо дига фикр намекунен, ки и Тоҷикистон, тоҷики кухна ҳам дора? Ай ҳисоби тоҷикойи кухна худтона нав мекунену... *(ба берун нигоҳ карда)*. И ланкрузу максима ай худтонай?
- Чавон: Ай офис, амакӣ.
- Меҳмон: Офисшам тоҷики навай?
- Чавон: Нерво-да бозӣ наку, амакӣ. Ту худут кий, чӣ мехоҳӣ?
- Меҳмон: Ма тоҷики кухна! Саларка, бензин мехоҳум! Пули пахтама, мачавин, силитр мехоҳум! Фаҳмидӣ?
- Чавон: Фаҳмидум, баъди ид биё, шеф нестай. Меҳмон *(киноя карда)* Шеф нестай..! Шумо тоҷикойи кухна-башараи навбуромад, ида да Ҷазираҳои Канар бгзаронену мо бугардем кашталомон чок!?
- Чавон: Амакӣ! Ича шаҳрай! Ту да болой паркетӣ сурхи хориҷӣ, гапой қабех назан! Фаҳмидӣ?
- Меҳмон: Чи гуфтем, додар?
- Чавон: Каштали чок ҳақорати қабех нестай?
- Меҳмон: Не! Тоҷики кухна, мурда-мурда пахтама мечинаву да пулмани тоҷики нав бор мекунаву тоҷики нав, мерава Ҷазираҳои Канар! Ана ақу, тоҷики кухна чӣ кор мекуна, додар?
- Чавон: Ма ай кичо медонум, ки тоҷики кухна чӣ ко мекуна, амакӣ.
- Меҳмон: Ма медонум! Тоҷики кухна, медава идора ба идораву офис ба офис, тафу думуш кандагиву кашталом чок! Кучоӣ ҳами гап, ҳақорати қабехай!?

БУРЁКҶОН Ё БАҶАКИ САБЗ

(Хонаи нави замонавӣ. Мард рӯйхат дар дасташ менависад хат мезанад)

- Мард: *(Баъд аз хат задан)* Номат гум шавад! Додараш дар идораи андозу ягон фоидаашро надидам. Зарари холи! О! Ёфтам! Ёфтакуф-а менависам! *(Менависад)* Ёфтакуф! Исто..., Ёфтаков ё Ёфтакуф? Не не! уф! Ёфтакуф! Вай падармерос уф буд, уф менад! Дар як ноҳияи калон, як уф буд! Ёфтакуф! Занак! Ҳо занак!

- Зан: *(Хурсанд)* Лаббай мардакчон?
- Мард: Кучо гум шудӣ, занак?
- Зан: Э дар ин хонаи нави шумо одам раҳгум мезанад, мардакчон. Ин хона ё истадиён?
- Мард: Хона! Хонаи тоҷики нав, занак! Дар хонаҳои «маслачур»: ин хона ё катаки мурғ? – гуфта сару гӯшама мебурдӣ-ку?
- Зан: *(Хурсанд)* Шумо зӯр, мардакчон.
- Мард: Тоҷики зӯр! Тоҷики нави зӯр, занак! «Истадиён»-а дидӣ-а? Ана акнун дав, занак! Футбол мезанӣ, волибол мезанӣ, задан гир!
- Зан: *(Ба рӯйхат ишора карда)* Хешу табори мана навиштед?
- Мард: Э, аз хешу табори ту чӣ фоида? Ёфтакуф-а ёфтам! Ёфтакуфа навиштам!
- Зан: Кадом Ёфтакуф?
- Мард: Ҳамшаҳрии худама, занак! Вай уф, занак!
- Зан: Ҳозир ҳама уф, мардакчон.
- Мард: На, Ёфтакуф, дигар хел уф! Намедонӣ ту Ёфтакуф-а! Вая нигоҳаш уф! Қадамзаниаш уф! Худаш уф-у лекин дар пуф ҳам ҳамто надорад, занак!
- Зан: Нафаҳмидам?
- Мард: Мефаҳмонам! Ёфтакуф дар ёфтан ҳам устову дар пуф кардан, дар бод додан ҳам усто! Фаҳмидӣ?
- Зан: Нав фаҳмидам, мардакчон. Ин хел бошад, рӯйхата аз нав навишта кунед. Алфавита Ёлфавит кунед. Аз Ё сар кунед, Ёфтакуф!
- Мард: Занак!
- Зан: Лаббай мардакчон?
- Мард: Ку истадиёна боз чарх зада бин, ки дар хонаи тоҷики нав чӣ намерасад?
- Зан: Ба чашм, мардакчон. Лекин Шумо дар поёни ёлфавит, барои хешу табори ман ҳам ҷо монед-да... *(меравад)*.
- Мард: *(Аз наси ӯ)* Ҷо мемонаму лекин хешу табори ту ин истадиёни тоҷики нав-а бинанд, дигар намераванд, занак.
- Зан: *(Зуд баромада)* Арӯсакатона садо кардед, мардакчон?
- Мард: Э-э ҳоло ҳам нарафтӣ?

- Зан: Давидам, мардакчон. (*Мераваду баргаишта*) Мардакчон! Аз тирезаи ин хонаи навамон ман тоҷи Исмоили Сомониро дидам.
- Мард: Дурусттар нигоҳ кун – Бухороро ҳам мебинӣ!
- Зан: Хуб, (*мераваду баргаишта*) Хешу табори мана навиштед, мардакчон?
- Мард: Мон аввал уфоя ёфта хонаро пуру тинч кунем, садакахӯру худоихӯрҳо худашон меоянд!
- Зан: Чӣ, хешу табори ман садакахӯру худоихӯр?
- Мард: Дар омади гап гуфтам, занак, рав.
- Зан: Рафтам, мардакчон. (*Меравад*).
- Мард: (*Худ ба худ*) Ёфтакуф «тройка» ҳам набиёрад, аз ду сар пулашро бароварда медиҳад. (*Ба сурати занаш нигоҳ карда*) Хешу табори туро нависам ҳам мебиёянд, нанависам ҳам мебиёянд!
- Зайдулло: (*Медарояд намади кулула дар китф*). Ассалому алайкум, язна!
- Мард: Воҳ! Ана, номаша гиру гӯшаша каш! Ту аз кучо пайдо шудӣ, Зайдулло?
- Зайдулло: Шунидам, ки хонаи нав харидеду бӯрӯкӯбон доред, дасти холӣ наравам гуфта, ҳамин баргаки сабза...
- Мард: (*Бо овози наст*) Ин чӣ гуфтӣ? Ин баргаки сабз...
- Зайдулло: Намад, язна, баргаки сабз.
- Мард: (*Бо овози наст*) Зайдулло, омадану ба хонаи мо даромаданатро ҳеч кас надид?
- Зайдулло: Не, язна, ҳеч кас.
- Мард: Бисёр хуб (*Аз кисааш пул бароварда*) Маҳ, ягон таксиро дору ба ин ними борикиат қафо гард, додар.
- Зайдулло: О, ин пашми уштур, намади нав, язна.
- Мард: (*Бо овози наст*) Кайкаш кӯҳна! (*Зайдулло аз дар берун мекунад*) Хайрият, ки занак надид-е..! Агар мидид, хонаро кайк зер мекард. (*Занашро тақлид карда*) Хешу табори мана навиштед, мардакчон? (*Ба сурати занаш нигоҳ карда*) Баргаки сабзи хешата мидидӣ, талхакаф мешудӣ, занак! (*Рӯйхатро варақ зада*) Боз киро нависам..?
- Зан: (*Медарояд*) Хешу табори мана навиштед, мардакчон?

- Мард: Ҳоло не, занак.
 Зан: Нависед. Ҳозир аз балкони хона тамошо кардам, ака-ам Зайдулло, як қолини калони 4x6 дар китф, боло рафт.
 Мард: Ман ҳам аз тиреза дидам, вай Зайдулло набуд.
 Зан: Зайдулло буд! Қолини сурхи 4x6-и калон дар китф, тарафи боло рафт!
 Мард: *(Мулоимона)* Зайдулло набуд, занак!
 Зан: Зайдулло буд-е, тоҷики нав!
 Мард: *(Боз мулоимтар)* Ман аз чашмам шикоят надорам, занак. Зайдулло набуд.
 Зан: Тооба! Акаи Зайдулло ро надидед, қолини 4x6-и сари китфашро ҳам надидед, тоҷики нав!?

З И Ё Ф А Т

- (Болои миз табақчаву чумчаҳо, шишаҳои нимхолии шароб. Марде сарашро болои миз монда, хуррок мекашад. Дар гӯшаи дигари хона болои курсӣ тӯҳфаҳои когазпечу бекогаз ба назар мерасанд)*
- Зан: Э, хуррок накашида мур...! Ҳой, мардак, о, ҳамсояро бедор кунед. Аҷаб не дар хонааш хавотир шаванд.
 Шавҳар: Не, нағз намешавад. Ба ҳар ҳол меҳмон.
 Зан: Мурад ин хел меҳмон! Ду даст дар бинӣ даромаду як шиша коняка худаи танҳо паққос зад.
 Мард: *(Аз хоб бедор шуда)* И-и? Меҳмонҳо кани? Аллакай рафтанд?
 Зан: Рафтанд, ҳамсоячон. Кайҳо рафтанд.
 Мард: *(Аз шиша ба қадаҳ май рехта)* Ин мулки чаҳон... чӣ буд? Ҳа, ин мулки чаҳон ба кас намонад човид... Ояндураванду... боз ояндураванд? Ин хел бошад, ман ҳам меравам. Ё наравам? А? Ҳой ҳамсоя, аз ҳамин китобхонаи чӣ фоида? Бехтараш ба ман ёри дех, ки то хона равам. Ояндураванду боз ояндураванд...
 Шавҳар: Ҳоло барвақт-ку, ҳамсоячон.
 Зан: Хезед, хезед, мардакчон, ба ҳамсоя ёри диҳед. Боз аз зинапояҳо дафъаи гузашта барин наафтанд.

- Шавҳар: Рафтем, ҳамсоя.
- Мард: Рафтем... фақат ба шарте ки дар хонаи мо буд гуфта, аз занам узр мепурсӣ. Рафтеме, балота гирам ҳамсоя. Дари баромад кадом тараф буд?
- Шавҳар: Он тараф не, ин тараф, ҳамсояҷон.
- Зан: Хона бареду то дарашонро накушоянд, нафуроед. (*Худ ба худ*) Канӣ, тӯхфхоро як кушода бинем. Инаш тӯхфаи Хосият. Ку бинам, чӣ оварда бошад? (*Козазпечро мекушояд*). Вой, ман мурам. Ҳамин ҳам сумка шуду ҳамин ҳам тӯхфа шуду... Дугона нашуда мур! Боз шавҳараш бизнесмен, ҳар рӯз ба Дубай рафта меояд. (*Козазпечи дигарро мекушояд*). Ана ин тӯхфаю мана ин тӯхфа. Ин хел чизхоро фақат Салим Каримович оварда метавонад. Э, хӯрдагиат ошат шавад. Салим Каримович!
- Шавҳар: Супориш ичро шуд, занак (*хандида*) Аз дар даромаду гумбӯрос зада ғалтид!
- Зан: Хуб шуд. Сазои меҳмони нохонда ҳамин. Бӯи аракро чунон нағз ҳис мекунад, ки... Хӯрданаширо дида қариб талхақаф шавам. Аз манту ягон биста хӯрд. Меъдааш шикоф аст чи бало. Якта коняка ху-даш танҳо хӯрд-е.
- Шавҳар: Таомро болои дастурхон барои хӯрдан мемонанд, занак.
- Зан: Манту садкаи сар, лекин конякро барои Салим Каримович гирифта будам. Дидӣ, ана ин туфлиҳоро Салим Каримович овард. Одаме, ки ба китоб умуман саруқор надорад. Ту бошӣ китоби бисёр хонда, ҳама гапи дунёро медонию ба як туфлии чехӣ зӯрат намерасад.
- Шавҳар: О, ту аз ҳамин туфлиҳо се чуфт дорӣ-ку?
- Зан: Хайр, чӣ? Ман аз кӣ кам? Пагоҳӣ сурхаша мепӯшам, нисфирӯзӣ сафедаша, беғоҳӣ сиёҳаша. Ана ҳамин хел... Дугонаҳоям сӯхта муранд.
- Шавҳар: Ихтиёрат.
- Зан: Эҳ, ман назди туву хешонат кадр надорам. Ана, хоҳарат чӣ овардааст. Лӯхтак! Чӣ, ман кӯдак-мӣ? Толаш баландӣ карду меҳмонҳо буданд, вагарна ин лӯхтакашро ба сараш мезадам!

Шавҳар: Вай ҳоло донишчӯ, мехонад.
 Зан: Хайр чӣ, стипендияи аъло мегирад-ку?
 Шавҳар: Нашуд, ман рафта хоб мекунам (*меравад*).
 Зан: Рав, рав. Гап, ки аз хешу табори ту рафт, даррав хобат мегирад.
 Шавҳар: Мана, боз як тӯҳфа. Ба фикрам ин тӯҳфаи ҳамсоя. Ту бошӣ, беҳуда аз ӯ ранҷидӣ. Ма, гир!
 Зан: Ягон тӯҳфаи арзонакак будагист. Бечора шарм карда надаровардасту дар долон мондааст. (*Мекушояд*). Воҳ! Атлас? Куртаи атлас! Ана ин атлас! Коняки хӯрдагиаш ошаш шавад. Беҳуда дар ҳақаш ҳар хел гап гуфтам. Кани як пӯшида бинам. Ана атласу мана атлас! Ман ина ҳозир пӯшида меоям. Сонӣ шумо тамошо кунеду кайф кунед! (*Меравад*).
 Шавҳар: Рав, рав, пӯшида биё. (*Худ ба худ*) Лекин ман ӯро боб кардам. Лату пути зихна чунон бисёр шудааст, ки ҳатто куртаи худашро нашинохт. Тавба-а!

ДҶСТОН

Аброр: Ана мана нагуфта Наврӯз ҳам мебарояд.
 Баҳром: Даромадан гирад. Чӣ чеғ задӣ?
 Аброр: Фаҳмидан мехостам, ки ту дар ин Наврӯз чӣ кор мекуни?
 Баҳром: (*Мулоимона*) Ба ҳаммом меравам.
 Аброр: Ту девонай? Дар ҳаммом чӣ кор мекуни?
 Баҳром: Меравам, мебароям, аввал плашамро мекашам, баъд куртаамро, сонӣ...
 Аброр: Шуд, фаҳмо. Ман аз ту напурсидам, ки чанд тағора об ба сарат мерезӣ. Ту ба ман гӯй, ки Наврӯзро чӣ хел пешвоз мегири?
 Баҳром: Хуш омадӣ, Наврӯз мегӯяму тағораи обро ба сарам рехтан мегирам.
 Аброр: О, бародар, дар ин хел рӯзҳо одамон хурсандӣ мекунаманд.
 Баҳром: Э, бо кӣ хурсандӣ кунам? Бо ту?
 Аброр: Бо занат, бо бачаҳоят. Марҳамат, ба хонаи мо биё, якҷоя пешвоз мегирем.

- Баҳром: Раҳмат, чӯраҷон, як бор рафта хуб иззат дидем.
- Аброр: Исто, исто. Ту аз чизе норозӣ барин, ошно.
- Баҳром: Аз ман насихат, дӯстам. Ҳурмати меҳмонро ба чо оварда натавонӣ, таклифаш нақун!
- Аброр: Эҳе, аз афташ алаамат хеле калон.
- Баҳром: Ману ту дар кӯдакиамон чӣ хел будем?
- Аброр: Кӯдак будем.
- Баҳром: Вай ҳам кӯдак. Хайр, чӣ шуду ҳамон шаб бо мошинча бозӣ карда, девори хонаатро пай кард.
- Аброр: Биё мон, ошно, коҳи кӯхнаро бод нақун. Мо он воқеаро худи ҳамон лаҳза фаромӯш кардем.
- Баҳром: Бас кун-е, занат то ҳол аз пасамон ғайбат карда гаштаасту...
- Аброр: Хайр, вай зан бекор монад, ягон чиз гуфтанаши даркор. Лекин туро чӣ чин зад?
- Баҳром: *(Бо қаҳр)* Ман ҳамин рӯз девори хонаатро таъмир карда медихам.
- Аброр: Э, ту аввал ана вай дарзи шиматро таъмир кун! Тавба, деворро таъмир мекардааст.
- Баҳром: Ана, дидӣ, ту дарзи шими маро, ки пушти нохун барин кандагӣ аст, мебиниву паи деворро фаромӯш мекунӣ?
- Аброр: Ту барин-да, як паи деворро дидиву халос.
- Баҳром: Э, боз чиро бинам?
- Аброр: Ҳамон шаб писарчаат, чӯраҷон, як чойники гули ангурдорро шикаст.
- Баҳром: Писарчаи ман?
- Аброр: Ҳа, писарчаи ту.
- Баҳром: Оббо, хайр ана як чойникчаро шикастааст. Заб чизе...
- Аброр: Пагоҳӣ чӣ?
- Баҳром: Ҳичӣ.
- Аброр: Ширчойро хӯрду косаи аз бобои занам мерос мондагиро шикаст.
- Баҳром: Хайр, косаи аз бобои занат мерос мондагиро шикастааст. Косаи бобои туро не-ку?
- Аброр: Худат маст шуда, пеши ойина рафтӣ. Сонӣ афатро дар ойина дида бо вай чангӣ шудӣ. Як мушт зада, ойинаро шикастӣ.
- Баҳром: Хайр, ана ойинаро ҳам мо шикастем. Боз чӣ?

- Аброр: Боз ҳаминаш намерасид, ки хонаамро оташ занед...
- Баҳром: Хайр, ана як хонаро ҳам оташ... чӣ? Тӯҳмат мекунӣ? Ана чӯрагиву мана чӯрагӣ! Боз мегӯяд, ки мо он воқеаро кайҳо фаромӯш кардем. Не, шумо дигар чизро фаромӯш кардед.
- Аброр: Чиро?
- Баҳром: Савғотихоямонро.
- Аброр: Ҳамон ду истакон семичкаатро?
- Баҳром: Ду истакон не, се истакон! Ду кило қанди печак чӣ? Ҳафт булучка чӣ? Харч агар аз кисаи меҳмон бувад, Ҳотами Тойӣ шудан осон бувад, – гуфтаанд, ки рост будааст.
- Аброр: То ин дараҷа одами паст буданатро акнун фаҳмидам.
- Баҳром: Ҳа, мо пасту шумо баланд. Касе ки ба хонаи шумо савғотӣ барад, одами паст менамояд!
- Аброр: Раҳмат, чӯраҷон, агар ҳамон савғотихои ту намебуданд, мо аз гуруснагӣ мемуридем.
- Баҳром: Бас кун-е! Аз ҳамин рӯз тамом. Мурам ҳам дигар қадамамро ба хонаи ту намонанам. Мумсик!
- Аброр: Ман мумсик?
- Баҳром: Ҳа, ту!
- Аброр: Ин хел бошад, бисёр нағз мекунӣ, ки ба ҳаммом меравӣ. Ҷои ту баринҳо дар рӯзи ид ҳаммом. Писарчаатро ҳам ҳамроҳ гир!
- Баҳром: Мегирам, кори ту набошад!
- Аброр: Он ҷо тағораҳо оҳанӣ. Ман рафтам, бо ту барин одам сӯҳбат кардан ҳайф!
- Баҳром: Рафтан гир! Ҳе хонаат аз сарат монад ту барин чӯрая! Се истакон семичкая ду истакон мегӯяде!..

ПУТЁВКА

- Мастура: *(Ба Борикалӣ)* Намеравай?
- Борикалӣ: Намеравам.
- Зайнура: Меравай.
- Борикалӣ: Намеравам!
- Мастура: Ҷон-ҷон гуфта меравай!
- Борикалӣ: Ҷон-ҷон гуфта намеравам!
- Зайнура: О, мо туро мурданӣ равон намекунем, додар!

Мастура: Ҷон, акаҷон, ба зӯр раиса розӣ кунондам, не нагӯй.

Борикалӣ: Не.

Зайнура: Не?

Борикалӣ: Не! Не! Не! (*Рафтани мешавад*)

Акамулло: (*Ба сӯи ӯ ҳуштак кашида, ишора мекунад, ки ба ҷояш баргардад*).

Зайнура: Нозу карашма ҳам ба эбаш-да, додар. Сад дарро зада ба зӯр якта ёфтем.

Мастура: Ба зону зан, ба зону зану ташаккур гӯй, акои Борикалӣ!

Борикалӣ: (*Ба зону зада*) Ташаккур. Ман намеравам.

Зайнура: Бо хоҳиши худат наравӣ, дасту поятро баста роҳӣ мекунем. Фаҳмидӣ?

Борикалӣ: (*Меҳонад*) На-ме-та-во-нед..!

Зайнура: Метавонем.

Мастура: Еш ё как метавонем!

Борикалӣ: Наметавонед.

Акамулло: (*Мулоимона*) Чува?

Борикалӣ: Чӣ чува?

Акамулло: Чува намеравӣ?

Борикалӣ: Намехоҳам.

Акамулло: Чува намехоҳӣ?

Борикалӣ: Хоҳиш надорам.

Акамулло: Чува хоҳиш надорӣ?

Зайнура: (*Ба Борикалӣ*) Худи ҳамин моҳ бо номи мубораки шумо, додар, аз хушёрхона панҷ мактуб гирифтаем.

Борикалӣ: Муборак шавад. Ба наздикӣ шашумаша мегиред.

Мастура: Шармандагӣ! Ман ба ҷои ту гирия мекардам.

Борикалӣ: Мактубҳо ба номи шумову ман гирия кунам?

Мастура: «Алкаголик»! (*Гирия мекунад*)

Борикалӣ: Кӣ, кӣ «алкаголик»?

Манзура: Ту! Ту «алкаголик!» Қолини идораи раисро ҳам ту дуздида фурӯхтӣ.

Акамулло: Бас. Бас кунед, Манзурахон. Надуздидааст. Ба яғмо бурдааст.

- Борикалӣ: Ман дар Яғнов ягон хеш надорам, раис. Тӯҳмат накунед.
- Акамулло: Гап-а набур! Қолини идораро ба яғмо бурда бо мошини чомашӯӣ иваз кардааст. О, ин дузди неку Манзурахон? Ина бо ченаки имрӯзаи бозорӣ, доду гирифт – мегӯянд. Чӣ гуфтӣ, Борикаличон?
- Борикалӣ: Ҳичӣ.
- Акамулло: Меравӣ-а?
- Борикалӣ: Не, раис.
- Акамулло: Не нагӯӣ, Ялта...
- Борикалӣ: Не.
- Акамулло: Баҳри сиёҳ...
- Борикалӣ: Не.
- Акамулло: Ин путёвқаро як моҳ даводав карда ба зӯр гирифтаам. Шиноварӣ, хонумчаҳои офтобзадаи сабзина, кайфу сафо...
- Борикалӣ: Не, намеравам. Акаи Қосимро равон кунед.
- Акамулло: Чӣ? Ту калла дорӣ, ё надорӣ? Акаи Қосим ба курорт равад, сифати махсулоти мо чӣ мешавад?
- Мастура: Манзурахон равад, завод аз кор мемонад!
- Борикалӣ: Чӣ, завода Манзура ба кор даровардааст?
- Манзура: Борикаличон, додарам. Агар розӣ шавӣ, ҳамаамон ба гуселат мебароем. Рӯзи омаданат, бо гулдастаҳо пешвоз мегирем.
- Акамулло: Агар сиҳату саломат рафта биёӣ, чашмамро қоқ мепӯшаму як моҳонаи иловагӣ садқаи сарат, Борикаличон.
- Мастура: Агар равад, иттифоқи касаба ҳам бетарафӣ зоҳир намекунад. Мо ҳам ёрдам мекунем.
- Борикалӣ: *(Путёвқаро гирифта)* Роҳкироро кӣ медихад?
- Мастура: Чӣ?
- Манзура: Ҳам путёвка диҳему ҳам роҳкиро?
- Борикалӣ: *(Путёвқаро ба Акамулло дароз карда)* Ин хел бошад, худатон рафтан гиред. *(Меравад)*
- Акамулло: *(Аз наси ӯ)* Борикалӣ! Борикалӣ! Рафиқо! Илоҷи дигар нест. Ман ҳамагӣ дар кисаам 50 сомонӣ дорам. *(Мастураву Манзура ҳам киса мекобанд)*.

ИЛОЧИ БЕИЛОЧӢ

(Ҳодӣ сатилу чойники чойҷӯшонӣ дар даст, аз як кунҷи толор баромада, дод мезанад).

Ҳодӣ: Сайвалӣ! Ҳо Сайвалӣ! Дар гузарҳои шумо об ҳаст? Чӣ? Нест? *(Худ ба худ гап зада, ба тарафи саҳна равон мешавад)* Бачаи дирӯза аллакай вакили анҷуману лекин якравиаш ҳамон якравӣ! Э бача, надаро! Надаро гуфтам! Не, ман ванна қабул мекунам. Ана, акнун қабул кардан гир! То ба дилат задана! *(Ба саҳна мебарояд)* Омад?

Овоз аз паси парда: Не. Наёфтед?

Ҳодӣ: Тамоми гирду атрофи микрорайонро чарх задам. Дар ягон ҷо об нест. Боз камтар шин, шояд биёяд?

Овоз: Соат чанд?

Ҳодӣ: Нимта кам даҳ!

Овоз: Воҳ! Ман дер мемонам!

Ҳодӣ: Ман чӣ кор кунам? Дар ҳамон заводат оббозӣ карда наомадӣ?

Овоз: *(Дод мезанад)* Ман дер мемонам! Вақт рафт, дада!

Ҳодӣ: Рафтан гирад! Ман чодугар набошам, ки пуф кунаму об барояд. Мебоист, ки ту аввал, сатилу тағорахоро пури об мекардиву баъд ба ванна мебаромадӣ! Медонистӣ-ку? Медонистӣ, ки ин ваннаҳои микрорайони мо ванна не, охури гов! *(Шляпа дар сар, папкаи калон дар бағал, Шодӣ ба саҳна мебарояд).*

Шодӣ: Даромадан мумкин?

Ҳодӣ: Марҳамат.

Шодӣ: Чаро даратон воз?

Ҳодӣ: Маҳкам намешавад.

Шодӣ: Ин осон. Як симро чангак кунеду кашида ба девор бандед. Маълум, ки бечора бинокорон андак телба шудаанд. Ман додар, намояндаи ЖЭУ. Хонаи нав муборақ шавад.

Ҳодӣ: Раҳмат. Лекин ин хонаро ду сол шуд.

Шодӣ: Бо вучуд, хонаи нави нағз. Аз ин тарафаш офтоб, аз он тарафаш офтоб. Хонаи офтобӣ, гуфтан мумкин. Ба иқлиматон мувофиқ. Маълум, ки меъморонамон анча

- майна об кардаанд. Нағз. (*Аз папкааш когазу қалам мебарорад*). Чй шикоят доред?
- Ҳодй: Дар вақташ омадед. Шикоят ҳамин, ки як вакили анчуман, ванна қабул мекунам, – гуфта, ба ванна даромаду дигар набаромад.
- Шодй: Чй? Дилаш-ку ягон иллат надошт?
- Ҳодй: Дилаш нағз. Лекин сару рӯяш пур аз кафки собун. Об тамом шуд.
- Шодй: Гарм, хунук? Ё ҳарду?
- Ҳодй: Ҳар ду. Рӯз дар миён, ана ҳамин авҳол.
- Шодй: Ин кори миробҳо. Мурвати об дар дасти онҳост. Мо ҳеч кор карда наметавонем. Боз чй арз доред?
- Ҳодй: Худатон дидед, ки дари даромаду дари хонаи хоб, маҳкам намешаванд.
- Шодй: Гуфтам-ку бечора бинокорон телбағй кардаанд. Дарҳоро бе паҳлударй шинондаанд. Мо дари зиёдатй надорем. Хӯш ки бошад, боз аз чй норозиед?
- Ҳодй: Аз фарши хона. (*Нишон медиҳад*) Бинед, аз байни ҳар тахта, ангушт мегузарад. Ҳаминам кор шуд?
- Шодй: Ба инаш ҳам бечора бинокорон гунаҳкор. Телбағй карда, тахтаҳоро таротар кӯфтаанд. (*Деворҳоро аз назар мегузаронад*). Хайр, деворҳоятон бад не.
- Ҳодй: Ҳа. Як ҳафта баъд аз кӯчидан, таъмир кардем.
- Шодй: Нағз. Бисёр нағз. Аз афташ, бечора бинокорон, баъд аз корашон таъмир кардаанд. Дигар шикоят нест?
- Ҳодй: Шикоят неву таклиф. Дар тамоми микрорайонамон, аз даромадгоҳ то роҳи мошингузар, ҳамааш шуда яку ним ё ду метр. Барои бачаҳо ниҳоят хавфнок. Дар оянда ҳамин роҳа, илочи андак дуртар бурдан нест?
- Шодй: Таклифи оличаноб. Лекин ин таклифа додар, бигзор ана ҳамин вакили дар ванна нишастағй, дар анчуман, ба вазири сохтмон пешниҳод кунад. Мо кормандони ЖЭУ ин масъалаҳоро ҳал намекунем.
- Ҳодй: Мебахшед. Шумо кадом масъалаҳоро ҳал мекунед?
- Шодй: Мо додар, барои ҷои кор, боғчаи бачаҳо, мактабу омӯзишгоҳҳо справка медиҳем. Справка! Лозим бошад, марҳамат. Танҳо дар сурате, ки пули хона сари вақт супорида шуда бошад. Кори мо ҳар рӯзи шанбе, аз

- соати шонздаҳ то ҳабдах. Марҳамат, омадан гиред. (*Ба гӯшае нигариста*). Э, ин радиочаи деворатон чаро хап?
- Ҳодӣ: Не, хап не. Занбӯри ба ширинӣ часпидагӣ барин, биғ-биғ мекунад.
- Шодӣ: Фаҳмо. Симҳояш часпидаанд. Маслиҳати ман ҳамин, ки...
- Ҳодӣ: Пулро сари вақт супорем.
- Шодӣ: Бе киноя гап занед, додар. Ман гуфтани, ки мунтазири коркунони алоқа нашавед. Намеоянд. Ягон чӯби дарозро гиреду аз боло ба симҳояш занед. Ана баъд, мебинед, ки апай Нигина сар кард. Тамом? Дигар ягон шикоят нест?
- Ҳодӣ: Нест.
- Шодӣ: Нағз. Сари бечанчолро ба чанчол монда, чӣ кор мекунад? Санги вазнинро об намебарад, – гуфтаанд. Вазнин шавед. Хайр, баъзан мешавад, ки об намеояд. ҳеч гап не, меояд.
- Овоз: Кай меояд? (*Дод мезанад*) Кай?!
- Шодӣ: Мард бояд ки харосон нашавад, Мушкиле нест, ки осон нашавад! (*Ба Ҳодӣ*) Тӯрхалтаатонро гиред. Илочи беилоҷӣ ҳаст. Рафтем додар.
- Ҳодӣ: Ба кучо?
- Шодӣ: Ба мағоза. Понздаҳ шиша Шоҳамбарӣ ё Файзобод, барои оббозӣ кифоя! Ёфтама? Мо намояндаҳои ЖЭУ, ин хел майда-чуйда масъалаҳоро зуд ҳал мекунем. Рафтем додари акош!

МИТИНГ

- Зан: (*Шавҳараширо кашола карда ба сахна мебарорад*) Рӯта сунӣ қибла қуву ростша бугу мардак!
- Мард: (*Хобалуд*) Чӣ гӯям, занак?
- Зан: Дина да ҳамича чӣ гуфтӣ?
- Мард: Чӣ гуфтам?
- Зан: Да ёдут нестай?
- Мард: Дар ёдам нест, занак. Чӣ гуфтам?
- Зан: Баъди шакаров, чӣ гуфтӣ?

- Мард: Чойа биёр, гуфтам.
- Зан: Баъди чой, чӣ гуфтӣ?
- Мард: Чойа бар, – гуфтам.
- Зан: Фромушт кардӣ – ҳу? Да ёдот нестай?
- Мард: Ба худо, ки не, занак. Чӣ, ягон гӯшвори тило ваъда кардам?
- Зан: Гапа сунӣ тило кашола наку, мардак! Ай тилову нукрае, ки ту мара ваъда кардӣ, на да чиликом чо мундаю на дар гушом! Ба ҳафт пуштма басай. Кар надоз! Бугу ки дина чи ваъда додӣ?
- Мард: Э, занак! Ёд надорам! Чӣ ваъда додам?
- Зан: Бо қасам хурдие, мардак!
- Мард: Чӣ гуфта..?
- Зан: Қасам хурдӣ, ки: дига митинг намерам! Бо рафтӣ?
- Мард: Ҳа-а митинг? Не, занак. Митинг меравам. Нашуд.
- Зан: Айба намедунӣ, мардаки калун? Маълумоти олий до-ри-е! Шогирдот дар райкуму испалкум кор мекунане! Ҳамашу калун, буфаҳман, чӣ меган?
- Мард: Э, аз ун хел шогирдҳо доштана надоштан беҳтар! Га-па кам кун, занак! Меравам гуфтам, меравам!
- Зан: Овурута паст наку, мардак! Суратата мегирану да ти-лифизор мебурануте!
- Мард: Нағз. Ёру рафико дида хурсанд мешаванд. То тамом шуданаша меравам. (*Дод мезанад*) Муаллими тарбияи ҷисмонӣ мераваду ман наравам? Ба дилам зад, занак!
- Зан: Э мардак, маълими тарбияи ҷисмонӣ гӯштингирай?
- Мард: Воҳ! Чӣ? Мудири қисми илмӣ ҳам гӯштингирай?
- Зан: Воҳ! Ҳаваякам ба ҳаму чунакуш митинг мерава?
- Мард: Ҳа! Ба ҳамон чоначаш митинг меравад! Муаллими забону адабиёт, қаровули мактаб ҳам дар митинг! Ман аз онҳо чӣ камӣ дорам?
- Зан: Нара, нара мардак, худта шарманда наку.
- Мард: Безор шудам! Ба дилам зад! Меравам, меравам, боз меравам! Фаҳмидӣ?
- Зан: Э мардак, хушта ба сарут бигӣ! Аристонут мекунан-е, мардак!
- Мард: Аз ин хел зиндагия, аристон кунанд, беҳтар! Ту барои ҳамин қадар гап мана аз хобам бедор кардӣ?

- Зан: Митинг, гапи андак-мундакай? Да ҳаму митинг, одамора парундан, чанд каса аристон кардан! Чӣ зӯрут умадай, ки митинг мерай?
- Мард: Зӯр омад, ки меравам-да! Ба дилам зад, занак! Мефаҳмӣ? Ба дилам зад!
- Зан: Ай, чӣ ба дилут зад? Ма ба дилут задум? Э, мардак-е, ма да дилут зада бошум, бра ягон бевайи дигара бигӣ. Ана баъд митинг мерай, питинг мерай..., бу-ура..!
- Мард: Хайр шуд. Шаф-шафа бас куну рафта чойа мон!
- Зан: (*Хурсанд*) Дига митинг намерай? Ҳозир шакаров ме-кунум, мардаки чун.
- Мард: Ана! Ана ҳамин шакаров ба дилам зад! Аз ҳамин шакаров безор шудам. Ҳар рӯз шакаров. Э Худо гирад, шакаровата.
- Зан: Бурҳони иқтисодӣ тамом шава, оши ва гуштут меку-нум, мардаки чун.
- Мард: Ин бурҳони иқтисодӣ тамом нашава-чӣ?
- Зан: Шакаров, мардак.
- Мард: Ман рафтам.
- Зан: Бо гичо?
- Мард: Митинг, занак!
- Зан: Да ҳаму митинг пухтияну мундиянгут?
- Мард: Ҳа. Ту чи гумон кардӣ? Дар митинг ҳар рӯз гов мекушанд! Ҳар рӯз ошу шӯрбо фаровон! Ана ҳамин қадарӣ сағали гов (*нишон медиҳад*).
- Зан: Ай, ита боша, мара намебарӣ, мардак?
- Мард: Ту шакаровата хӯр! (*Саросема меравад*).
- Зан: (*Аз паси ӯ*) Ита бугу... Ита боша, бура-а... Хаёли ма, ки и мардаки ма митинг мерава..! (*Меравад*)

АНА, БИГИРЕН АКУ!..

Рафиқо! Вазъият муташанничай! Ҳамита мушташанничай, ки ай ида мушташанничтар намешава! Мустақил шидем, озод шидем. Мустақили чияй? Кӣ медона? Хапену..? Мустақили ҳамияй, ки бучунбӣ, мехӯрӣ, бучунбонӣ, мемури! Ина ҳамияй, мустақили. Ё шумо фикр мекунен, ки мустақил

шидему Худо метамон! Метатону дертар. Пеш фонд буд. И мустақили, фонд надора. Фонд мурд! Ҷош ҷаннат боша, фонда тапидан. Ай ича усу, фонда да шави ховтон мебинен.

Вағнои орду рӯған, қанду шакар дига намиёян..!

Мустақиливу озодӣ гуфтен? Ана бигирен ақу!

У картушкаи Тамбоф буду орди Саратов, ки говотонам серу лап-лап мекардан! Ана бигирен ақу! Картушкаи Тамбофа да кино мебинен! Чӣ пуф кардӣ, аграном? Гапой ма номақулай? Номақул боша, бугу номақулай!

Дина изо накашида, мега, ки: Мара бензин бутан, доруҳои миниралӣ бутан, саларка бутан, поруву мошин бутан...

Кӣ метат, ақа? Кӣ бутат? Маълумоти олий дори-е, ақа? Бучум охӣ? Ё ҷумонда наметонӣ? Булдозур биёрум?

Ина ҳами Убайдуллои Рачаб, у Убайдуллои Рачаб нест, ира дина корда қабул кардем. Нафаҳмидум? Чува ича шиштай?

Маълумоти олий дора! Ина ҳами сахарӣ, як мошин саларка овард! Бо савол дорӣ?

Дина ҳами мардақа да пеши идора дидану се калхоз, билетхарӣ омадай Убайдуллои Рачаба бинем – гуфта. Ма гуфтам: Бгарден, и Қамишуфай, заправшики калхозмон. Маълумоти олий дора.

Ана ҳаму Убайдуллои Рачаб як гапи хуб дора: Ҳазореву хазореву хазоре, наге-мега. Дангал, се хазор бген-мега!

Ақу намедонум, ё дуои ақай Одина гирифтӯш ё мустақили ҷуқидуш, ки на хазоруш метан, на се хазор! Театуруш Оина ном дораву оина надора! Дина дар тилифизор негра диден? Диден-у? Соф тоҷики гап зад! Гуманитарний орд овардай! Ай Зимбабве!

Бо да ҳар сари гапуш: бачай оча-мега. Агар ҳаму лахчагии рӯш набоша, хиёл мекунӣ, ки ай Шӯрободай! Бечора аз Зимбабве орд овардай! И агрономи мо пуп кардагӣ, порура аз фирма то сари замина бурда наметона.

Э рафиқо! Мустақили, итарӣ нест охӣ! Се сол шид мегум, ки: пушти тепайи дулонада картошка букорен, ов дора, ови чашма мераса. И агрономи мо чӣ мега?

– Уҷада тушка намешава.

Чува намешава, ака? Убайдуллоҳи Рачаб, тарбузчаи лали-мира ба пуфаки панҷсума бордор кард, шид. Ҳар тарбузе гирифт, ки бачаш як моҳ дарс нарафт. Дар пеши театри оина, тарбузи пуфакчоп фурухт!

Аку чува да замини ҳавло вори мулоим, тушка намешидай?

Наметонен, намечунбен. Маълумоти олий дорену...

Не, рафиқо! И на озодияй, на мустақили! Шаҳр рафтен? Даводава диден? Ҷумбидана диден?

Дина да ҳаму шаҳр, да пеши чашми худум, як шофири тралебус, ай як турист, сад доллар гирифт.

Турист раҳгум задай, бечора. Да тралебуси дувоздах, то СУМ-а рафтай, ки тахтаи сиденӣ брукша дарондай.

Шофира пурсидай, ки: «почему доска сидени»?

Шофир худша гум накардай, шофири даври мустақили да, бачаҳой боло:

«Это личебни доска, туғ називається, поясниса, радикулит лечит». Турист нафромадай: «Давай обратно, у мне радикулит», – гуфтай.

Шофира Худо додай, то Гипроземи ай Гипрозем қафо, ягон астанофкада наистодай. Бо да ҳаму пеши СУМ, ба чашми худум дидуме, дари туриста хуй карду: «сто доллар» – гуфт. «Почему так много?» – пурсид турист. «50 за проезд, 50 за личени, тавариш гаспадин турист». Турист доллара доду ғур-ғур карда рафт, калапо!

Ана, мустақили чӣ хелай! Шумо доллар усу беста, пули тоқири рувонда наметонене!

Убайдуллоҳи Рачаб, забони занакӣ оҳанира ёфт. Занакӣ оҳанӣ қати соз гирифту муросо кард. Ачаб не ки даҳдувоздах бачаи оҳанӣ ҳам дошта боша. Як пода бевара слёти говҷушо бурд, забони ҳамунора ниёфт!

Рафиқо! Шумо оҳанӣ несте-ку? Говҷуш несте-ку? Маълумоти олий доре, вазифаҳотона медоне, чува намечунбе..?

Гап ҳами, рафиқо! Як ҳафтаи дигар шумода «срок»! Агар начунбе, ба сари Убайдуллои Рачаба мерам! Убайдуллои Рачаб забони занакӣ оҳанира ёфта боша, шуморам ягон бало мекуна-да!

ХОНУМҲОИ НОШУКР

*Майдони Исмоили Сомонӣ. Муסיқии шӯҳе садо до-
да, сахна рӯшан мешавад. Сардор шляпа дар сар
дами ба дам ба соаташ нигоҳ карда, пасу пеш
қадам мезанад. Ӯ сахт дар ҳаяҷон аст. Садои зуд-
зуд нафаскашии зане шунида мешавад.*

- Чамила: *(Дамҳақақунон мебарояд)* Нест чаноби сардор.
Сардор: Нест?
Розия: *(Низ дамҳақақунон баромада)* Наёфтам Мирзоба-
дал Бойбалович!
Сардор: Наёфтӣ? Ё накофтӣ?
Розия: Кофтам! Ягон подвал намонд рафик сардор!
*(Боз садои зуд-зуд нафаскашии зани дигаре шуни-
да мешавад)*
Зулайхо: *(Нафаскашон баромада)* Холбибӣ омад?
Сардор: *(Бо киноя)* Наомад! Корвона кофтӣ?
Зулайхо: *(Дамҳақақунон)* Наёфтам, ака...
Сардор: Корвона наёфтӣ ё Холбибия?
Зулайхо: *(Ҳамоно зуд-зуд нафас кашида)* Ҳардуша ака!
Сардор: Аз гуноҳат нагузаштам! Инсу гузар! *(Зулайхо ме-
гузарад)*
Сардор: *(Дод зада)* Гадобегим ку!?
*(Садои зуд зуд нафаскашии Гадобегим баланд шу-
да, ҳудаш ба сахна мебарояд.)*
Гадобегим: *(Дамҳақақунон)* Му дар баста! Нест! На дар бал-
ниц на дар морг!
Сардор: Морг чӣ рафтӣ, питиш!?
Гадобегим: Аро, на всяки случ, чаноби сардор!
Сардор: *(Ба занҳо)* Э садқаи фарҳанг шаветоне!
Шармандагӣ! Пазор! Аз пушти шумо барин
фарҳангиҳо фарҳанга на фараш монду на ҳангаши!
Андалеб мекунам! – гуфта ки омадӣ...
Гадобегим: Аро чаноби сардор, мо чои чандума мегирем?
Сардор: *(Бо қаҳр)* Чои шумо морг! Холбибӣ ку?! Шуморо
мепурсам!?
Чамила: Рафиқи чаноби сардор, ман а ванна буромадаму
бенам...
Суратгир: *(Баромада ба сардор)* Чақонам, ака?

- Сардор: *(Ба суратгир)* Исто! Чамила! Холбибӣ нагуфт, ки кучо меравад?
- Чамила: Гуфт! Меравам – гуфту нагуфт, ки кучо меравад!
- Суратгир: *(Ба сардор)* Чақонам, ака?
- Сардор: Як дам ист, додар, намебинӣ, ки Холбибӣ нест?
- Зулайхо: *(Саросема дод зада)* Мирзобадал Бойбалович! Холбибӣ давлени дошт!
- Гадобегим: Аро, ман «сперва» морга дидам, дар морг набуд!
- Сардор: *(Ба занҳо)* Э, садкаи андалеб шаветон-е! Агар Холбибӣ ёфт нашавад, чои ҳамаатон морг!
- Розия: *(Дод зада)* Мирзобадал Бойбалович! Омад!
- Сардор: Ку?
- Гадобегим: Ҳо ана! Кукуруз мехураду кай парво дорад, ки дар пеш андалебу дар пушт Панчрӯд!
- Сардор: *(Ба тарафи Холбибӣ нигоҳ карда)* Ҳа ҳамон кукуруз дар гулӯят дар монад-е! О, сапалата бардор! Зудтар чунб! Андалеб – гуфта омадӣ-ку!?
- Чамила: *(Ба сӯи Холбибӣ нигариста)* Вақташ чоқ боин...!
- Розия: Товба, андалеб – гуфта омадасту...
- Гадобегим: Кукуруз мехурад... питиш...! Рафики чаноби Мирзобадали Бойбал! Сахт чангаш накунед, ки вай давлен, аз рул отказ мекунад!
- Чамила: Пешанда Андалеб, пасанда Панчекат!
- Холбибӣ: *(Дар дасташ селофан кукурузхӯрон медарояд)* Исмоили Сомониш хамин-мӣ?
- Сардор: *(Қиддӣ)* Шаб кучо будӣ, амма? *(Таваққуф)* Андалеб омадӣ ё «гулат»?!
- Холбибӣ *(Ҳайкалро гӯё аз назар гузаронида)* Мардаки бӯзбала будаст...!
- Сардор: Мо дар чӣ хаёлу ин занак дар чӣ хаёл...! Туро ме-пурсам! Андалеб омадиву шаб кучо рафтӣ?
- Холбибӣ: *(Мулоимона)* Хонаи почомулло, ака.
- Сардор: Чӣ рафтӣ?
- Холбибӣ: Хабаргирӣ, ака.
- Сардор: Холат васеъ шавад, ки дар пеш озмуни Андалеб! Ман шуморо майдон овардам, ки барои таърих сурат гирем.
- Холбибӣ: Мегирем, ака.

- Розия: Ман рафта суратгирака ҷеғ занам, Мирзобадал Бойбалович?
- Сардор: Ҷафо гард! Аз ту ҳам халос нашавем! *(Ба Холбибӣ)* Аз гуноҳат нагузаштам! Ун сӯ гузар! Ягон хонум аз ҷояш намечунбад! Худам ба сари суратгир ме-равам! *(Мееравад)*
- Ҷамила: И-е, тизе шуд, бучча? А ини поччомба мебуравам-гуфта як даҳан мегуфтед, намешуд-мӣ? Шаб дар яла, ман якта худам, рафту ягон сиёҳӣ зер карда медаромад, тизе мешуд, буччаҷон?
- Ҷадобегим: Аро қиёмат қоим мешуд, Ҷамилабону.
- Холбибӣ: *(Ҷамоно ҳайкалро тамошо карда)* Анча бўзбала будааст...
- Зулайхо: Ҷа форида, Холбибӣ?
- Ҷадобегим: Аро киро намефорад, ки шавараш бўзбала бошад?
- Ҷамила *(Ба Ҷадобегим)* Ҷа, ҷони гапа гуфтед, буччаҷон. Бо ёни мадакба инхелақ, ду шери жаён бошад, олам гулистон-де!
- Розия: Оромтар гап занед, Ҷамилабону. Мирзобадал Бойбаловича феълаш ганда, гапатона шунида, боз мағал набардорад?
- Ҷамила: Заб тарсондед-де, ўттам кафид! Мадаки дағал, пачу пуч нест, омадагиша гуфтан мегирад! Инхелақ дағалӣ кунад, ман рӯлама бозӣ қада наметонам, буччаҷон. Гапам эсамба намемонад!
- Ҷадобегим: Аро кӣ ин Мирзобадала сардори мо таин кард?
- Холбибӣ: Демократия.
- Ҷадобегим: Агар дамократия таин карда бошад, саҳт хато кардааст. Ҷунон дод мезанад, ки гӯё аммаи мо занни вай бошад.
- Холбибӣ: Э, безорам аз ин хел шӯ!
- Сардор: *(Саросема медаарояд)* Ҷӣ гуфтӣ, Холбибӣ?
- Холбибӣ: Суратгират ку?
- Сардор: Ҷозир меояд занакҳои ношукр!
- Зулайхо: Ҷӣ ношукрӣ кардем, Мирзобадал Бойбалович?
- Сардор: Фарҳангиҳо! Андалеб мекунем – гуфта омадеду шукр намекунед?
- Холбибӣ: Шукр, сад бор шукри набераҳоям. Як карсон нон, яку ним рӯз намепояд.

- Сардор: Камтар зоидан даркор амма! Танзими оила ба шумо дахл надорад? Дар хочагӣ свет нест-гуфта... танзима бутун чазир кардед-ку!? Тавба...! Мезоянду сар медиханд, мезоянду сар медиханд!
- Гадобегим: Молодец Мирзобадал! «Свет» нест – гуфта насли наврасро зиёд мекунанду воинкомат бозор ба бозор солдат мекобад!
- Холбибӣ: Чанд бачаи худат хизмати ватан кард, Мирзобадал Бойбалович?
- Сардор: *(Дод зада)* Кори ту чӣ, амма!? Ту прокурорӣ ё милиса!? Ду ҳафта боз озмун – гуфта дар ваннаи шир барин сафед оббозӣ дорӣ-е! Шукр намекунӣ!? Шукр намекунӣ, ки аз таппаку «табак», гову мол, лойу андова, набераву абера халос, маишат дорӣ!? *(Занҳоро аз назар гузаронида)* Ҳе, хонумҳои ношукр... Шукр кунед, ки андалеб...
- Чамлиа: Аз шумо шукр кунем ё аз андалеб, чаноби сардор?
- Розия: Аз шумо ё аз андалеб?
- Гадобегим: *(Ба сардор)* Аз андалеб?
- Зулайхо: Чӣ хап кардед, ака?
- Холбибӣ: *(Ба сардор)* Баъд аз андалеб чӣ кор кунем, додар?
- Сардор: Демократия, амма! Баъди андалеб, ту медониву дави аспат! Кучо шуд ин суратгир!? *(Меравад)*

ТУ ЧӢ КОР КАРДӢ, АҚЛАК?

- Духтур: Чанд ҷои ҳолӣ дорем?
- Ҷонишин: Алъон як ҷо дорему лекин лозим шавад, боз ҳолӣ мекунем, устод.
- Духтур: Ин ҷавобат ба ман мақул не.
- Ҷонишин: Чӣ хел?
- Сардухтур: Алъон як ҷо дореду лозим шавад боз ҳолӣ мекунед? Ин ҷавобатон чӣ маънӣ дорад?
- Ҷонишин: То ҳамин рӯз ягон амри шумо иҷро нашуда буд, устод?
- Сардухтур: Ана аз ин ҷавобат ҳушам омад, уко. Аз тарафи беморон ягон шикоят ку нест?

- Чонишин: Нест устод, нест. Беморони мо дар ҳолатҳои вазнин хатто нолиш намекунаманду...
- Сардухтур: Нафаҳмидам уко?
- Чонишин: Банда гуфтаниам, ки дарди ҳар бемори ин беморхонаи мо пеш аз ҳама дарди худӣ мост, устод! Худатон васият карда будед-ку?
- Сардухтур: (*Ҷиддӣ*) Ман насихат карда будам, уко...!
- Чонишин: Узр устод.
- Сардухтур: Шифои ҳар бемор пеш аз ҳама дар дасти Худованд асту аммо сабабгор мо пизишконем. Уко. Табассуми нарму чехраи кушодаи мо бе сӯзану дору ҳам давои хубест барои бемор, палатаи 42-ро зуд-зуд хабар гир, уко.
- Чонишин: Чилу дуру?
- Сардухтур: Ҳа чилу дуру! Намешунавӣ?
- Чонишин: Ман ўро ҷавоб додам, устод.
- Сардухтур: Ҷавоб додӣ? Чилу дуру ҷавоб додӣ?
- Чонишин: Ду ҳафтаи охир аз саломатиаиш тамоман шикоят надошт, устод.
- Сардухтур: Чӣ, шикоят надошт?
- Чонишин: Не устод.
- Сардухтур: Ту чӣ кор кардӣ, ақлак!?
- Чонишин: Узр устод, ақлаки кардам, гумон кардам ки...
- Сардухтур: Чӣ гумон кардӣ, ки сардухтур таъин шудӣ? Гумонат ботил баромад, уко! Ман ҳоло зинда! Кӣ туро гуфт, ки чилу дуру ҷавоб деҳ! Кӣ?
- Чонишин: Худаш хоҳиш кард, устод, гуфт ки...
- Сардухтур: Хоҳиш кард? Ту барои чӣ хоҳиши мана ба инобат нагирифтӣ!?
- Чонишин: Шумо чӣ хоҳиш карда будед, устод?
- Сардухтур: Агар ту медонистӣ, ки ман ўро бо чӣ роҳу усул оварда хобондам, ҳуш аз сарат парида мерафт, мефаҳмӣ?
- Чонишин: Узр, устод, ақлаки кардам.
- Сардухтур: Ин ақлакии ту аз бинии ман мебарояд. Дувоздаҳ нафар ўро зораю таввало кардем, ки хоб равад! Ту чӣ кор кардӣ? Ақлак! Як даҳан напурсидӣ?!?
- Чонишин: Бисёр зорӣ кард, устод. Кампири очама хоб дидам, – гуфт.

- Сардухтур: Ман ба ёздаҳ нафар наздиконам ваъда додам ки: агар ҳамин мардак хоб равад зиёфат тани ман!
- Ҷонишин: Вай зиёфат диҳад. Шумо чӣ зиёфат медихед?
- Сардухтур: Ту медонӣ вай дар кучо кор мекунад?
- Ҷонишин: Медонам. Директори ким-кадом як фирмаи калони сохтмонӣ будааст, устод.
- Сардухтур: Ду ҳафтаи охир аз саломатиаш тамоман шикоят, надошт, гуфти?
- Ҷонишин: Тамоман, устод.

Сардухтур: Пагоҳ ман ўро ба рианиматсия гузарониданӣ будам, ақлак!
Чонишин: (*Ҳайрон*) Одами саломатро ба реанимация?
Сардухтур: Ҳа, ба реанимация! Чӣ механдӣ? Ақлак! Боми беморхонаву фарши ду ошёнро кӣ таъмир мекунад? Кӣ тахта мезанад? Беваи аммаат? Ақлак!

Х О Б

Зан бо кори хона андармон аст. Шавҳараи марди завсе дод гуфта аз хоб бедор мешавад.

Мард: Боше! Боше! Э шохат аз сарат монад!
Зан: Ҳа, мардак, чӣ гап шуд? Сиёҳӣ зер кард?
Мард: Уф-ф-ф! Напурс, занак! Хонасӯхта қариб ишкамама чок мекарде!
Зан: Ягон хоби ганда дидед?
Мард: Чӣ гуфтӣ? Ганда? Хоби даҳшатнок дидам-е...
Зан: Боз пур хӯрдед-да!
Мард: Пури хок? Ду мурғи бирён хӯрдаму як табақ сари сини гӯсфанду ду-се сих чигари гов!
Зан: О, камтар хӯред намешавад!
Мард: Нахӯрам, хобам намебарад, занак, занак!
Занак: Камтар хӯред-да!
Мард: Иштиҳо дорам, ки мехӯрам-да!
Зан: Ба умеди иштиҳо хобатон рост набарояд, мардак?
Мард: Астағфуриллоҳ гӯй!
Зан: Астағфуриллоҳ, тавба кардам!
Мард: Не, аз ҳама аҷибаш ин ки дар хобам фақат ҳайвонҳо ба ман ҳучум мекунанд!
Зан: Ин оқибати хуб надорад, бас кунед!
Мард: Чиро?
Зан: Хӯрданро.
Мард: Ту девонай? Ман бас кунам, ҳаққи маро ягон каси дигар мехӯрад!
Зан: Ҳаққи шуморо каси дигар хӯраду шумо ором хоб равед, беҳтар нест?
Мард: Занак!
Зан: Лаббай?

Мард: Ҳайвонҳо ҳам арвоҳ доранд?
 Зан: Доштагистанд, ки дар хобатон медароянд-да!
 Мард: Наход? Ту гумон мекунӣ ки...
 Зан: Гумон не, ман ба фоидаи худатон гуфтам, мардак!
 Мард: Дина шаб як хурӯси сиёҳи дайду чашмавро кут зад-е!
 Зан: Хоб дидед ё..?
 Мард: Дар хобам!
 Зан: Дина шаб ҳам бисёр хӯрда будед?
 Мард: Бисёр не, як табақ ошу ду коса угро дар хонаи ҳамсоя хӯрдаму як табақ қурутоб дар хонаи додарам. Хайр, ангуру харбуза, об ғизо ҳисоб намешавад.
 Зан: Фаҳмо.
 Мард: Чи фаҳмо?
 Зан: Оши нахору садақаву худой гуфта аз субҳ то шом ишкамчаронӣ мекунеду фикр намекунад, ки ин хонадон ҳам хӯранда дорад?
 Мард: Ҳар кас дар ин дунё насибаша меҳӯрад, занак! Ман ҳам агар ин насибаи ман нест! – гуфта нахӯрам, сохиби нон писанд накард – гуфта хафа мешавад.
 Зан: Дар хобатон боз чӣ мебинед?
 Мард: Ҳамин шаб субҳ надамида сони сафед хоб дидам.
 Зан: Эҳе сони сафед хоб дида бошед, хӯрдан гиред, мардакчон! Ҳар чизе ки дилатон мекашад, хӯрдан гиред, мардакчон! Аз ҳеҷ чиз рӯй нагардонед! Иштиҳо ки бошад, хӯрдан даркор!
 Мард: О нав гуфтӣ, ки....
 Зан: Гапама гашта мегирам! Оши нахору худоиву садақа, насиба ки бошад, сони сафед ҳам насиба-да!
 Мард: Чӣ гуфтӣ?

ДАДЕШ

Падар: (*Асабӣ*) Ҳа ту! Ту гунаҳкорӣ, занак!
 Модар: Ман чӣ гуноҳ кардам, дадеш?
 Падар: Ҳар гоҳ ки ман ўро ҷанг мекардам, назанед, дадеш, метарсонед, дадеш! Ана оқибаташ!
 Модар: Мошини худамон ҳам пачақ, дадеш?
 Падар: Пачақ! Батамом пачақ!

Модар: Шӯҳӣ мекунед, дадеш?
 Падар: Чӣ хел шӯҳӣ? Ягон ҷои обод надорад!
 Модар: Мошини вай мардак ҳам пачақ, дадеш?
 Падар: Мошини вай пачақтар!
 Модар: Товон талаб кард?
 Падар: Ҳа, камтарақ. Боинсоф будааст.
 Модар: Намозхон будагист, дадеш?
 Падар: Намедонам! Ё мошини нав ё панҷ ҳазор доллар те, мегӯяд. Панҷ ҳазор!
 Модар: (*Мулоимона*) Ҳа, ин ба гуфтан осон, дадеш.
 Падар: Аз кучо гирам, аз кучо!?
 Модар: Укоҳоятон намедиҳанд, дадеш?
 Падар: Укоҳоям?
 Модар: Пулашон мӯл, бизнесмен. Дувуним ҳазорӣ диҳанд, панҷ ҳазор мешавад, дадеш.
 Падар: Барои тӯӣ додарам қолини 200 доллара харида барем гуфтам, ту чӣ гуфтӣ?
 Модар: Чӣ гуфтам, дадеш?
 Падар: (*Тақлид карда*) Панҷоҳ доллара аз сару гӯшаш зиёд! – гуфтӣ-ку? Фаромӯш кардӣ?
 Модар: Додаратон дорад, дадеш!
 Падар: Ту он вақт зиёдтар доштӣ, занаки зихна! Сад бор гуфтам-е! Калиди мошина нате! Нате! Нате!
 Модар: (*Гириста*) Худаш гирифтааст, дадеш....
 Падар: Хонасӯхта хонавайронамон кард-е!
 Модар: Муфаттиш чӣ мегӯяд?
 Падар: Парвандаи ҷиноятӣ оғоз кардааст.
 Модар: Чӣ? Ягон касро накуштааст-ку, дадеш? Барои чӣ парвандаи ҷиноятӣ?
 Падар: Барои он ки аз кассаи сағираат хокаи героин ёфтаанд!
 Модар: Вой! Наход? Бачаамро суд мекунанд?
 Падар: Албатта, суд мекунанд!
 Модар: Ягон илоҷ нест, дадеш?
 Падар: (*ҷиддӣ*) Ҳаст! Ман худамро меовезам!
 Модар: (*дод зада*) Дадеш!
 Падар: Чӣ? Чӣ дадеш?! Дадеш мурд! Дадеша кушт! Писари ношудат кушт! Дигар мана дадеш нагӯй! Ман мурдагӣ! Арвоҳам бо ту лақ-лақ дорад! Фаҳмидӣ?

Модар: Натарсонед, дадеш!
 Падар: Ҳаштсаду наваду панҷ доллар дода дохилаш кардам!
 Гумон кардам, ки мехонад!
 Модар: Мехонд-ку дадеш?
 Падар: Мехонд? Аз хондана чашмаш сурх буд? Як ҳафта пеш
 пурсидам, ки чува сурх? Дари оғили хамсояро кафшер
 кардам, нури кафшер чашмамо зад – гуфт!
 Модар: Инаш ҳам тақдири ману шумо, дадеш.
 Падар: Боз мани аблаҳ бовар кардам! Агар мефаҳмидам, ки
 бангии худозада, боз банг задааст, мекуштамаш!
 Модар: *(Бо овози ғиряолуд)* Чӣ кор мекунем, дадеш?
 Падар: Хонаро мефурӯшем, занак!
 Модар: Хонаро? Худамон чӣ кор мекунем, дадеш?
 Падар: Ту ба хонаи очаат меравиву ...
 Модар: Шумо чӣ?
 Падар: Ман ҳам китобҳоямро чамъ карда меравам қишлоқ!
 Модар: Китобхоро ҳам фурушед, дадеш. Як хона пури китоб!
 Падар: Ту девонай, занак? Китоба имрӯз кӣ меҳарад?

ЗЕБИ ХОНА ДИГАР МЕШУД...

(Зан корди дасташро тез карда як сӯ мегузараду баъд сими кандашудаи утуро гирифта васл карданӣ мешавад.)

Мард: *(Медарояд, дар дасташ гулдаста)* А-у-у..! Азизам...
 Дар дилам ишк, дар чайбам пул, дар дастам гул овар-
 дам. А-у-у...
 Зан: *(Асабӣ)* Лутф кардед. *(Нигоҳ намекунад)*
 Мард: Ана ту лутф накардӣ, азизам. Ман арчаро намебинам.
 Худат медонӣ, ки соли нав бе арча...
 Зан: *(Ҳамоно асабӣ)* Медонам, зеб надорад!
 Мард: Медониву арчаро монда, бо корҳои техникӣ бандӣ.
 Техника-техника, лекин арчаро кӣ оро медихад?
 Зан: *(Утуро як сӯ партофта, дар миёни хона рост меи-
 стад)* Биёред бозичаҳоятонро, мардакҷон! Ба гӯшу
 биниам бандед.
 Мард: Чӣ, арча наовардӣ?

- Зан: Арчаро ҳам ман биёрам?
- Мард: Хайр, меовардӣ, ду-се кило вазн дорад. Дар троллейбус бахузур чо мегирифт. Ана, агар ҳозир дар байни хона, ба чоӣ ту арча мебуд, зеби хона тамоман дигар мешуд.
- Зан: Узр, вақтам нарасид, мардак, кунда кафондам.
- Мард: Дидам, шаби соли нав аловӣ ҳам даркор. Гармӣ ҳам зеби хонаро дигар мекунад, азизам. *(Ногаҳон пешонаашро тоза карда)* И-е? Ҳоло ҳам мечакад-ку? *(Ба боло нигоҳ мекунад)*.
- Зан: Дина шиферашро иваз кардам, мардак.
- Мард: Маълум, хангоми ивазкунӣ боз ягон шифери дигарро шикастӣ-да.. Ана агар бо эҳтиёт почиката болои шиферхо мемондӣ, корат зеби дигар мегирифт, занакчон.
- Зан: Узр, мардак, ин дафъа чакад...
- Мард: Ана боз лутф карда камакак гачро мегирифтиву ҳо ана, ҳамон чоӣ кандагиरो андова мекардӣ, зеби хона дигар мешуд.
- Зан: Шумо чӣ кор мекунед, азизакам?
- Мард: Ман моэстро, азизам.
- Зан: Дар кадом қонун навишта шудааст, ки шумо моэстрову ман побелстро?
- Мард: *(Бо ангуштонаш бозӣ карда)* Ман Бетховен, Бах, Шопен, Зиёдулло Шаҳидиро зинда мекунам, азизам. Дарвозаи олами мусикиро барои мардум боз мекунам. Асабҳоро оромӣ, қалбҳоро нармиву осоиш ато мекунам, азизам. *(Мусиқии нармеро замзама мекунад)*
- Зан: Лекин аз ин навозишҳои шумо асаби ман ором намешавад, мардакчон.
- Мард: *(Хеле мулоим)* Ту мусикиро намефаҳмӣ, азизам. Агар мусикиро мефаҳмидӣ, мусикиро дарк мекардӣ...
- Зан: *(Ў низ хеле мулоимона)* Ман дигар чизро дарк кардам, мардакчон.
- Мард: Чиро азизам?
- Зан: Агар дар ин хона мард мебуд, зеби хона батамом дигар мешуд..! *(Ҳамон мусиқии шавҳараширо замзама карда меравад. Мард аз паси занаш нигоҳ мекунаду боз пешонаашро молиш дода, ба боло нигоҳ менигарад)*.

БАЪД АЗ ПАХТА

(Раиси колхоз пеш-пешу ҷонишин аз қафо, ба сахна мебароянд).

Ҷонишин: Дар набудани шумо раисака, ҳаммомчӣ қариб бист бор телефон кард.

Раис: Чӣ меҳоҳад?

Ҷонишин: Чаро ҳаммомро маҳкам кардед? Ман шикоят мекунам! – мегӯяд.

Раис: Ту чӣ гуфти?

Ҷонишин: Росташро гӯям раисака, тарсидам. Мекушоем, – гуфтам.

Оаис: Қандата мехӯриву мекушой! Ҳеҷ гуна ҳаммомпаммом нест! Ҳамааш баъд аз пахта!

Ҷонишин: Раваду раисака, дарро зада дарояд-чӣ? Вай чунон бадвоҳима ки... Пир бошад ҳам пеш гӯшингир будку?

Раис: Агар дарояд, ту гӯшаки телефонро бардорю...

Ҷонишин: Фаҳмидам, шуморо ҷеғ занам?

Раис: Не, ба сараш фурур! Фуруру вақте ки ба худ ояд, баъд аз пахта! – гӯй! Фаҳмо?

Ҷонишин: Фаҳмо раисака, рафта мегӯям, ки шумо банд, баъд аз пахта биёяд. *(Мееравад)*

Раис: *(Асабӣ)*. Инсоф надоранд-е... Пахта мондагиву...

Ҷонишин: *(Аз назди дар)* Гӯшаки телефонро бардоред, раисака.

Раис: *(Гӯшаки телефонро мебардорад)*. Ҳа ман. Дод нагӯй, ман кар не, чӣ меҳоҳӣ? Қулфи даҳмана? Ман овехтам! Не, баъд аз пахта! Ҳа, савод дорам. Китобхона. Китобхонаи колхоз! Гӯш кун, додар, кадом одам дар ҳамин вақт китоб мехонад? Ту медонӣ пахта чӣ гуфтани гап? Чӣ? Намедонӣ? Ба сахро баро мефаҳмӣ, аҳмак! *(Бо қаҳр гӯшаки телефонро ба ҷояш мемонад)*. Эҳа, олима бину... Китоб мехондаст, тоба.

Ҷонишин: *(Мебарояд)* Директори мактаб омадааст, раисака. Дарояд?

Раис: Чӣ кор дорад?

- Чонишин: Онҳо дар ҳавлии мактаб майдончаи футболбозӣ сохтанианд. Аз афташ, барои ҳамон...
- Раис: Чӣ? Майдончаи футболбозӣ?
- Чонишин: Ҳа, як бори дигар ҳам омада буд-ку?
- Раис: Эҳ, афсӯс ки вақт надорам! Вагарна ман ба ӯ футболро нишон меодам! Рафта ба вай гӯй, ки ҳамааш баъд аз пахта! Мо ҳозир як майдон дорем!
- Чонишин: Рост, рафта дар ҳамон ҷо бозӣ кунанд! Не, барои онҳо дар назди мактаб сохта те.
- Раис: Ту чӣ пақ-пақ дорӣ? Ман майдони пахтаро мегӯям!
- Чонишин: (*Саросема*) Фаҳмо раисака. Рафта мегӯям, ки шумо банд, баъд аз пахта биёяд. (*Меравад*)
- Раис: (*Асабӣ*) Сабил монад! Маро занам имрӯз ё пагоҳ мезояд. Хабар гирифта наметавонаму онҳо дар бораи майдончаи футболбозӣ фикр мекунам.
- Чонишин: Раисака, гӯшаки телефонро гиред.
- Раис: (*Гӯшаки телефонро бардошта*) Ҳа! Кадом таваллудхона? Барои чӣ дар пахта нестед? Чӣ? Бача? Аллакай? Муборак шавад! Э, ҳа ташаккур. Кай мегирем? Баъд аз пахта! Баъд аз пахта, хоҳарам! (*Гӯшаки телефонро мемонад*).
- Чонишин: (*Хурсанду хушҳол ба саҳна мебарояд*) Ана ин хушхабар! Ана ин хурсандӣ! Э, тамошо мешаваде...
- Раис: Не, азизам! Ҳеҷ чиз намешавад! Ҳамааш баъд аз пахта!
- Чонишин: Шумо чиҳо мегӯед, раисака... Охир, ин ансамбли машҳури республикавиамон аст! Мо бояд фахр кунем, ки онҳо дар колхозии мо баромад мекунам.
- Раис: (*Ҳайрон*) Чӣ-й? Чӣ хел ансамбл?
- Чонишин: (*Хурсанд*) Ансамбли «Зебо»! Ҳо, э санам, рақс мекунамд-ку?
- Раис: Ту чӣ хурсандӣ дорӣ? Ҳеҷ гуна санам-панам нест! Ҳамааш баъд аз пахта!
- Чонишин: Шуморо фаҳмида намешавад, раисака. Баҳор театр омад, гуфтед, ки баъд аз алаф! Ҳозир баъд аз пахта! (*Бо қаҳр*) Аз вақте ки шумо раис шудед, мо ягон кинону театр надидем.

- Раис: *(Ҷиддӣ)* Ҳой, аҳмақ! Ту дар колхоз кор кардан мехоҳӣ ё э санам, – гуфта, ҳамроҳи ансамбли «Зебо» меравӣ?
- Чонишин: Натарсонед, раис! Ман беҳтараш ана ба колхозии ҳамсоя меравам. Дар он ҷо ҳам пахта ҳаст, аз мо бисёртар! Онҳо ҳам план доранд ва ҳамеша аз мо пештар планашонро барзиёд иҷро мекунанд! Ҳамаи ин пешравиҳо барои он ки онҳо маданият доранду санъатро эҳтиром мекунанд!
- Раис: *(Бо қаҳр)* Рав! Садқаи сарам!
- Чонишин: Меравам, бо шумо одам дилкаф мешавад! *(Меравад)*
- Раис: *(Худ ба худ)* Ҳар сол ана ҳамин аҳвол... Кадрҳои хуб моро партофта мераванд. Не, онҳо намефаҳманд, ки пахта чӣ гуфтани гап аст! Э, садқаи пахта шаветон-е! Пахтаро чин, баъд, э санам рақс кун-да!

НОЛА КУН-Е, НОЛА КУН-Е...

- Мард: *(Қаҷнаҳлӯ зада, сурудеро замзама дорад)*
Нола куне, нола куне,
Монанди булбул нола кун,
Бедор шав вақти саҳар.
- Зан: *(Даромада)* И-е, чӣ нола доред, мардак?
- Мард: Эҳ занакчон, аз ту як соат чудой хуш намеояд маро,
барои ҳамин нола дорам.
- Зан: *(Ҳайрон)* Чӣ, ин субҳ бо пои чап хестед, мардак?
- Мард: Чапу росташро намедонаму лекин ту занакчон, рӯз ба рӯз дар назарам қашанг метобӣ.
- Зан: Ҳа, мардак, оши наҳор бо равғани зағир буд?
- Мард: Қандаша занад мардаки тӯйдор! Ошам ош буд-да!
Девзираи Исфара, ангури чиликаки Регар барин дароз буд, занак!
- Зан: Девзираи Исфара – гуфта бебаркаш нахӯред-да мардак, фишоратон баланд нашавад?
- Мард: Натанҳо аз ман, хуни чандин кас ғалаён кард, занак.
- Зан: Девзираи Исфара бо равғани зағир намешудааст-да.

Мард: Не занак, оша лӯпондему лекин хун аз дигар чиз галаён кард.

Зан: Аз чӣ?

Мард: Аввал як чойи талх мон, занакҷон.

Зан: Ҳозир, мардак (*меравад*).

Мард: Об-бое, оши наҳор хӯрдана хӯрдаму лекин чӣ хел карда ба ин занак фаҳмонам, ки... (*боз ҳамон суру-*

- даширо мехонад*) Нола куне, нола кун-у, монанди булбул нола кун... Бедор шав вақти саҳар...
- Зан: Ҳозир мечӯшад, мардакчон, нола накунад.
- Мард: Э туя дастат гул, занакчон, аз дасти ту ҳамон чойа наҷӯшида менӯшам. Шин занак! Давоми қиссаро гӯш кун! (*механдад*)
- Зан: (*Ҳайрон*) И-е, саломатиатон дар чояш мардак?
- Мард: (*Боз хандида*) Аз оши наҳор баромадему маълими Сафол туфлиша наёфт! Почомулло калӯши даридагӣ пӯшида рафт! Амаки Сабур! Патинкаи ман канӣ!? – гуфта қариб тӯйдора ҳақорат мекард.
(*Суруд мехонад*)
Нола куне, нола куне,
Монанди булбул нола кун,
Бедор шав вақти саҳар.
- Зан: (*Ба атроф нигоҳ карда*) Калӯшҳои напа нави шумо канӣ мардак?
- Мард: Калӯши мана барвақт бурданд. Аввал калӯши нави мана бурданд, занак!
- Зан: Ии-и!?
- Мард: Ана акнун фаҳмидӣ, ки барои чӣ ман нола дорам, занак?
- Зан: Барвақт фаҳмидам, аз занакчон гуфтанатон фаҳмидам!
- Мард: Чой чӯшид?
- Зан: Намечӯшад! (*Бо қаҳр баромада меравад*)
- Мард: (*Аз наси ӯ*) Гуноҳи ман чӣ занак? Калӯшама дар бағал гирифта оши наҳор дароям?

ЗАМИН НАВ СОҲИБША ЁФТ

(*Марди солхӯрдае ба саҳна баромада*) Сар кунум? И микрофонут кор мекуна? Ҳамаи гаптома бугум? Кулучитуш ку?

Ассаломъалекум, рафиқо! Мун, индивалиди Чанги Бузурги Ватаниум! Агар соли аввали чанги Гирмон, да пом тир намехурдум, то Берлина мерафтум! Ҳазор раҳмат! Ҳазор раҳмат ба ҳукумат, ки ису-усу карду замин соҳибша ёфт! Да

як хел калхозу савхозо, замин нав бесоҳиб мунда боша, да калхози мо барвақт соҳибша ёфт! Заминой овира, раису хешу таборош, барвақт соҳибӣ кардан! Нек, заминой лалмирам, бесоҳиб намудан!

Ана, мун, ки индивалиди Чанги Бузурги Ватаниуму агар да пом тир намехурдум, то Берлина мерафтум, зури раис нарасид, панҷ гектар, замини овӣ гирифтум!

Кӣ мега, ки замин чазир шидай? Касе мега, худуш чазир шидай! Ҳамаи гап дар мехнату ҳавсалаҳай! Замина дору бутӣ, пору бутӣ, бучунб, ису-усу, бгӣ!

Э мардакой хуб, савзиву тушкае, ки мун ҳами сол грифтум, на ба хурдан тамом мешава, на ба бурдан! Дарди сарум шидай! На тушкама ису-усу карда мешавад, на савзима!

Калуной калхоза мегум: Истаро кунум? Тушкохома кӣ мегираву савизма кира бутим? Меган: худут ису-усу ку! Истаро? Главрачи балнисара гуфтум, ки: Ҳами тушкохома қати савзим намегирӣ? Мега, калуни бадай, тез мепуса! Интернат мега – дорем.

Девнахуна надораву пул надора! Запхоси девнахуна мега: Гуманитарниш ку, бово!

Ай? Гуманитарниш кунум, худум хока бухурум, чуни бово?

Хай, ина як тонша гуманитарни бигӣ, асталнойша ису-усу куву пулма бутӣ, чуни бово!

Чӣ мега: Девна ай гичо пул дора?

Гапуш форирум, рост мега. Ҳушдор, ки пулут натия, ай девна пул гирифта мешава?

Мн, индивалиди Чанги Бузурги Ватаниум, пойи чапум болу гайка намедошт, мебурдум дар Душанби, ису-усушу мекардум!

Э мардакой хуб, истаро кунум? Ҳаму главрач рост гуфт, тушкаҳом лумби бадан, мепусан.

Порина, ду букама ай оғилум бурдан. Учаскавойа хавар кардуму да бало мундум. Миёяву: Да Телмон ду бука ёфтем, ай ту набошан? Хай, мошинша заправка мекунум, мерем, на букаҳай, на пука. Ду модаговой! Руз сфед нашидай, ки бо миёя: Да гранисай Узбекистон се бука ёфтем, ку мошина за-прфка ку, ай ту набошан?

Мошинша запрафка мекунам, мерем, раҳбарах, да шаш ҳафт чо, абит мекуна, хокшида! Ранги сағ, қоқай, хурдагиш гичо мерава, Худо медуна. Ина, яг сол мешава, ки ису-усу мерему миёем, на да ису буқахай, на да усу! Бо дина умадай: Бово, да Лахши Циргатол, ду буқай лум ёфтан. Ай ту набошан?

Мн гуфтам, не, ай мун нестан. Мн буқаҳома ёфтам!

Ай мошини бебинзин бурмада чӣ мега: тш-тш!

Тш-шш-тш-шш наку, гуфтам, мн буқаҳома ёфтам!

– Не, бово, ту буқоҳота наёфтӣ, мошина запрафка ку, мо буқоҳота миёем. Ина, истаро кунум? Агар қатиш брам, раҳ ба раҳ то Циргатола панҷоҳ исталовояй! Хунам да пуштам мегарда! Намерам! Ношугри ҳаму буқаҳо! Решаш да тарияй! Ҳами тушқоҳома қати савзим ису-усу кунум, даҳ буқа мешава! Ҳамита не..?

Охи, замин, ки соҳибша ёфта боша нахо учаскавой, ду буқара наёва..?

ЗАМИНЛАРЗА

Ассалому алейкум. Синну сол ки рафт, мерафтай-да... Дига на соли навут мефораву на соли кӯҳна. На хобиву на бедор, на бедориву на хов. Шаво ба ҳасрат пуштакӣ мезаниву нақшу нигори паталок тамошо мекунӣ... Дар умрум хуррок намекашидум: Чӣ хуррок мекашӣ, трактур воре? Чӣ курпара мекашӣ, ту тоқай? мегаву якта да сандуқи синам мезана, бева.

Дина шавам, ҳамита гуфта буд, ки ай ҷом хестуму ика пахтаи кӯҳна да патом саҳт кардуму курпара дар сари бева шапидум:

– Бигӣ! Курпат ай сарут мона! – гуфтуму чомама дар сарум печондум. Бева хова зад..! Кай парво дора, ки поҳои ма ай кӯрпа беруна?

Як руз, качкач духтур рафтам. Духтури утарира «уралог» мегуфтиян. Ҳамика анализум навишт, ки як моҳ давидум. Ким, мондагиш ҳаму анализода рафт!

– Зиқ нашав, ота! Мебардоремуш, – гуфт духтури уралог.

– Чира?

– Фишорта.

– Фишорум созай, бачам, ту...

Хандиду: Ина ҳамин дорура ду руз бухуву рӯзи сеюм...

– Бо биём? – гуфтум.

Не, хучум ку, ота! И доруй американский, – гуфт. Ай хурсандима, ҳамай пулома додумуш. Дига, намедонум чӣ хел хона омадам. Ду руз «наташак» дорура хурдуму рузи сеюм!.. Курпара баланд парто, бева! Имшав заминларза мешава! – гуфтум. Фаҳмид! Ма рафтум, дастбахок. Ай усу миём, дар хона чӣ курпаву курпачае буд, ҳамаша партофтай, бева! Дорура хурдуму будилника дар пешум мондуму мардак воре, ғелидум. Соат тик-тик дораву дар хона пашша пар намеzana. Даҳ минут гузашт, маву занак бедору...

Бист минут гузашт, маву занак бедору... Соат тик-тик дора...

Алохон наша, занак, и дору американский, дер да кор медарора, арганизма, – гуфтум. Як соат гузашт, маву занак бедору... Соат тик-тик дораву...

– Мардак, духтур нагуфт, ки и дору баъди чанд соат таъсир мекуна? – мулоим пурсид занак.

– Буғел, буғел, занак, то мурғфарёда, ҳоли хела вақтай, – гуфтум.

Ду соат гузашт, маву занак бедору... Соат тик-тика бас намекунаву... Бор баракат – гуфта бо як дору хурдум! Се соат гузашт, дору таъсир накард. Ма бедору... Соат тик-тик дораву... бевара барвакт, хов бурдай!

Чор соат гузашта буд, ки ма бедору занак хобу соат занг мезанаву:

Замин чунбид, мардак? – мегаву занак бедор мешава.

Ма гуфтум: Не, бахузур хов ку, бучунба, ма худум, мардак воре, бедорут мекунам.

Бева хова зад..! Панҷ соат гузашт, замин начунбид. Шаш соат гузашт, замин начунбид. (*Хурсандона*) Бо сиҳ дақиқай дига ба вақти маҳаллӣ, гузашта буд, ки... яке, занак да хуроккашӣ дромаду ҳеҷ қарз ба қиёмат намондаӣ, – гуфта:

– Э бева! Чӣ ика хуррок мекашӣ, булдозур воре!? Ба у нимут ховра?

– Ҳафтод бало бреза аввал худта, баъд доруй американскийта! Қати ту, дига фақат хуррок мекашум, – гуфту сатилой ови гарма бурд ай кахра, дар берун партофт.

Ма, мардак воре, дар болой ҳафт қабат курпача ғелидағй:
Худо бутата, метета, натата, наметата, – гуфтуму хова задум...!

ДАҲАНИ ВОЗ

Марди шишамкалоне папка дар даст ба сахна мебарояд.

Мард: (Мехонад) Мағозаи Сайхӯча! Ҳазору сад, Сомониён, нағз. Кафе Абумуслим, нағз. Ҳазору сад, Сомониён. Чойхонаи Саймуддин, 1100, Сомониён. Офарин! «Прожки» Тӯракул. Э қандата зан, Тӯракул-е! 1100 Сомониён! Бо ба тоҷикӣ навиштай-е! Мағозаи Хайём, 1100 Сомониён! Тооба! Яке фалак чалак шаваду раҳмати Хайём ай гӯри кӯҳна бухезаву ин мағозаша ба и нарху наво бина, талхакаф намешава? Ай? Пивбари Ҳамидҷон? И даҳани воз, ҳичи нанавиштай-ку? Э! Э даҳани воз! Ку инча биё! Тура мегум-е, даҳани воз!

Ҳомид: Лаббай, ака?

Мард: Номут чияй?

Ҳомид: Ҳомидҷон.

Мард: Номут Ҳомидай! Ҷонша, бура очат буга! Фаҳмидй?

Ҳомид: Фаҳмидам, Номам Ҳомид, ака.

Мард: Дар барут чӣ навиштагияй?

Ҳомид: Ҳеч чиз, ака.

Мард: Ҳеч чиз? Навиштагияй-ку?

Ҳомид: Ина ака, ҳеч чиз навиштагӣ нест.

Мард: Э даҳони воз! Дар болои дари барут чӣ навиштагияй?

Ҳомид: Пивбари Ҳомидҷон, ака.

Мард: Ту бояд чӣ менавиштй?

Ҳомид: 1100 солагии Сомониён.

Мард: Чува нанавиштй?

Ҳомид: Намечаспад, ака.

Мард: Намечаспа? Чӣ намечаспа?

Ҳомид: 1100-солагии Сомониёну пива, ака.

- Мард: Охи, ту «клей» қатї бучаспонуш, даҳани воз! Пива қатї, «канешна» намечаспа!
- Ҳомид: Не, ака, мантиқан... намечаспад.
- Мард: *(Дод зада)* Ту бучаспонуш! Даҳани воз! Мечаспа ё намечаспа, кори ту набоша! Намечаспа! Курї? Уна бин!? Да болойи прожки Тўракул часпидагияй-ку? Уна! Дар тайи Абумуслим луфтак воре часпидай! Уна! Да болой «вино» хуб хушру часпидае! Гул кардай-е! Вино, 1100-солагии Сомониён! Аку чува дар бари ту намечаспа, даҳани воз!
- Ҳомид: Акаҷон, шумо маро нафаҳмидед, ман худам филолог, зиндагї камтар...
- Мард: Фаҳмидум, филологї, зиндагї пивологут кардай! Аку филологї ё пивологї, додар, қоидаву қонуни бозора вайрон наку! Райуни мо дурам боша, маърака – маъракайи умумичумхурияй! Фаҳмидї, даҳани воз? Шумо савдогаро, ғорат кардани халқа медуне. Ана 1100-солагии Сомониёна пива қатї часпонда наметоне!
- Ҳомид: Намечаспад, акаҷон.
- Мард: Гапа кам кун, даҳани воз! Начаспа ҳам бо мегум, ки бучаспонуш! Ма тура нагуфтум, ки дар полесай хонайи очат бучаспонуш! Уча очат хучаинай! Ича бозори райунайу ма хучаинум! Начаспа ҳам бучаспонуш! Фаҳмидї, даҳани воз?
- Ҳомид: Акаҷон, оё илоҷе надорад, ки...
- Мард: Надорад! Гап ҳами! Ма хдойй мерам, «гуманитарний завтрак». Агар то гашта омадани мара нанависї, «налог» қаврта то беҳи локї мекана! Локира медонї, даҳани воз?
- Ҳомид: Не, ака.
- Мард: Локи ин, рўймол, миёнбанд, фаҳмидї?
- Ҳомид: Фаҳмидам, ака. Мебахшед, Исмоили Сомонї кї буд?
- Мард: Шуйи холат буд! Ма ай кичо медонум Исмоили Сомонї кї буд? Ҳазору сад сол гузаштай-е! Ҳуш дорї, даҳани воз? Рузи ид қаври бобома кофтани рафтум, ки дар сари гуруш дуо кунум, на ай гур дарак буд, на ай бобом! Порина мурда буд, раҳматї! Бо савол дорї, пиволог?

ҒАМҲОРӢ

Падар: (Худ ба худ) Боз чӣ маҷлис бошад? Ба чои ҳамин маҷлису маҷлисибозӣ дарс диҳанд намешавад? Салом, додар. Шумо намедонед, синфи писари ман дар кадом ошёна?

Муаллим: Писаратон синфи чанд меҳонад?

Падар: Ё ҳашт ё нӯх. Не, ба фикрам ҳафт. Рост, рост, синфи ҳафт меҳонад. Солаш гов.

Муаллим: Номи писаратон чӣ?

Падар: Сайвалӣ Уроқов.

Муаллим: Ҳа-а-а, Сайвалӣ синфи нӯх меҳонад.

Падар: Воҳ! Аллакай нӯх? Ҳаштро тамом кард?

Муаллим: Ҳа, бо як азоб.

Падар: Нағз, азоб кашида бошад, одам мешавад. Ҳеч роҳат бе азоб нест. Мана, мо дар вақташ азоби сага кашида будем. Ҳозир корамон роҳат, кайфу сафо. Додарам, аз шумо илтимос, рафта ба роҳбари синфаш гӯед, ки падари Сайвалӣ омадасту вақташ кам.

Муаллим: Бисёр нағз, роҳбари синфаш худам.

Падар: Шумо? Э, ассалому алайкум. Нағз ҳастед? Хурду калон ҳама тинҷ? Ина бинед-а, қариб нашиносам, Узр, узр, додарам.

Муаллим: Бисёр хуб шуд, ки омадед.

Падар: Чӣ, имрӯз маҷлиси падару модарон мешавад?

Муаллим: Маҷлис дина буд, ако.

Падар: Дина? Э, мо андак дер мондем-да, ягон масъалаи муҳим буд, додар?

Муаллим: Ман шуморо барои он чеғ зада будам, ки гоҳ-гоҳ бо писаратон сӯҳбат кунед. Умуман, каму беш эътибор диҳед.

Падар: Э, додар, чинс гуфт, харида додам. Телефони мабилни гуфт, харида додам, красовкаи «Аидас» гуфт, харида додам. Ҳар рӯз ба кисааш даҳ-понздаҳ сомонӣ метиконам. О, боз чӣ хел эътибор диҳам?

Муаллим: Соати япониро ҳам шумо харида будед?

Падар: Н-не, модараш харид... Чӣ... соаташро гум кардааст? Тилой буд! Тилои тоза. Фаҳмо. Аниқ, ягон талаба

дуздидааст. Ё ягон муаллим фиреб карда гирифтааст. Аз ду яке.

Муаллим: Ором шавед, соаташ дар дасташ. Ба худаш насиб кунад! Ман панҷ сол боз роҳбари синфаму ягон бор дар рӯзномаи Сайвалӣ имзои шуморо надидаам. Модоме ки вақтатон кам асту ба мактаб омада наметавонед, ақаллан рӯзномаи писаратонро як бор варақ занед.

Падар: Исто, додар, дар рӯзномааш имзои ман ҳам даркор аст?

Муаллим: Албатта, набошад писаратонро барои чӣ ба мактаб мефиристед?

Падар: Дигарҳо мефиристанд, мо ҳам мефиризем. Хонад, одам шавад...

Муаллим: Аммо писари шумо барои намоиши либосҳояш меояд. Инаш монтана, ваяш техасс гуфта, бачаҳоро бороҳа мекунад. Сонӣ пагоҳ, шумо аз гиребони муаллимҳо мегиред, ки чаро писарамон дохил нашуд.

Падар: Ба фикри шумо ба ин кӣ гунаҳгор, додарам?

Муаллим: *(Бо киноя)*. Мо, мо, муаллимҳо, ки ҳам дар хонаву ҳам дар кӯча аз болои онҳо назорат намекунем.

Падар: Киноя нагуед, додар. Ана мебинед, Сайвалии мо рассом мешавад.

Муаллим: Аз баҳораш маълум... Дина дар болои мизи ман чунон чизҳое кашидааст, ки...

Падар: Гап байни худамону, чӣ кашидааст?

Муаллим: Бовар кунед, ман дар ҳамин синну сол аз гуфтаниш шарм мекунам.

Падар: Фаҳмо. Аз афташ, боз ягон аҳмақӣ кашидааст. Бачаи бешарм! Ҳеҷ аз ҳамин аҳмақиаш намонд-да! *(ме-хандад)*. Як рӯз аз кор биёям, дар танаи дарвоза сурати очаашро кашидааст. Э, додар, наздик шуда, занакро оғӯш мекунам гуфта, қариб пешонаамро кафонда будам.

Муаллим: Аҳо, бигзор писаратон рассом шавад. Лекин расоме, ки роҳу рафтори хуб, одаму одамгариро надонанд, ҳеҷ гоҳ зебоиро офарида наметавонад.

Падар: Чй? Ҳозир зебой ба кй даркор аст? Шумо гумон ме-
кунед, ки очаи Сайвали маро барои зебогиам ги-
рифт? Афти мана бинед? Кучои ман зебо? Ана бо
хамин афти хунук ман вая... не, вай мана гирифт.
Чува гӯед?

Муаллим: Чува?

Падар: Барои муллоцирингам, додар, барои
муллоцирингам. Муллоциринг! Ана зебой... Шаби
тӯй хушдоманам афти маро диду хонем сӯхт гуфта,
шаш рӯз гирия кард. Чува гӯед?

Муаллим: Чува?

Падар: Афтам хунук буд-да. Хунукрӯ будам. Ана ҳозир
«домодамба мурам, домодҷонамба мурам» гуфта,
ҳафт қабат кӯрпача мепартояд. Чува гӯед?

Муаллим: Чува?

Падар: Барои «ламбада» (*оҳанги ламбадаро замзама меку-
над*) Ин хелӣ ламбада не. Барои ин хелӣ ламбада вай
пир шудагӣ. Ламбада ин як навъ матои қимматбаҳо.
Боз шумо мегӯед, ки Сайвали зебой офарида наме-
таводад. Ҳа, гуфтагӣ барин краскаи-праскаи, обой-
мобой лозим шавад, зебой дар дасти худамон, дода-
рам. Шарм накунад. Маҷлиси оянда кай мешавад,
муаллимҷон?

Муаллим: Овора нашавед, ака. Лозим шавад, худамон
ҳамаашро ҳал мекунем.

Падар: Ҳа, кафели чехӣ ҳам дорем.

Муаллим: То дидана, акаҷон. Хайр, хуш бошед. Хайр. (*Худ ба
худ*) Рафта Сайвалиҷона аз дарс ҷавоб медиҳам.

ИТОАТ, РАФИҚ КОМАНДИР!

Комил: Об-бо-е..., Каримҷон-е, агар тасодуф вонамехӯрдём,
ту маро умуман суроғ намекардӣ, сағира.

Карим: Ман намедонистам, ки ту дар шахр зиндагӣ мекуни,
Комилҷон.

Камол: Медонистиву назарат намегирифт, сағира.

Карим: Не, не, ба Худо, ки не. Аз ин пас, рост ба хонаи ту
меоям.

- Комил: Ё пештара барин, метарсӣ?
- Карим: Ту хуни бинӣ будӣ-е! Ҳама аз ту метарсиданд! Дар синфамон ягон кас набуд, ки аз ту шатта нахӯрда бошад.
- Комил: Воҳима мекунӣ, Карим.
- Карим: Чаро воҳима? Аз тозаву озода будани хонаат маълум, ки ҳоло ҳам ҳамон Комилҷонӣ. Сиёсатат чиддиву барҷост!
- Ситора: *(Майори ҳарбӣ, медарояд)* Салом чанобон!
- Комил: Салом, рафиқ командир. *(Гулдастаи болои мизро гирифта ба Ситора дароз мекунад)*. Ид муборак, рафиқ командир.
- Ситора: Муташаккирам, лутф кардӣ. *(Гулро мегирад)*.
- Карим: Муборак шавад, янга.
- Ситора: *(Ҷиддӣ)* Чӣ хел янга..?
- Карим: Узр, рафиқ командир, нафаҳмидам.
- Комил: Ин кас ҷӯраи солҳои мактабиам, рафиқ командир. Хабаргирӣ омадааст.
- Ситора: Хуш омадед, меҳмон. Ин дафъа, ки омадед, пойафзолатонро дар болои қолин набуроред. Фаҳмо?
- Карим: Фаҳмо, рафиқ командир.
- Ситора: Шинед, меҳмон. *(Ба Камол)* Ман танҳо ба меҳмон иҷозати шиштан додам!
- Камол: *(Зуд аз ҷой меҳезад)* Узр, рафиқ командир.
- Ситора: Аз хона бӯи чанг меояд! Маълум, ки қолинҳо афшондагӣ не!
- Комил: Ду рӯз пеш афшонда будам, рафиқ командир.
- Ситора: Қолинҳоро ҳар рӯз афшондан даркор! Фаҳмо?
- Комил: Фаҳмо, рафиқ командир.
- Ситора: *(Тирезаро даст зада)* Тиреза ҳам чанг дорад! Шишаи тиреза бояд чунон тоза бошад, ки одами дидагӣ, шиша доштанаширо пай набарад!
- Комил: Итоат, рафиқ командир.
- Ситора: Меҳмонро бо ҷӣ зиёфат медиҳӣ?
- Комил: Ҳар чизе ки дилаш меҳоҳад, рафиқ командир.
- Ситора: Ҳар чизе ки диҳем! Якум, карамшӯрбо, дуюм, «перловка» бо гӯшти қима, сеюм кисел!
- Комил: Аз нӯшокиҳои спиртӣ ҷӣ, рафиқ командир?

- Ситора: Мутлақо не! Бе нӯшокии спирти.
- Комил: Рафиқ командир! Рафту меҳмон хоҳиши нӯшидан...
- Ситора: Инчо тарабхона нест! Агар меҳмон рафтани шавад, ихтиёр дорад, бисёр зорӣ нақун!
- Карим: Ман шаб мемоман, рафиқ командир.
- Ситора: Борақалло! Ана ин ҷавоби мардакӣ, ҳарбиёна! *(Ба Камол)* Ба меҳмон фаҳмон, ки танҳо ҳамин шаб ҳуқуқи дар хонаи мо мондан дорад.
- Карим: Фаҳмидам, рафиқ командир.
- Ситора: Боз беҳтар. *(Ба Комил)* Ман дар қисми ҳарбӣ, навбатчӣ ҳастам. *(Ба меҳмон)* Агар набинем, хуш омадед. Худо ёратон, меҳмон. *(Меравад)*
- Комил: *(Комил сарашро дошта, бо овози ғиряолуд)* Ана дидӣ, Каримчон..? Хоҳиш мекунам, ба арвоҳи Комилҷони раҳматӣ, Комилҷони зӯр як фотиҳа хон..! Ҳамин хел хон, ки ба ҳафт пуштам қора қунад.
- Карим: Ту девонаӣ, Комил? Ман ҳам аз ин ҷо рафта занамро пеш мекунам! Ягон занакӣ капитан ё майор мегирам! Намояндаи артиши миллӣ дар хона бошад, дар он хонавода тартибу низом, ободӣ мешавад!

ТОНУ ДАР НАМОН

(Қиёмиддин дар гӯшае нишаста рӯзнома мехонад. Асалбек дар даст тӯрхалта дамҳақақунон пеши Қиёмиддин меояд)

- Асалбек: Ассалому алейкум.
- Қиём: Ваалек, марди Худо.
- Асалбек: Ака, вақт дорӣ?
- Қиём: Барои худам ҳа, дорам. Ту чӣ мехоҳӣ?
- Асалбек: Хоҳиши ман ҳам вазнин нест, ака.
- Қиём: *(Ба ӯ маънидорона нигариста)* Ту ба ман вазни хоҳишатро не, муддао, мақсадатро гӯ! Шаф-шаф нагӯ, шафтолу гӯ.
- Асалбек: Шафтолуи гап ҳамин: агар ёбӣ, ки ман дар тӯрхалтаам чӣ дорам, як донааш аз ту.
- Қиём: Шафтолу.

- Асалбек: Наёфтӣ, ака.
- Қиём: Кивӣ!
- Асалбек: Бой додӣ, ака. Ман дар тӯрхалтаам себ дорам. Чор дона себ. Ҳамагӣ чор дона себи шустагӣ.
- Қиём: Хайр чӣ?
- Асалбек: Ҳичӣ. (*Як дона себро бароварда*) Ҳозир ман ин себҳоро якта-якта меҳӯраму ту, ки бой додӣ, донакҳои себро чудо карда ба ман медиҳӣ.
- Қиём: Намешавад, ки ман себҳоро хӯраму ту донакҳояшро чудо кунӣ?
- Асалбек: Не, намешавад.
- Қиём: Барои чӣ?
- Асалбек: Ту бой додӣ-ку? Мардак барин бой додӣ. (*Себро хӯрдан мегирад*).
- Қиём: Оҳиста! Пӯчоки себ ганда, агар дармонад, тамом! (*Омин мекунад*).
- Асалбек: Медонам, барои ҳамин эҳтиёт карда меҳӯрам, ки дар намонад. (*Себро хӯрда пасмонда ба Қиёмиддин медиҳад*).
- Қиём: Ман инро чӣ кор кунам, додар?
- Асалбек: Гуфтам-ку, донакҳояшро чудо карда ба ман медиҳӣ. Ана бо ин кордча чудо кунӣ, мешавад.
- Қиём: Якта намонда?
- Асалбек: Ҳа, якта намонда. Ин себи оддӣ не, донаҳои ин себро ман мефурӯшам.
- Қиём: Мефурӯшӣ? Донакҳои ҳамин себро?
- Асалбек: (*Себи дигарро бароварда хӯрдан мегирад*). Не, ба ғайри ин себи дастам, боз ду себи дигар дорам.
- Қиём: Эҳе, ёфтӣ аҳмақата! Барои чӣ ту себ меҳӯриву ман донак чудо мекунам?
- Асалбек: Ту бой додӣ-ку? Дигар ин ки ивази хизматат ман ба ту як донаки себро метавонам арзон фурӯшам. Даҳ сомонӣ диҳӣ мешавад.
- Қиём: Барои як донаки себ даҳ сомонӣ?
- Асалбек: (*Себро газид*) Эҳ, марди Худо, агар ту медонистӣ, ки донаки ин себ чи гуна муъҷиза меофарад, даҳ сомонӣ не, 100 сомонӣ медодӣ.
- Қиём: Агар медонистам! То нагӯӣ, ки донаки ин себи ту чӣ

- мӯъчиза, чӣ сир дорад, на дона ҷудо мекунам, на мехарам! Фаҳмидӣ?
- Асалбек: Фаҳмидам. Лекин огоҳ мекунам, ки танҳо як донаки себро ман ба ту арзон мефурушам.
- Қиём: Рафту ман ба як донаки себи ту ҳам мӯхтоҷ набошам-чӣ?
- Асалбек: *(Себи дигарро газида)* Ту чӣ, аз осмон фаромадӣ?
- Қиём: Не.
- Асалбек: *(Себро газида)* Не, ки бошад, мӯхтоҷӣ, саҳт мӯхтоҷӣ, ака. Донакҳоро ҷудо кун, ки ман метавонам аз фикрам гардам.
- Қиём: Исто, рафту як донаки ҳамин себи туро ман дар панҷ сомонӣ харидам...
- Асалбек: Даҳ сомонӣ!
- Қиём: Хайр ана, даҳ сомонӣ! Харида ман ин донакро чӣ кор бояд кунам?
- Асалбек: Аввал даҳ сомонӣ, ака!
- Қиём: *(Аз кисааш даҳ сомонӣ бароварда)* Маҳ! Мумсик!
- Асалбек: *(Пулро ба киса зада)* Ин донакро хӯрдан даркор, ака.
- Қиём: Хайр, ана хӯрдм. *(Донаки себро ба даҳон партофта мехӯрад)*. Ана, донакат буд, набуд шуд! Баъд чӣ, додар?
- Асалбек: Расо баъд аз понздаҳ сония ақлат даҳ маротиба зиёд мешавад.
- Қиём: Чӣ гуфтӣ? Он мактабе, ки ту хондӣ, ман дипломаша барвақт гирифтагӣ. Пулама те! Дар даҳ сомонӣ, ман чор кило себ мехарам! Пула бурор!
- Асалбек: Ана дидӣ, ақлат даромад, ака? *(Себи чорумро мегзазад)*

«МАРД БОЯД КИ ҲАРОСОН НАШАВАД»

- (Таширфу Ғарибшо ба саҳна мебароянд)*
- Ташриф: Модарони мехрубон! Хоҳарони азиз!
- Ғарибшо: Ин кас Ташрифшо, ман Ғарибшо!
- Ташриф: *(Оҳиста ба Ғарибшо)* Халал нарасон.
- Ғарибшо: Худат халал нарасон. Мӯхтарам хоҳракону модаракони паршикаста! Мо омадем, ки...

- Ташриф: *(Оҳиста)* Зунуката гир! Чӣ хел паршикаста? Ту чӣ, аз мақоми зан дар ҷома бехабарӣ?
- Ғарибшо: Чӣ хел?
- Ташриф: Магар намедонӣ, ки ҳуқуқи марду зан баробар аст?
- Ғарибшо: Э, ту як бор толорро бин! Ку баробарӣ? Толора ба тамои забт карда гирифтаанд-е! Ба атрофат нигоҳ кун? Ба ғайр аз ману ту ягон мардак нест.
- Ташриф: Ғарибшо! Имрӯз иди занҳо!
- Ғарибшо: Ҳа, фаҳмо, бечора мардакҳо дар хона кӯдакбону инҳо дар курсиҳои мулоим нишаста сафсатаи туро гӯш мекунанд.
- Ташриф: *(Бо овози наст)* Бисёр налақ!
- Ғарибшо: Мелақам! Модом ки ҳуқуқи зану мард баробар бошад, бояд ки як зан шинаду як мард, як зан шинаду як мард! Ана он вақт баробарӣ мешавад-да!
- Ташриф: *(Ба зал)* Дар тамоми гӯшаву канори ҷумҳурии ази-замон саҳми босазои шумо модарони меҳрубон, хоҳарони азиз, кам нест! Қадами мубораки...
- Ғарибшо: *(Бо овози наст)* Ташрифшо! Ҳо, Ташрифшо.
- Ташриф: Чӣ мегӯӣ?
- Ғарибшо: Ҳо ана вай духтара бин. Духтари кӣ бошад?
- Ташриф: Духтари замон.
- Ғарибшо: *(Ҳайрон)* Кадом замон?
- Ташриф: Замони ҳозира.
- Ғарибшо: Ман тут мегӯям, ин бача бед. Ин духтар мувофиқи «квота» ба шаҳр омада бошад ё...
- Ташриф: Мувофиқи «квота» ҳам омада бошад, ту умедатро кан, Ғарибшо.
- Ғарибшо: Чува?
- Ташриф: *(Бо овози баланд)* Ту зан дорӣ!
- Ғарибшо: *(Зуд даҳони Ташрифро дошта)* Э, чӣ дод мегӯӣ? Якто дорам!
- Ташриф: Барои ту якта ҳам зиёдатист, ошно.
- Ғарибшо: Корот набошад! *(Ба ҳамон духтар нигоҳ карда)* Духтар, ки духтари замон бошад, замон, замон демократӣ. Хоҳам дута мегирам, хоҳам сета!

- Ташриф: Ғарибшо, ту ин қадар овозата баланд накун, вохимаҷи! Янғачони азизам дар толор набошад?
- Ғарибшо: Чӣ метарсонӣ? Мана Ғарибшо мегӯянд! Марде, ки аз занаш тарсид, вай мард не, латта!
- Ташриф: Ту аз занат наметарсӣ?
- Ғарибшо: Ягон майда! Мана Ғарибшо мегӯянд. Дина аз бозор сабзиву ду-се кило турб гирифта овардаму: Идат муборак шавад. Якта оши нағз шавад! – гуфтам.
- Ташриф: Шуд? Танҳо хӯрдӣ ё ҳамсояхоро ҳам чеғ задӣ?
- Ғарибшо: Танҳо хӯрдям. (*Таваққуф*). Қариб мемурам. Дар тӯрхалта як турб монда буд, ки мардак барин, аз хуш рафтам!
- Ташриф: Зад?
- Ғарибшо: Зад. Аз зан тарсидан даркор нест. Зана хурмат кардан даркор! Ман зарбаи се кило турба тоқат карда, хатто ба рӯи занам нигоҳ накардам! Занам мезаду ман кундаи чормағз барин рости устувор будам.
- Ташриф: Бовар намекунам.
- Ғарибшо: Ҳамон вақте ба худ омадам, ки бечора янғаат: во ғарибо, во ғарибо, во Ғарибшо! – гуфта оби дида пок мекард!
- Ташриф: (*Хандида*) Бечора янғачонам гумон кардааст, ки ту мурдӣ, сағира.
- Ғарибшо: Ҳа! Аз чо хестаму мардак барин узр пурсидам. Дилам сӯхт, рафта аз СУМ як мӯзаи пошнабаланди гарони хитой харидам.
- Ташриф: Воҳ!
- Ғарибшо: Хурсанд ба хона дароям, ид – гуфта, занҳои ҳамсоя ҳам чамъ шудаанд. Мард бояд харосон нашавад, мушкиле нест, ки осон нашавад! Мӯзаҳоро ба занаму ба занҳои ҳамсоя 40-50 сомонӣ дода: идатон муборак, янғаҳо, ками маро ба чоӣ мӯл донед, гуфтам. (*Бо овози гиряолуд*). Эҳ, чӣ гӯям, ки нагуфта нам беҳтар...
- Ташриф: Чӣ, ин дафъа, бо мӯза зад?
- Ғарибшо: Не, пулҳоро дар дасти занҳои ҳамсоя дида, бечора занам аз хуш рафт!

ВЗВОД, БА ПЕШ!

(Прапоршик Қодиров пеш-пешу взводаш аз қафо, аз пушти теппае дамҳақақунон пайдо мешаванд. Маълум, ки саҳт монда шудаанд.)

- Қодиров: Взвод! Тавакқуф мекунем!
- Зулфия: Уф-ф, ман дигар наметавонам...
- Зулайхо: Ман ҳам адо, адо шудам, дугона.
- Қодиров: «Разговорчики!»
- Гулбаҳор: Э, фармон – гуфта мекушед, рафиқ командир?
- Қодиров: Чӣ гуфти? Худатон ин касбро интиҳоб кардед, чинсҳои латиф! Ҳамин тавр не?
- Гулбаҳор: Ҳақ асту рост, рафиқ командир.
- Қодиров: Ҳам ҳаққу ҳам рост, ки бошад, фармон бояд иҷро шавад!
- Замира: Агар иҷро нашавад чӣ?
- Қодиров: Агар иҷро нашавад, ҳамаатонро қатор карда (*месул-фад*) аз сӯрохии сӯзан мегузаронам!
- Зулфия: Зӯратон мерасад, рафиқ командир?
- Қодиров: Зӯрам мерасад, ки командири шумо таъинам кардаанд-да. Зӯрам ба ҳеч кас нарасад ҳам, ба шумо мерасад, чинсҳои латиф! Сад афсӯс ки шумо маро дар Афғонистону Чернобил надидед!
- Зулфия: Барои чӣ ба нафақа намебароед?
- Қодиров: Ман ки ба нафақа баромадам, шуморо кӣ саришта мекунад, хонумчаҳо?
- Зулфия: Шумо бо пой ланг, аз мо пештар медавед, рафиқ командир.
- Қодиров: О, ман ки дар сафи пеш набошам, кучои ман командир?
- Гулбаҳор: Мо бояд дар кучо бошем, рафиқ командир?
- Қодиров: Шумо чинсҳои латиф, бояд дар хона бошед! Оила бунёд кунед, сафи родмардони артиши миллиро зиёд кунед. (*Ба Зулфия*) Ана ту хонум! О, ягон бӯзбаларо гирифта зиндагиатро обод мекардӣ, намешуд?
- Зулфия: (*Гирифта*) Гирифтам, кошки намегирифтам, рафиқ командир... (*Баландтар гиря мекунад*)
- Қодиров: Ҳа, чо кад?

- Замира: Шавҳарам шаш сол боз дар Россия, рафиқ командир.
- Қодиров: Воҳ!
- Зулфия: Ра-афт!
- Қодиров: Ҳа, номарде! Ҳамин хел занаки фахака партофта дар Россия чӣ номаъқул мекунад?
- Зулфия: *(Бо овози гиряолуд)* Мулло гуфт, ки метавонӣ дигар касро гири, балам...
- Қодиров: Ҳақ гуфтааст, муллобобо, шавҳаре ки дар шаш сол аз худаш ягон дарак надод, ба сарат мезанӣ ун хел номарда!? Гузар аз баҳраш...
- Зулфия: *(Бо овози гиряолуд)* Мана намегиред, рафиқ командир?
- Қодиров: *(Сулфида)* «Но, но, но!» Аз устав берун савол нашавад, хонумҳо! *(Ба Гулбаҳор)* Туро ҳам шавҳарат партофта ра-а-афт?
- Гулбаҳор: Не, рафиқ командир, ман шавҳарамро партофтам.
- Қодиров: Барои чӣ?
- Гулбаҳор: Героин истеъмол мекард, рафиқ командир.
- Қодиров: Ту ҳам қахрамонӣ кардӣ! Аз ин тоифа, зуд гурехтан даркор. Ҳамин хел не, чашмкабудак?
- Зулайхо: Ҳақ асту рост, рафиқ командир.
- Қодиров: *(Ба Зулайхо)* Худат дар ин взводи ман чӣ кор мекуни, чашмкабудак?
- Зулайхо: Шавҳари ман бензинсмен, рафиқ командир. Вай маро тӯй карда гирифт баъд фаҳмидам, ки ман зани чорум будаам. *(Гиря мекунад, духтарҳо ҳамовоз мешаванд)*
- Қодиров: Ҳа, номарде! Кафан ёфтам, – гуфта мурдан мегирад?
- Зулайхо: Аз зани чорум будана, аскари взводи шумо будан, беҳтар нест, рафиқ командир?
- Қодиров: Шумо чӣ, взводи маро паноҳгоҳ гумон кардед, хонумҳо? Ё хонаи ақди никоҳ? Дар баталиони мо хизмати Ватан мекунанд, на шӯй! Ту зани чандум будӣ, Замирабону?
- Замира: Хош!
- Қодиров: Чӣ хош?
- Замира: Ман аллергия дорам.

- Қодиров: Аз чӣ?
- Замира: Аз шӯ! (*Духтарҳо механданд*)
- Қодиров: Взвод, ором! (*Ба Замира*) Язна мезад?
- Замира: Не, медуздид.
- Қодиров: Чиро медуздид?
- Замира: Чизҳои арӯсиамро, гӯшвор, дастпона, ангуштарӣ, куртаҳои арӯсиамро ҳам дуздада фурӯхт.
- Қодиров: Дигар одам наёфтӣ, ки дузда гирифтӣ?
- Замира: Падарам мачбур кард, рафиқ командир: ин писари полковник – гуфт.
- Қодиров: Офарин ба ту Замирабону, зани ман як ангуштарини арзонакашро гум карду чунон касале шуд, ки як сол ба чоғаву чома хоб рафт!
- Зулфия: Занаки мумсик будааст-да, ойтимулло. Худам ги-ред, рафиқ командир!
- Қодиров: Но, но, но!
- Зулайхо: Не, нағӯед, рафиқ командир, дили ин занак соф, хо-наатонро батамом дуздада баранд, парво надорад.
- Қодиров: Разговорчики! Гуфтам-ку аз устав берун, чақ-чақ нашавад.
(*Духтарҳо зуд чамъ шуда гӯшакӣ мекунанд*)
- Зулфия: (*Ҷиддӣ*) Гулбаҳор!
- Гулбаҳор: Ман! Рафиқ... апаҷон!
- Зулфия: Ту атрофро дидбонӣ кун, ки ягон кас наояд!
- Қодиров: Духтарҳо! Шумо чӣ кор... карданӣ..?
- Зулфия: Ку бинем, дар тепшаҳои Тоҷикистон ба чӣ кор қодир бошад ин Қодируфи мо..?
- Қодиров: (*Дод зада*) Взвод! Аз паси ман! (*Медавад*)
- Гулбаҳор: Ҳа, номард-е! Ҳамин хел занаки фахака партофта гурахт-е..! (*Ҳама механданд*)

МАСЛИҲАТИ МУФТ

- Коргар: (*Даромада аз пеши дар*) Медонам, ки мачлис доред, медонам, ки рӯзи қабулатон нест. Чӣ кор кунам? Дил мекашад, ки омадам-да, раисбобо.
- Сардор: Ман ҳам медонам, ки мақсад аз омадани ту, талаби дидор нест! Медонам, ки шароитат вазнин, дувоздах бача дорӣ...

Коргар: Сенздахто, раисбобо.

Сардор: Чандин бор банд гирифта худатро овехтанӣ шудӣ.
Ҳамаашро гуфтам ё...

Коргар: *(Бо овози ғиряолуд)* Сағира калон шудагиша нагуфтед,
раисбобо.

Сардор: Хайр чӣ? Ман ҳам сағира калон шудагӣ.

Коргар: Наход?

Сардор: Ҳа, барои мӯйсафеди мо ҳам ҳама шаб маҳтобшаб
буд. Мо понздаҳ нафар сағира мондем.

Коргар: Воҳ!

Сардор: Чӣ воҳ? Ана мо, понздаҳ меросхӯр, аз мӯйсафед хона
не, мошин не, боғу роғ не, тал-тал китоб мерос гириф-
тем.

Коргар: Китоби холӣ?

Сардор: Барои чӣ холӣ? Китоб магар холӣ мешавад? Китобҳои
пур аз маънӣ! Агар хоҳӣ, ман ба ту...

Коргар: Ба ман китоб чӣ даркор, раисбобо? Агар дошта бо-
шед...

Сардор: Надорам. Намедихам. Безор кардӣ! Агар хоҳӣ,
маслиҳати муфт дода метавонам.

Коргар: Ба ман пул даркор, раисбобо.

Сардор: Маслиҳати муфти ман барои ту аз миллион боло меи-
стад.

Коргар: Миллиони насияро чӣ кор кунам, раисбобо? Шумо ба
ман камтар пули нақд дихед.

Сардор: *(Асабӣ)* Сенздаҳ сол боз ман ба ту пули нақд медихам!
Сенздаҳ сол! Аммо ту сол ба сол танзими оиларо бе-
баркаш қазир мекуни! Меросхӯрҳои бе мерос зиёд
мекуниву тамом. Ҷони мурдан надориву... Кафан ёф-
там – гуфта мурдан мегири!?

Коргар: Ризқи бачаҳоро Худо медихад, раис.

Сардор: Ризқи бачаҳоро, ки Худо дихад, ту ба онҳо чӣ
медихӣ? Ту ба бачаҳоят чӣ монда меравӣ?

Коргар: Кучо?

Сардор: Қабристон! Кучо? *(Таваққуф карда мулоимона)* Савод
дорӣ?

Коргар: Дорам, маълумоти оӣ дорам. Маошам ҳам бад нест.

Сардор: Маълумоти оӣ дориву бо каллат кам кор мекуни!

Коргар: Барои ҳамин пеши шумо омадам, раисбобо, ноумед накумед.

Сардор: Барои он ки ноумед наравӣ, маслиҳати муфта гир.

Коргар: Раисбобо, намешавад, ки ҳам маслиҳати муфт диҳеду ҳам пул?

Сардор: Намешавад.

Коргар: Барои чӣ?

Сардор: Барои он ки ту пулро, ки гирифтӣ, маслиҳати муфт аз ёдат мебарояд.

Коргар: Намебарояд.

Сардор: Мебарояд! Агар маслиҳати муфт нахоҳӣ, буро! Зуд бурову дарро аз берун пӯш! Чӣ истодӣ? Ман маҷлис дорам! Буро!

Коргар: (*Муллоимона*) Раисбобо, рафту ман аз инчо баромада худамро овозам чӣ?

Сардор: (*Хурсанд кафкӯбӣ карда*) Офарин! Қандата зан! Маслиҳати муфти ман ҳам ҳамин буд, додарам! Ҳам ман халос мешавам, ҳам ту халос мешавӣ, ҳам янга!

ДУХТАРЗОЙ

(*Ҳавлӣ. Келин рӯбучин дорад*)

Хушдоман: (*Аз тиреза сар бароварда*) Ҳа, келин, чӣ қавоқат овозон? Ин пагоҳӣ, мучӣ-мучӣ накарда рафт? Бакувваттар чорӯба зан! Ана мана нагуфта, бегоҳ мешавад! Ту ҳоло хамир накардӣ, фаромӯш накун, ки як гала чомашӯй дорӣ. Қолинҳо афшондагӣ не!

Келин: Хуб, хуб аммаҷон, меафшонам.

Хушдоман: И-е? О, вай пӯчокҳои мандария аз паси панчара гир!

Келин: Ҳозир мегирам, аммаҷон.

Хушдоман: Ё миёнат ҳам намешавад? Ҳам шав, рӯғаната об кун! Тоқаҳӯр! Ин пӯчокҳои мандарину аплесин аз кучо?

Келин: Намедонам, аммаҷон.

Хушдоман: Чӣ гуфти? Намедонӣ? Ту ки надонӣ, ачина медонад?

Келин: Набераҳоятон аз мактаб овардагистанд.

- Хушдоман: Чй гуфтй? Аз кай боз дар мактабхо мандариву аплесин тақсим мекунанд? Тооба..! Гапа бину..! Хо ана вай коғазхои синикерса чй, директори мактаб овард ё завуч?
- Келин: Синикерса худатон аз ордбезон овардед-ку, аммачон? Фаромӯш кардед?
- Хушдоман: Булбулӣ накун! Ман аз ордбезон қанди печак овардаму пирайники қоқ! Синикерса ёбад, худаш меҳӯрад, бева! (*Таваққуф*) Келинаша пуф кунӣ, чонаш мебарояду бо ҳар зоидан, дутағй писар мезояд, хокшида!
- Келин: Худо ки дод, намепурсад, аммачон.
- Хушдоман: Медонам! Ёд надех! Худо медиҳаду лекин бандаш ҳам бояд чунбад! Шумо ки ду даҳани воз, начунбидед, писар аз кучо мешавад? Нахонд!
- Келин: Мебахшед, аммачон.
- Хушдоман: Намебахшам! То писар назойӣ, намебахшам. Келин! Намон, намон ки Сангалӣ обаша хӯрад!
- Келин: Аммачон, се духтарчаи нозанин дорем, бас нест?
- Хушдоман: Духтар моли мардум аст! Ту писар зой! Агар ин дафъа ҳам духтар зойӣ, чилу пӯстаката чамъ кун!
- Келин: Аммачон...
- Хушдоман: Ба ман келини духтарзой лозим нест!
- Келин: (*Бо овози гиряолуд*) Калӯши духтарчаам даридагӣ, пуле надорем, ки пойафзоли нав харему...
- Хушдоман: Даридагӣ неву сӯроҳ! Худам бо сақичи сиёҳ маҳкам кардам! Имконият, ки шавад, наваша харида медиҳам!
- Келин: Аммачон, агар дошта бошед, камтар пул диҳед, ки...
- Хушдоман: Аз кучо? Ё ту гумон кардӣ, ки ман пулпечаткунак дорам? Пуле надорам, ки чилобак хараму... Гуфтам-ку, имконият, ки даст дод...
- Келин: Аммаҷони ширин, ҳамон имконият шавад, ман ҳам писар мезоям.
- Хушдоман: Чй гуфтй? Э, аз кулӯх ҳам алав парид? Ё мандарию синикерса зада витаминат зиёд шуд? Боз баҳор таъсир накарда бошад? Ҳавлиро пури паршикаста

кардаасту боз забонаш як кулоч! Ҳа, забоната ғунда
газад, духтарзой! (*Ҷорӯби дастадорро гирифта аз
паси келин сур мекунад, келин гурехта руст меша-
вад*). Уф-ф-е..., дилзанак шудам-е..! Витамини апле-
сина хӯрда чунон даванд шудааст, ки... (*таваққуф*)
Воҳ! Камзӯлчаам нест..! Келин! Ҳо келин!

- Келин: (*Аз паси дарахт*) Лаббай, аммаҷон?
Хушдоман: Камзӯлчаи пахтагини ман ку?
Келин: Ҳамоне ки дар меҳи долон овезон буд?
Хушдоман: Ҳа, ҳамон! Ҳамон камзӯлча кучо шуд? (*Хурсанд*)
Ту онро ба хона дароварда мондӣ-а, келинҷон?
Келин: Шумо он камзӯлчаро наменӯшидед-ку?
Хушдоман: (*Бо овози ларзон*) Камзӯлча ку?
Келин: Аммаҷон, ман онро ба як пиразани гадо додам.
Хушдоман: Ту чӣ кор кардӣ, келин!? Вой дилам..! (*Мешинад*)
Келин: (*Ўро шамол дода*) Аммаҷон...
Хушдоман: Ай хонасӯхта! Пулаком дар чебаки ҳамон
камзӯлча буданд! Ту ҳам камзӯлчаро садақа кар-
диву ҳам пулҳоро!? (*Ҷорӯбро гирифта боз кели-
нашро сур мекунад*).

ЗАБ ЧО ОВАРДЕД !..

(*Домани теппа*)

- Мард: (*Дамҳақақунон ба занаш*) Дидӣ, занак?
Зан: (*Дамҳақақунон*) Дидам.
Мард: Дидӣ, чӣ хел шаҳри зебо дорем?
Зан: Дидам! Заб чо овардед. Ман ин шаҳри зеборо аз ошё-
наи нӯҳум ҳам ҳар рӯз мебинам!
Мард: Не, занакҷон, ту шаҳро аз ошёнаи нӯҳум не, аз ин чо
тамошо кун. Ин чо бедоршавии табиат, фарорасии
баҳор, шукуфтани гулҳоро мебинӣ, дилат аз фараҳ...
Зан: Заб чо овардед! Ба тамошо мебарам, – гуфтеду...
Мард: Занак..! Ба поён нигоҳ кун, ин тамошо нест?
Зан: Заб чо овардед! Шаҳро тамошо медихам, гуфтед-ку?
Мард: Тамоми шаҳр дар таги биниат, занакҷон. Тамошо кун,
боз чӣ меҳохӣ?
Зан: Ман меҳоҳам Исмоили Сомониرو бинам.

- Мард: Занакчон, Исмоили Сомониرو аз тирезаи хонаи нӯхошёнаамон ҳар рӯз мебинӣ-ку?
- Зан: Мехоҳам аз пешаш бинам, дар назди шерҳо сурат гирам, фантанҳоро...
- Мард: Фаввора гӯй, занак.
- Зан: Хайр, ана фаввора. Мехоҳам фаввораи фантанҳоро тамошо кунам. Шумо мана заб чо овардед..!
- Мард: Занакчон! Ту дар он майдон фақат Исмоили Сомони-ву ду шеру се-чор фаввораву гузаштани троллей-бусҳоро медидӣ. Аз ин чо тамоми шаҳрро мебинӣ-е!
- Зан: Заб чо овардед!
- Мард: Занакчон, ҳар рӯз нӯх ошёноро буромадану фуромадан, ба дилат назад?
- Зан: Кайҳо задагӣ, Худо гирад лифташа!
- Мард: Офарин! Ана акнун занакчон, шаҳра мону ин сӯ нигоҳ кун.
- Зан: Ман шаҳрро не, нӯхэтажаи худамонро тамошо дорам.
- Мард: Э, чӣ кор мекунӣ нӯхэтажаи белифтро? Дар доманаи ҳамин теппа як хона созем чӣ?
- Зан: Заб чо ёфтед! Ман ҳоло зинда!
- Мард: Ту ба миёни гап шатта назан, занакчон, ин теппа, вай теппа не. Агар мо аз поён дарвозаи даромад кушоем, ошхонаву ҳезумхона, анборхонаву меҳмонхонаро ҳам аз ҳамин тараф, тарафи чап, месозем.
- Зан: Заб чо ёфтед!
- Мард: Ту ин хел набудӣ-ку, занакчон?
- Зан: *(Асабӣ)* Чӣ хел будам?
- Мард: Чони ширин будӣ. Давомаша гӯш кун, чони ширин. Аз тарафи рости ҳавлӣ, қаҳдону оғилхона, хели бузу гӯсфандонро месозем. Чӣ гуфтӣ?
- Зан: Заб чо ёфтед!
- Мард: Беҳтарин чо, занакчон! Ана таҳдевориҳои хонаро аз ҳамин ҷои ману ту шиштагӣ сар мекунем. Аз ун кунҷ, ҷои хоби бачаи калонӣ, баъд хурдӣ, сонӣ, духтарчаамону ана ҳамин ҷое, ки ту шиштӣ, ҷои хоби худамон мешавад. Агар ин чо дару хо ана он чо ду тиреза шавад, кати хобамонро дар кадом кунҷи хона мемонем, занакчон..? *(Дасташро ба китфи занаш мемонад)*

- Зан: Заб чо ёфтед! Гиред дастатона, мардак..! Дар хонае, ки дару тиреза...
- Мард: Сад афсӯс ки «лифт» надорад, занакҷон. Ана агар лифт медошт...

БА ҶАШНИ ИТТИФОҚИ ХОДИМОНИ ТЕАТРИ (ИХТ)

(Соибсултон. Актрисаи нафақахӯро бозӣ мекунад, ба лаҳҷаи бадахшонӣ гап мезанад. Даромадгоҳи ИХТ. Соиб гулдаста дар даст, ҳайрону ҳаросон ба чор тараф назар меदӯзад. Аз гӯшае Фатхулло мебарояд).

- Фатхулло: Ҳа, хола, «свидани» дорӣ?
- Соибсултон: Салум, додарам.
- Фатхулло: Салум, салум хола.
- Соибсултон: ИХТ амин аст?
- Фатхулло: Чӣ?
- Соибсултон: ИХТ!
- Фатхулло: ИХТеш чияй?
- Соибсултон: Иттифоқи ходимони театри, амин аст?
- Фатхулло: Иттифоқи ходимони театриш чияй?
- Соибсултон: Ҳамаи театрҳои тоҷик.
- Фатхулло: Театруш чияй?
- Соибсултон: Фамо... ман дигар савол надорам.
- Фатхулло: Итари боша, янима бест хола. Иҷа ҳозир тӯй мешава. Ма арусу домода пешвоз мегирум.
- Соибсултон: Муборак шавад. Тӯйи ягон актёр будагист..?
- Фатхулло: Чӣ хелӣ актёр? Тӯйи чияни маҳай. «Кличкаш», Ваха-ривалверай! *(Меравад)*.
- Соибсултон: *(Худ ба худ)* Ман айрон... Ваха-ревалвер ин чо чӣ кор мекунад..?
- Бобосайд: *(Мебарояд.)* Салом, бибиҷон.
- Соибсултон: Салум. ИХТ амин аст?
- Бобосайд: Нафамидум, бибиҷон.
- Соибсултон: ИХТ ҳамин аст?
- Бобосайд: Маъзарат мехоҳум, бибиҷон.
- Соибсултон: Ҷашни ИХТ амин чо мешавад?

- Бобосайд: Бибиҷон, ИХТ чӣ маънӣ дораву чӣ ҷашн дора ман наредунам? Ман меҳмонам, намояндаи синамои Иронам. Маъзарат меҳом. *(Меравад)*.
- Соибсултон: Ман айрон.., синамои Эрон ин ҷо чӣ кор мекунад..? *(Аз даруни бино Амон пеш-пешу Шодиак аз қафо, мебароянд)*.
- Шодӣ: Матвей Гаврилович, хлопок гарит, помоги пожалуста.
- Амон: Не могу раисака, нету.
- Шодӣ: Как нету? И салярка нету?
- Амон: И салярка нет.
- Шодӣ: Тибе хлопок нужин бил, я тебе дал-ку? Хлопок гарит, понимаеш?
- Амон: Не могу раисака. Наша фирма торгует только российскими денгами.
- Шодӣ: Аткуда рассийски? Где я возму рассийски? Ти у меня хлопок купил на рассийски, да? Давай, Матвейҷон, бартер изделим, Ти мне бензин (солярка), я тебе картошка, арбуз дам.
- Амон: Зачем мне твой арбуз? Российские рубли давай!
- Шодӣ: Ба худо, ки нету Матвейҷон, Бул бу дал бу!
- Амон: Ба худо, ки бензин тоже нету. Бул бу, дал бу. *(Меравад)*.
- Шодӣ: *(Аз наси ӯ)* Придеш за хлопок. *(Фигу показываает)* Во! – получиш. *(Соибро дида)* Шумо Қумрӣ Қодирова нестен?
- Соибсултон: Не раис, ман ҳунарпешаи шоистаи чумхурӣ Биби-санам Холдорбекова. Ба ҷашни ИХТ омадам.
- Шодӣ: ИХТ? ИХТ-еш, мардакай ё занак?
- Соибсултон: Иттифоқи ходимони театрӣ.
- Шодӣ: Иҷа ЭКОМТ-ай, маълима. Дарунуш пури фирмаву кампания. Ба пули тоҷикӣ пахта меҳаранду ба пули русӣ бензину саларка мефурушан. Шумо наредуне, бо да гичо саларка мефурушан?
- Соибсултон: Не, раис. Ман айрон.., бензину сларка ин ҷо чӣ даркор..?
- Шодӣ: Колхозда даркорай, маълима. *(Меравад)*.
- Насриддин: *(Мебарояд, тоҷики афгон)* Абдуғаффора надиден?

- Соибсултон: Ин чо бисёр Абдуғаффор гузашт. Лекин, кадомаш Абдуғаффори шумо? – ман намедонам, соиб.
- Насриддин: Воло ки и бача мора девона мекуна. Молта биёр, ма мехарум – гуфт. Мола овардум. Дар хутал. Пайсае надорум, ки таом бухурум. У моли ман ғизои нест, хурдаш нашава. Дар Мазори Шариф паймон кардем. Худум пешвозут мегирум, гуфт. Пешвозум наумад. Як қоп жувачка – гуфт. Ма ду қоп овардум, кошки да ин Душанбеи шумо бо мошин боша? Аз вокзал то хутал, қонум ба лаб омад. И гуҷо рафта боша..? (*Меравад*)
- Соибсултон: (*Худ ба худ*) Ай му дар баста! Вай чӣ гуфт? Жувачка – гуфт? (*Худ ба худ*) Шаҳр амин-да, ман ИХТ мекобам, ин мардак кақой-то Ғаффор. (*Давида меравад*).

БАРОИ ЧАШНИ ЗОДРӢЗИ УСТОД АЮБИ

(Ду нафар ба сахна мебароянд, дар дасти яке маҷалла)

- Яке: Ку микрофона пуф ку, додар.
- Дигаре: Пуф-ф-ф-ф!
- Яке: Кор мекуна?
- Дигаре: Чӣ?
- Яке: Микрофон?
- Дигаре: Кор мекуна, ака.
- Яке: Каллат, кор мекуна?
- Дигаре: Кор мекуна, ака.
- Яке: И даъфа, ки пуф кардӣ, кам пуф ку. И микрофонай, алови сандалӣ нест.
- Дигаре: Фаҳмидум, ака. Пуф кунум?
- Яке: Не, пуф наку. Басай. (*Маҷалларо варақ мезанад*)
- Дигаре: Ита бо, журналхон шидӣ, ака.
- Яке: Сурати Брусли дора.
- Дигаре: (*Ба варақи маҷалла нигоҳ карда*) Истаро?
- Яке: Ина, курӣ?
- Дигаре: И сурати устод Айбияй, ака.

- Яке: Устод Аюбияй? Аку мебахшй, додари акаш, и устод Бруслияй!
- Дигаре: Истаро? Да тахуш С.Аюбй навиштагиаю...
- Яке: *(Мехонад)* С.Аюбй. Валай рост мегуй-е, устод Аюбияй. Мегуй Бруслияй-е... Мегум, отай Брусли и тарафой Тоҷикистон...
- Дигаре: Не, ака, ба хиёли ма, ки бобои Аюбй, у тарафои девол рафтагиаю.
- Яке: Ҳами «версияй» ту туғрияй, додар. Бачаш ҳафта шид, да и журнали занак чико мекуна?
- Дигаре: Бо ягон шеъри ошиқй навиштай-да...
- Яке: Ҳа, менависае-е! Радиё шабу руз, Аюбй – мега. Тил-визора бутовй, Аюбй. Да пушти пардаҳои театр, Аюбй! «Лубой» китоба кушой, Аюбй. Мурдаҳои ҳазорсолара ков-ков мекуна!
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Менависа! Афлотуна ков-ков кард, Шоҳина парвозй кард. Дақиқй да Қурғонтеппа, чой шишатанша намеёба! Дод ай дасти Аюбй-мега. Бо ина, Гурғулира қати Авазали чанг андохтанияй!
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Рост мегум, охй. Ақлакой театри Воҳидуф хала-халаш доран: – Мо сар мекунем, шумо устод: бале, бген, – меган.
- Дигаре: Истаро? Нав ай чанг халос шудему бо чанг?
- Яке: Ҳов! Нав гушому я майда дам зада буд, ки бо Гурғулира хезонд. Сад бор шукр, ки мусиқй навишта наметона.
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Воҳ! Метона?
- Дигаре: Ай чов-чови мардум, и мусиқии Гурғулира худуш навиштанияй.
- Яке: Як саюзи дигар монда буд. Ишдам аъзо шид-бигу... Бало! Да як шаб ду фочиа менависа!
- Дигаре: Иқа гапа ай чизо меёваву...
- Яке: Бо як гапойе мековаву миёва, ки на дар Ғиёс-ул-луғотан, на да фарханг.
- Дигаре: Истаро?

- Яке: Ина ҳами булбула, да як шеърӯш қанорӣ мега! Бо ҳами булбула, да шеъри дигаш, ҳазор мега. Охи, булбулуш бугу бра... Бо ҳазоруш чияй?
- Дигаре: Булбул, охӣ.
- Яке: *(Маънидорона ба ӯ нигариста)* Қанориш чияй?
- Дигаре: Қанор. Қопай-ку. Қопи лумба, қанор меган.
- Яке: Бало меган! Қаноришам булбулай!
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Ана ҳаму қанора, и Аюбӣ, булбул мега! Фаҳмидӣ?
- Дигаре: Э-е, қанора, ки булбул буга, истаро мешава? Бо ху-душ да сари вазифа!
- Яке: Ҳамай гап да ҳамияй, охӣ. Агар да кабинетуш ду шеър бухонаву да якташ ҳазору да дигарш қанор буга, дили одам дур мерава хиёл мекуни, ки: ҳазора да қанор биёр-мега.
- Дигаре: Қадуш, ки қади ма воре пастай, худша бланд меги-ра-да.
- Яке: Да ича, қадуш пастай.
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Да Эрон баландай.
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Як туристи тоҷики бензинсмен, шеъри ҳами Аюби-ра да майдони Истиқлоли Эрон хондай.
- Дигаре: Воҳ! Истаро? Кадомиша?
- Яке: Навруз дар онҷост, ки ёрон хама чамъанд,
Гулҳо хама чамъанду ҳазорон хама чамъанд.
Навруз дар онҷост, ки аз кина асар нест,
Некон ба сари хони фаровон хама чамъанд.
Ина, ҳами шеърака, ҳаму бензинсмен, да як тахтай лумб хондай. Да майдони Истиқлол.
- Дигаре: Ита бугу, да Эрон қадуш буланд будай, бугу...
- Яке: Ҳова.
- Дигаре: Да дили Эроние ҳам задай бугу...
- Яке: Ҳова. И Аюбӣ менависаву чашми чапи ма мепара...
- Дигаре: Истаро?
- Яке: Иқа ганорара гичо мебара?

Апрели 1996

ТАБРИКНОМА

(Барои шаби эҷодии Ҷӯрабеки Мурод)

- Ҳодӣ: (Саросема ба соаташ нигоҳ карда мебарояд) Ҳеч аз ҳамин якравиаш намонд-да... Гуфтам, ки як шаб ҳеч гап не, пештар омада ҷои дилхоҳамонро гирифта мешинем! Не, наметавонам! Занам наместонад. Ана акнун ёбу гир. Дар сараш мӯй намонду худашро доно гирифта мегардад. Ана ман, ки калла дорам, як рӯз пештар омада, ҳам хобамро гирифтам, ҳам ҷоямро. Кани пишакамро пиш...
- Шодӣ: (Бо даст як китфаширо дошта бо сару рӯи арақолуд вориди сахна мешавад. Ба Ҳодӣ) Об биёр. Об биёр, ки мурдам. (Ҳодӣ барои об меравад) Ана мухлису мана мухлис. Ман ҳам мухлис. Лекин ин хел мухлисхоро...
- Ҳодӣ: (Об оварда ба Шодӣ медиҳад) Сазои ту ҳамин! Гуфтам-ку биё, як рӯз пештар рафта шинем.
- Шодӣ: Занам намонд.
- Ҳодӣ: Хай кун.
- Шодӣ: Не ман-ку даромадам. Лекин ана вай хай мекунад.
- Ҳодӣ: Кӣ? Киро хай мекунад?
- Шодӣ: Занак шавҳарашро. Ҳафт бачаашро гирифта, дар назди дарвоза шавҳарашро рост кардааст: Ё илоҷе мекунӣ, ки мо ба концерти Ҷӯрабек медароём, ё дигар ба хона намеой! – мегӯяд.
- Ҳодӣ: Ту чӣ хел даромадӣ?
- Шодӣ: (Остини пиджакашро аз дасташ фуруварда) Ана чӣ хел даромадам!
- Ҳодӣ: О, ба милиса нагуфтӣ, ки ман баранда?
- Шодӣ: Гуфтам.
- Ҳодӣ: Намонд?
- Шодӣ: Гуфт, ки ман ту барин барандаро ҳозир ба як ҷое мебарам, ки 15 рӯз барандагӣ мекунӣ. Сӯзану ришта надорӣ?
- Ҳодӣ: Ту чӣ, гумон кардӣ, ки артисти театри Ҷавониву барои ту ҳама дарҳо кушодаанд? Хестӣ, ки хобат! Одамоне ҳастанд, ки худат он тараф, ҳатто намедонанд, ки театрат дар кучост.

- Шодӣ: Маданияташон баланд. Ту ин фалсафаатро мон. Барои онҳое ки маданияташон баланду ҷӣ будани спектаклу театро намедонанд, як фикр ба сарам омад.
- Ҳодӣ: Ҷӣ хел фикр?
- Шодӣ: Биё ҳозир акаи Ҷӯрабекро табрик мекунему баъд аз табрик... *(ба Ҳодӣ гӯшаки мекунад)*.
- Ҳодӣ: Фиреб мекунем? Ҷӣ хел фиреб?
- Шодӣ: Ман он касро ба гап мегираму ту оҳиста тораширо медуздӣ.
- Ҳодӣ: Ту девона-мӣ? Ман тори он касро ҷӣ кор мекунам?
- Шодӣ: Ҳой ҳафтафаҳм, барои ту не, барои театрамон даркор мешавад. Ту ки торро дузидӣ. Ман ба он кас шарт мемонам, ки як ҳафта ҳар беғоҳ, пеш аз намоиши спектакл бо тамошобинони мо вохӯрӣ гузаронанд.
- Ҳодӣ: *(Ба атроф нигоҳ карда)* Фаҳмидам, дар болои эълони спектакл номи Ҷӯрабек Муродовро ки навиштем, олам гулистон.
- Шодӣ: Ана баъд мувофиқи шарт, дар охири ҳафта, торашонро бо ду дасти адаб бароварда медиҳему миннатдории худамону раҳматномаи директорамонро аз болаяш!
- Ҳодӣ: Фикри олиҷаноб! Лекин агар розӣ нашаванд, ҷӣ?
- Шодӣ: Торро намедиҳем. Дар сахна овезон мекунему эълонро навиштан мегирем.
- Ҳодӣ: Ҳа, мегӯем, ки: ана торашон овезон. Худашон баъдтар меоянд. Гӯш кун, лекин ин корро баъд аз концерт кардан даркор. Ҷӣ гуфтӣ?
- Шодӣ: Не, ҳозир. Тайёриатро бину аз паси ман омадан гир.
- Ҳодӣ: Исто. Фарз кардем, ки ман торро гирифта баромадам. Агар ба дасти милиса афтида монам-ҷӣ?
- Шодӣ: Мурдам гуфтанд, гир. Натарс, ман ҳамин ҷо-ку.
- Ҳодӣ: Ту ҳамин ҷо! *(Оҳиста)* Акаи Ҷӯрабек кани? *(Шодӣ ба Ҳодӣ гӯшаки мекунад)* Фаҳмидам. Сар кардем.
- Ҳодӣ ва Шодӣ: *(Мехонанд)*

**Ҷӯрабек шудааст машҳур,
 Аз мо шудааст каме дур,
 Мехоҳем, ки шунда,
 Мо ҳам барем як ҳузур.**
(Ба сахна Ҷӯрабек Муродов мебарояд)

Шодӣ: Акои Қӯрабек! Мо аз театри ҷавонон.
 Ҳодӣ: Ман Ҳодӣ, ин беостин Шодӣ.
 Шодӣ: Торатон ку?
 Қӯрабек: Оркестри асбобҳои халқӣ дар хизмат бошад, тор чӣ лозим укаҷон?
 Ҳодӣ: Акои Қӯрабек, агар ягон хизмат бошад, мо...
 Қӯрабек: *(Ба саҳна шиора карда)* Ҷои шумо холист.
 Шодӣ: Рафтем Ҳодӣ!
 Ҳодӣ: Рафтем Шодӣ!
 Қӯрабек: *(Меҳонад)* Тоҷикам ман, тоҷикам ман, тоҷикам...

БА 50-СОЛАГИИ МИРЗОВАТАНИ МИР

(Шодиву Ҳодӣ. Дар дасти яке рӯзномаву дар дигаре маҷалла ба саҳна мебароянд)

Шодӣ: *(Чашиширо аз рӯзнома нақанд)* Бечора...
 Ҳодӣ: Чӣ? Кӣ бечора?
 Шодӣ: Мирзоватан...
 Ҳодӣ: Мирзоватан? Чӣ хел бечора?
 Шодӣ: Рафт...
 Ҳодӣ: *(Ҳайрон)*. Кучо рафт? Дина дар Вазорат салом кардем, аҳволпурсӣ кардем. Ҳе, аз ҳамин шӯҳиҳои хунукат намондӣ-да.
 Шодӣ: Панҷох рафт!
 Ҳодӣ: О, хай гӯй, ки Мирзоватани Мир панҷохсола шуд! Ба синни мубораки панҷох расид!
 Шодӣ: Ман чӣ гуфтам?
 Ҳодӣ: Р-а-ф-ф-т-т-т гуфтӣ, талхакаф шудам. Гумон кардам, ки..., «насавам»...
 Шодӣ: Ҳа, сардори Управления шуданий?
 Ҳодӣ: Ма? *(табассум мекунад)*.
 Шодӣ: Ма, ма – наку! То динара ман-манӣ мекардиву бо имрӯз, ма-ма?
 Ҳодӣ: Аку, и вобаста ба шамол-да, ака. Аз кадом тарафе, ки вазад, ҳамон су ҷавлон кардан мегирӣ, таға!
 Шодӣ: Ҳаққо ки рост гуфтӣ! Ҳозир ҷавлони Мирзоватанай!
 Нав чоша ёфт, сағира!

- Ҳодӣ: Сағира нагу, бо набардоранут!
- Шодӣ: Кӣ-ӣ?
- Ҳодӣ: Ҳар тағае дора, ки...
- Шодӣ: Хок дора! Тағаш – хунаршай. Артистай, навозандаҳай, бастақорай, ҳофизай, ба гуфти устод Шамсӣ Қиёмов – речиссёрай. Ту ҳам ки хамиқа хунар дошта бошӣ, ба-чам, бе ягон шамол, сардори Управлени мешай.
- Ҳодӣ: Не, ҳозир аз кадом тарафе шамол боша, шамоли Мирзоватанай.
- Шодӣ: Раҳмати ака Одина, чош чаннат боша, Мирзоватана – Мирзобақо мегуфт!
- Ҳодӣ: Медонистай-да! Раҳматӣ ягон туйда бе Мирзоватан намерафт. Лубой туйда, Мирзоватан успет мекард!
- Шодӣ: Ҳозир чӣ?
- Ҳодӣ: Ҳичӣ.
- Шодӣ: Ҳичӣ?
- Ҳодӣ: Ягон оши наҳор бе Мирзоватан намегузара!
- Шодӣ: Маҷбур мебарануш. Хай.., ду-се бор наметонум, ба Худо наметонум – мегаву бо арвоҳи акаи Одина малул нашава гуфта – хай, мерава, секин-секин.
- Ҳодӣ: Чош чаннат боша...
- Шодӣ: Кира?
- Ҳодӣ: Раҳмати акаи Одинара мегум! Мирзоватана пур дӯст медошт...
- Шодӣ: Дар як туй, бозӣ сар нашуда, Мирзобақо сағали гушта мегаза, ки дар у гушт замбур будай. Замбур лави Мирзобақора мегазад. Базм сар мешава. раҳмати акаи Одина Мирзобақора мега, ки: «ту, бачам ба ин лави кашолут ҳофизӣ карда наметонӣ, мандалина бузан. Нахонӣ-а, зинҳор нахонӣ, ки мардум механдан! Мирзобақо: – Устод! Доля-ма, пур мегирум охӣ? Акаи Одина: – Не, садқа, нахонӣ – камтар мегирӣ!
- Ҳодӣ: Мирзоватан Минович чӣ мега?
- Шодӣ: Ҳичи намега. Мандалинара мепартояву дойрара мегирару: Дирӯз баъди борон тиру камон баромад – гуфта, бачунон дод мега, ки дар туйхона ҳеҷ кас намемона!
- Ҳодӣ: Зурай, Мирзоватан Минович, зурай! Да Вазорат ай хама баланд...

Шодй: Чй-й..?
 Ҳодй: Шиштагияй! Оли мебинй, хамин Мирзобақо ягон рӯз мефуроя.
 Шодй: Кучо мефуроя?
 Ҳодй: Як ошёна поён!
 Шодй: Да у ошёна бачам, танки ҳафтаду Бобоҳон Алиевич Маҳмадов шиштагияй! Мирзобақо, Мирзобулдозер шава, ки ҷумбондаш наметона! Фаҳмидй?
 Ҳодй: Ҳова! Фаҳмидум, ки хапум!

БА 60-СОЛАГИИ ЗАФАР НОЗИМОВ

Шодй: Об-бо-о..! Об-бо-е..!
 Ҳодй: Ҳо, чй об-бо-бо-бо дорй?
 Шодй: Тоҷики нав шидй, муборак шава.
 Ҳодй: *(Бо киноя)* Кулуғ. *(Худ ба худ)* Тоба. Ба пеш! Ба ёди ғалабаи коммунизм, – гуфтему...
 Шодй: Ай, калона, демократия ғалаба кард. Тоҷики нав шидй. Буху бугард.
 Ҳодй: Тоҷики нав?
 Шодй: Ҳов! Буху бугард, балам.
 Ҳодй: Ту чй?
 Шодй: Мн? Мн на навима мефаҳмум на кухнагима. Ту буху бугард!
 Ҳодй: *(Бо киноя)* Буху бугард, буху бугард..! Бошад хӯрам, набошад чй хӯрам?
 Шодй: *(Маънидорона ба Ҳодй нигоҳ мекунад)*
 Ҳодй: Чй мепесонй? Ҳамон кухнагиамон хуб буд-е! Одам ба одам зинда буд!
 Шодй: Ана балам, демократия мега, ки ту медониву дави аспут! Ба умеди ҳар одам нашй! Қамчин кун!
 Ҳодй: Исто, одаме ки на қамчин дораву на асп, демократия чй мега?
 Шодй: Демократия мега, ки: ялава бест, балам!
 Ҳодй: Эҳ-е, бо мо имрӯз хонаи ту қамчин карданй будем. Ялава бестем?

- Шодӣ: Ҳов. Мо имрӯз барои пазироии шумо ҷаноби тоҷики ним-нави ним-кӯҳна омода нестем, балам.
- Ҳодӣ: Демократия?
- Шодӣ: Ҳов, балам.
- Ҳодӣ: Ҳов..! Ту пеш ин хел набудӣ-ку балам? Чо қадӣ?
- Шодӣ: Тоҷики нав, ба ҳар хел саволи кӯҳна ҷавоб наметия, балам.
- Ҳодӣ: Не! Сад бори дигар не! Ба пеш! Ба сӯи ғалабаи камунизм хуб буд! Пиёлаи чой бе меҳмон аз гулуи одам намегузашт!
- Шодӣ: Воҳима наку! Ҳозирам оши наҳор, бе мну пеш ай мн мерай-ку?
- Ҳодӣ: Мерафтам! (*таваққуф*) Э тоҷики нав, гап байни худамону ту намедонӣ имруз дар кучо оши наҳор бошад?
- Шодӣ: Медонум.
- Ҳодӣ: Дар кучо? Пиёда рафта мешавад?
- Шодӣ: Дар хонаи устод Зафар. Оши шомай.
- Ҳодӣ: Бо зан мегира?
- Шодӣ: Ҷашни зодруз дора, устод.
- Ҳодӣ: Ин хел боша, пиёда рафта ҳатман устода табрик кардан даркор! Чӣ гуфти?
- Шодӣ: Мн даъватнома дорум.
- Ҳодӣ: Чӣ-й. Ту кий, ки устод ба ту даъватнома додаст?
- Шодӣ: Мн? Мн.
- Ҳодӣ: Ии, зодрузи акаи Зафар фақат барои мн-мноҳай?
- Шодӣ: Чум...
- Ҳодӣ: Чум-чум нақун. Устод Зафар Нозим фарзанди баруманди диёри тоҷик аст! Ҳар шаҳрванду қишлоқванди тоҷик новобаста аз миллату шахсияту ҷои зист, ҳуқуқи дар оши наҳораш...
- Шодӣ: Шом.
- Ҳодӣ: Хайр, ана шом, иштирок кардан дорад. Фаҳмидӣ?
- Шодӣ: Фаҳмидум. Мн даъватнома дорум!
- Ҳодӣ: Хайр фаҳмидам, ки ту даъватнома дорӣ! Чӣ ман гунаҳкор, ки устод мана аз ёдашон бароварданд? Ҳеч гап не! Бузургон гоҳ-гоҳ хато мекунанд. Бахшидан мумкин. Ба гуфти устод...
- Шодӣ: Ҳар кас медунаву дави аспуш! (*Рафтани мешавад*).

Ҳодӣ: Эй сорбон! Оҳиста рон! Тундӣ макун бо пиёдагон!
 Ман ҳам меравам!
 Шодӣ: Не, ита намешава.
 Ҳодӣ: Чува намешава?
 Шодӣ: Ита намешава, ки мн пешакӣ брам оша хурдан биги-
 руму ту...
 Ҳодӣ: Мешавад! Баъд ман омада аз пеши дарвоза туя дида.
 Э тоҷики нав! Ту дар кучо мегардӣ? Репетитсия сар
 шуд, ҳама туя интизор! Мешавад?
 Шодӣ: Мешавад!
 Ҳодӣ: (*Хурсанд*) баъд ту чи мегуӣ, тоҷики нав?
 Шодӣ: Мн мегум, ки ту бра мн ҳозир миём. (*Меравад*)
 Ҳодӣ: Чӣ? Чӣ гуфтӣ, балам..?

БА 70-СОЛАГИИ ТОҲИР СОБИРОВ

Тоҳир Собиров. Аз ному насабаш баръало маълум, ки тоҷики сифатан тоза аст.

«Дохунда» буд, Мосфилм барояш роҳ кушод. Аз ривоятҳо ҳис карда мешавад, ки писари гапдари буд. Вақти зангирии писар расид. Соли 1957, худаш иқрор шуд, ки: «Ман бо духтаре вохӯрдм». Асрораш кашф шуду баҳораш нотақрор гул кард.

«Фидоиён» дуо карданд: Хонаат обод бошад, Тоҳир Мухторович!

Арӯс, «зане аз диёри дур буд», шоҳсанам ном дошту Тоҳири ғарибро хеле дӯст медошт. Бародарони туркман бо ҳасрат ошиқонро «Шоҳсанам ва Ғариб» мегуфтанд.

Падари Шоҳсанам мумсику судхӯр буд. Ҳар боре ки домодаш Ғариб Собировро медид: калинг талаб мекард. Шояд аз ҳамин хотир бошад, хусурашро он қадар дӯст намедошт.

Дар бахти домод, марги муфочо падари Шоҳсанамро аз пой афтонд ва аз Дорулфано ба Дорулбачо рехлат кард, раҳматӣ...

«Марги судхӯр» Тоҳири ғарибро хеле ва хеле хурсанд кард. Дар қатори беҳтарин домодҳои дунё, шарофатманд гардонид.

Солҳо сипарӣ шуданд. «Шоҳсанам ва Ғариб»-и мо чун «аспҳо дар зери мо», «хобҳои баҳорӣ» миданд...

«Майдони парвоз»-и Тоҳири ғариб, чун «Тӯфон дар водӣ» васеъ шудан гирифт. Хешу акрабони Шоҳсанам дар Ашқободу Насриддин дар Хучанд, гаҳе ашк мерехтанд, гаҳе шамшер мекашиданд, ки язнашон Тоҳири ғариб, боз бо духтаре вонаҳӯрад..!

Вале Тоҳир Мухторович, соли 1967 «Хиёнат кард»: «Ҳечбудагон ҳар чиз мешаванд»-у ман Тоҳир Собиров-ку? Бо як зан чӣ хел тоқат кунам? – гуфт. Малаки даргузар омин кард!

«Вохӯрӣ дар бораи марг» рух доду дере нагузашта, «Боз як шаби Шаҳрзод» дилдоҳоро ба оғӯш гирифт.

Қаҳрамони мо дар фазои бахти хеш меболид...

«Афсонаҳои нави Шаҳрзод» дили Тоҳири ошиқро ба зиндагӣ боз гармтар мекарданд.

Солҳо чун рӯди равон, бебозгашт мегузаштанду мерафтанд, фаъолияти шабонарӯзии Тоҳир Мухторович, домоди арусӣ нав, дар ҷӯшухурӯш, аз чизе норухат набуд. Майдони парвозаш боз васеътар гашт!

Аммо амри тақдир, пурсиш надорад ва амраш барои мо бандагон вочиб аст. Кӣ гумон дошт, ки омада-омада, дар «Шаби охири Шаҳрзод», домоди навро танҳо шавқу ҳавасаш ғалаб мекунаду амалаш... на? Кӣ?

Аз ин фочиаи мудҳиш, Душанбеу Бухоро, Москвау Ашқобод музтару ҳайрон монданд...

Ин фочиаи нохуш, арабҳои Суриёро низ, бетараф нагузошт. Ба ёрӣ шитофтанд. Ҳаёҳот...

На дулору мумиёи Суриё, на календари худӣ, аз рӯшанӣ дар он «нимашаб», дарак надоданд..!

Баногоҳ, аз ғайб мавлоно Камоли Хучандӣ садо баланд кард:

Ноумед нашав, Тоҳир! Арвоҳи бандаву эронии хамзабон мададгорт мешавем! Ҳар қадар ки метавонӣ, ошиқ шаву зан бигир!

Ҳафтод соли дигар пайроҳаи қисматат, дурахшон аст! Барори қору Худо ёрат!

БАРОИ УСТОД МЕҲМОН БАХТӢ

- Шодӣ: Меҳмон Бахтӣ.
Амон: Муҳаббатов, аз Шул!
Шодӣ: Миллаташ...
Амон: Тоҷики тоза, аз Шул!
Шодӣ: Маълумоташ, мийнаи пурраву...
Амон: Олии пур!
Шодӣ: Сардори синф!
Амон: Шоир!
Шодӣ: Драматург,
Амон: Нависанда!
Шодӣ: Ҳамагӣ як зан дораду...,
Амон: Се бача!
Шодӣ: Ҷойи истикоматаш...,
Амон: Болои ҳазору як майда чуйдаву...
Шодӣ: Поёни қозиёт!
Амон: Аз ҳама баланд!
Шодӣ: Шулу Қазноқа дидан мумкин.
Амон: Шуғлаш...,
Шодӣ: Шабу рӯз навиштан!
Амон: Ғизои дӯстдоштааш...,
Шодӣ: Оши наҳор!
Амон: Фалсафааш...,
Шодӣ: Рӯшанӣ аз торикӣ рӯшантар аст!
Амон: Ибораи дӯстдоштааш...
Шодӣ: Ишлабчиқориш!
Амон: Аз чӣ роҳат мекунад?
Шодӣ: Аз китоби наваш.
Амон: Аз чӣ нороҳат мешавад?
Шодӣ: Сари вақт гонорар нагирад.
Амон: Чӣ гуна занро дӯст намедорад?
Шодӣ: Занеро, ки надида бошад!
Амон: Чӣ гуна мардро дӯст намедорад?
Шодӣ: Мардеро, ки ба қадри зан намерасад.
Амон: Кадом фурсатро аз даст дод?
Шодӣ: Фурсати депутатиро.

Амон: Аз чӣ афсӯс мехӯрад?
Шодӣ: Аз ҳамон фурсате, ки аз даст дод!
Амон: Аз чӣ қимоб аст?
Шодӣ: Аз капуст.
Амон: Чӣ орзу дорад?
Шодӣ: Ошёнаи беошиёна!
Амон: Чанд сол дорад?
Шодӣ: Олӣ, бузбалакай..!
Амон: Маъшуқа дорад?
Шодӣ: Неправилно набран номер,
Неправилно набран номер.

13 апрели 2003

ИТАРИ БАДАМ НЕ-ДА!

1

Сардор: Аку, итари бадам не-да! (*Таваққуф*) Сержанти калон Қодиров!

Қодиров: (*Аз ҷой хеста*) Ман! Рафиқ сардор.

Сардор: (*Дуру дароз ба ӯ назар карда*) Аку итари бадам не-да! Дуздора қапиде?

Қодиров: Не, рафиқ сардор.

Сардор: Аку итари бадам не-да! Чува нақапиде?

Қодиров: Аз қафо хеле сур кардем. Яке мошина гум кардем, рафиқ сардор.

Сардор: Ай? Мошина гум карде?

Қодиров: Бале, рафиқ сардор!

Сардор: Аку итари бадам не-да! Чува гум карде?

Қодиров: Мошини онҳо ҚИП буд, рафиқ сардор! То мо заводит кардем, ки... онҳо шаҳра миёнабур карданд, рафиқ сардор!

Сардор: Аку итари бадам не-да! Чипа қапиде?

Қодиров: Қапидем, рафиқ сардор. Заводит кардему чипа қапидем! Лекин вай чипа неву... Рангаш ҳамон чипу... чипи Алмоскомандир будааст, рафиқ сардор.

Сардор: (*Аз ҷой хеста*) Аку итари бадам не-да! Кур буде?

Қодиров: Кур, кур, рафиқ сардор! Лекин зуд бино шудем! Ха-

тогимона фаҳмидем. Даруну беруни мошина тоза кардему ҷавоб додем, рафиқ сардор!

Сардор: Ҷавоб доден?

Қодиров: Гусел кардем, рафиқ сардор!

Сардор: Соз карде! Дуздора чӣ? Дуздора қапиде?

Қодиров: Қариб меқапидем, ки матор аз кор баромад. Поплавит кард, рафиқ сардор.

Сардор: Аку итари бадам не-да!

Қодиров: Баъд, гаштему кампира қапидем, рафиқ сардор.

Сардор: Кира?

Қодиров: Кампира!

Сардор: Чип дошт?

Қодиров: Никак нет, рафиқ сардор.

Сардор: Аку итари бадам не-да! Охи дар мошин ратсия буд-ку?

Қодиров: Нашуд, рафиқ сардор, батарейка вайрон буд чӣ ба-ло! Рақам мегирем, бозори Шоҳмансур ҷавоб медуҳад! Баъд гаштему кампира қапидем.

Сардор: Чип рафт?

Қодиров: Рафт, рафиқ сардор.

Сардор: Аку итари бадам не-да! Ношургит, сержанти калон, нахо дузд ай таги бинит бугрезаву... нақапиш?!

Қодиров: Меқапидему мошин подводит кард, рафиқ сардор.

Сардор: Аку итари бадам не-да!

Қодиров: Дасти холӣ наомадем-ку, рафиқ сардор? Кампира қапидем!

Сардор: Худо бигира аввал тура, баъд кампира! У чӣ хел кампирай?

Қодиров: Дар таги ҳайкали Шайхурраис Ибни Сино семишка мефурухт, рафиқ сардор!

Сардор: (*Аз ҷой хеста*) Чӣ? Да тай ҳайкали Сино? Семучка мефурухт? Ку биёреши бевара!

Қодиров: Итоат! Рафиқ сардор! (*Меравад*)

Сардор: (*Худ ба худ*) Аку итари бадам не-да..!

Кампир: (*Аз наси парда мебарояд*) И чӣ рӯзи сиёҳай? Ду буқа, чор истаканма бе пул гирифт! Налоговиш иш-тарафум кард! И млесаш халтай семишкама гирифтум млесаканам овард! (*Ба сардор*) Иш бо чима мегруфта боша?..

Сардор: Аку итари бадам не-да, амма! Дам! Ича мо гап мезанем!

Кампир: Хай ина, мо дам! Шумо гап зане!

Сардор: Аку итари бадам не-да, амма! У ҳайкал, куҳнаҳай! Яке шамол шававу китобуш ай дастуш буғалта, бгу, ки да сари кӣ мезана? Бгу? Дар сари ма ё дар фарқи сари ту, амма? Ҳами мардаки млеса соз кардай ё носоз? Охи мембурӣ, брай да пеши Фирдавсӣ фурушӣ? Фирдавсӣ навай, оханияй. Ба гуфти худуш, ура на бод мегира, на борон! Фаҳмидӣ?

Кампир: Ҳовва!

Сардор: Ҳовва ки боша! Аку итари бадам не-да! У чита, қатит бар! Семушката!

Кампир: Ма брам?

Сардор: Бра! У Чита қатит бар!

Кампир: Чима?

Сардор: Семушката!

2

Кампир: И чӣ болохай? И чӣ рӯзи сиёхай? Ду буқаш се истакон семишкама бепул грфт! Налоговиш иштарофум кард! У млесаш тай Фирдавсӣ роӣм кард. Пештар мерам, Фирдавсӣ нестай! Да чош Исмоили Сомонӣ чумбоқай.

Сардор: *(Бо сержант меदारоянд)* Ку бест, мн ҳами аммама да гичое дидагиюм.

Сержант: Рост, рафиқ сардор, холам шинос метова.

Сардор: Амма ситорат гарм метоваву...

Кампир: Ай шумо ҳам уқа хуноки бад нест..!

Сержант: Рафиқ сардор! И холам да тай Сино буд, қапида милисахона бурдем-ку.

Кампир: Дига думби холатона хуй накунен, аку. Буқапенуш бестен. Яке генералтон метан...

Сержант: Мара?

Сардор: Ё мна?

Кампир: Мн-мн наку! Ту мара тай Фирдавсӣ роӣ кардӣ?

Сардор: Охи у хайкал кухна буд, амма, як шамол мешиду китобуш...

Кампир: Иша чува бардоштен?

Сержант: Кира хола?

Кампир: Фирдавсира?

Сардор: Зиқ наша, амма. Фирдавсй нав чоша ёфт!

Сержант: Боғи Дўстии халқ-о! Во!

Кампир: Ҳамурам ни рӯз надодену...

Сардор: Аку итари бадам не-да, амма!

Сержант: Хола! У майдон, дуди мошин дора!

Сардор: У боғи дўстии халқҳо булбул дора! Ай дуди мошинда овози булбул хуб нест?

Кампир: Не!

Сардор: Не-не, наку амма! Ҳукумат худуш медона!

Сержант: Кира да гичо бумона!

Кампир: Охи Фирдавсй баракат дошт, савдом нағз буд! Ҳар руз, як халта семушка мефурухтум! Чува бардоште-нуш..? (*Гиря мекунад*)

Сардор: Ура мо не, арвоҳи Исмоили Сомонӣ бардошт, амма!

Сержант: Пур менавишт, раҳматӣ!

Сардор: Аку итари бадам не-да! Касе пур менависа, оқибатуш ҳамияй, амма! Тайи Рудакида чӣ хелӣ? Тоқат карда метонӣ?

Сержант: Ҳов бугу хола! Рудакии худмон хубай! Як тайёки дарозе дора, ки на буқа наздик мешава на налогови.

Сардор: Ҳов! Бафурча корта кардан мегирӣ!

Кампир: Охи мада Фирдавсй маъқул буд!

Сержант: Э-э, «мала что» туда Фирдавсй маъқул буд. «Тоже мне»!

Сардор: Аммама хафа наку. Баумед млесахона омадай. Хафа наку, аммама! Фирдавсй, ки маъқулуш боша, бурава тайи Фирдавсй.

Сержант: Э, хола! Ай дасти ӯ на шоҳ монд на вазир!

Кампир: Арзабоз буд?..

Сардор: Ҳов, амма!

Кампир: Итари боша, намерам. Бо да Хорпуштак набурорам? Мерам, тайи Рӯдакӣ.

Сержант: Бура, бура хола, Рӯдакӣ хубай, ай худмонай. Зурай!

- Сардор: Бо ў дар борай мардӣ навиштагӣ, шодравони раҳматӣ.
- Кампир: Мурдум аку..! Тооба..!
- Сардор: Итари бадам не-да, амма. Гапа усу кашола наку...
- Сержант: (*Якбора*) Гар бар сари нафси худ амири, мардӣ, Бар кӯру кар ар нукта нагирӣ, мардӣ.
- Сардор: Ина, итарӣ навиштагӣ, раҳмати шодравон. Мерай, амма?
- Кампир: Баракат дора?
- Сардор: Аку иш, ай ҳаракати худут вобастаҳай, амма. Мерай!
- Кампир: Яке браму надошта боша...
- Сержант: (*Дод зада*) Қавро мерай?! Ича мерай, не! Уча мерай, не!
- Сардор: Дод нагу холама хафа наку! Баумед млесакхона омадай! Бра, бра, сержанти лумб.
- Сержант: Ма ура бардошта наметонум, рафиқ майёр.
- Сардор: Кира?
- Сержант: Фирдавсира.
- Сардор: Қоғазӣ протокола бардошта метонӣ?
- Сержант: Ҳовва, рафиқ майёр!
- Сардор: Дела мекунем, аммама. И аммам, млесакхона хиели театри оина кардай. «Предупреитилни вистрела» намефаҳмидай.
- Кампир: Чӣ мегуй?
- Сардор: Турма! Турма мегум, амма! Уна у бева воре, шаш сол ки шиштӣ, баъд мефаҳмӣ, ки Рӯдакӣ кӣ буду Фирдавсӣ кӣ буд. Аку итари бадам не-да...
- Кампир: Охи у бева кукнор коридай, бачаме ма чӣ?
- Сержант: Ў да лави пайкалуш коридай! Ту шаҳра чазир кардӣ! Да автобус семушка, да тралебус семушка! И гуноҳ нестай? Протокола биёрум, рафиқ сардор?
- Сардор: Биёр! Биёр, бачам. И аммам шишта наметонистай! Аммама ёрдам кардан даркор.
- Кампир: Мерам, мерам бачам.
- Сардор: Кучо мерай?
- Кампир: Тайи Рӯдакӣ.

Сардор: Уча баракат надора, амма! (*Кампир мегурезад*) Аку итари бадам не-да, амма!

Сержант: Мо шӯхӣ кардем, хола!

Кампир: (*Баргаишта*) Шумо ки шӯхӣ карда метонен?

Сардор: Гула бтеш! (*Сержант гула медиҳад*)

Кампир: Раҳмат.

Сардор: Бра аку мошина биёр.

Кампир: Нагуфтум, шумо шӯхӣ карда наметонен. Бигирен гултона.

Сардор: Оли бест, амма! (*Ба сержант*) Бра мошина биёру аммама то хонаша бар!

Кампир: Не, не. Ма худум мерам. (*Меравад*).

Сержант: Холаҷон!

Сардор: Дод нагу! Ура дига бақап карда наметонӣ.

Сержант: Холам шӯхира намефаҳмидай.

Сардор: То мо қавоқамона хуй накунем и мардум..., мора намефаҳманд.

Сержант: Кучои ҳами шӯхии мо хунукӣ дошт, рафиқ сардор?

Сардор: Агар бо камакаки дигар шӯхӣ мекардем, аммам ях мебаст!

Сержант: Аку итари бадам не-да, рафиқ сардор..!

3

Шодӣ: Биёен, биёен маълима.

Тоҷӣ: (*Либосҳои муди замонавӣ нӯшидагӣ дар чашиаи айнаки сиёҳ*) Майдони Исмоили Сомонӣ ҳамияй?

Шодӣ: Ҳамияй, ҳамияй маълима. Дӯстӣ ном дора!

Тоҷӣ: Қандшона бузанан-е! Да солой карахтӣ итари ҳайкала бист сол месохтем.

Шодӣ: Мо се моҳда бардоштемӯш, маълима! Мустақилий ина ҳамияй, маълима. Оли роҳой оҳану купрукамона бинӣ, ҳшут мерава!

Тоҷӣ: У тоҷша бине, уқа лумбай-е!

Шодӣ: У тоҷи шоҳ Исмоил нест, маълима. Тоҷи шоҳ да саршай!

Тоҷӣ: Уш, тоҷи кияй?

- Шодй: Тоҷӣ ҳамамонай! Тоҷи тоҷикой мустақил! Да зими-
стон Помира, да шаби ховут мидидӣ, маълима!
Ҳозир раҳ хуй! Мошинакӣ мерай, харакӣ мерай,
марҳамат.
- Тоҷй: Қандтона бузанен, у тоҷа чӣ хел уҷа бардоштен?
Шодй: И раиси шаҳри мо, маълима, даркор шава, Исмоили
Сомонира қати шербачаҳош мебурора! Тоҷ пастай?
- Тоҷй: Хока пастай? Тоқии одам меғалтаву...
Шодй: Ана мо ҳар бегах, мошин-мошин, телпаку тоқӣ чамъ
мекунем. Худут ай Ҷиргатол омадӣ, ки и майдона
нав мебинӣ?
- Тоҷй: Ай Дубай!
Шодй: Воҳ! Ай Дубай? Ай Дубай ҳами тоҷи мора, дида на-
мешава?
- Тоҷй: Мешававу ма ису нигоҳ нақадум. Суратгиртон ку?
Шодй: Ҳозир, ҳозир, маълума. Американсора ки гирифт,
навбати худут мешава. Чӣ хелӣ мегирӣ? Ай миён то
боло, ё ай боло то калапо?
- Тоҷй: Ай калапо то боло!
Шодй: Гиҷошда мегирӣ? Ай пеш, ай бар ё ай қафо?
Тоҷй: Ай пеш. Ҳамита бигирен, ки тоҷ сарумда биёя.
Шодй: Мегирем, ҳамита мегирем, ки тоҷи лумб дар сартону
у таёқча дар дастон биёя!
- Ҳодй: *(Апарати суратгирӣ дар даст медарояд)* Пардон
мадам! Гутмонинг!
- Шодй: Гутбай! Маълима тоҷики худмонай! Ай Дубай!
Омадай!
- Ҳодй: Мебахшед, хонум. Дуруд шуморо. Дубай тинчай
охӣ?
- Тоҷй: Сағ соҳибша намиёва! Некӣ, тинчай.
Ҳодй: Ҳамшаҳриҳо бачаҳои худмон бисёран?
Тоҷй: Пур! Номуш Дубайяйу шаҳрвандош тоҷикой
тоҷдори тоқидор. Ҷипсаворӣ доран..! Суратма мегир-
ен ё намегирен?
- Ҳодй: Мегирем, мегирем, хонум. Чӣ хел гирем?
Шодй: Ай миёнуш то калапову ай кало по то боло! Ҳами
хел бигӣ, ки тоҷ дар сари маълима чилвагар боша!
Мутаваҷеҳ шудӣ?

Ҳодӣ: Ҳовва! Айнактона бигирену рӯ ба рӯй шоҳ Исмоил бестен, хонум. *(Тоҷӣ айнакаиширо мегирад. Ҳодӣ Шодиро ба гӯшае бурда)* И ҳаму бевай семушкафуруш нестай?

Шодӣ: Аку итари бадам не-да..! Чӣ хелӣ семушкафуруш? Ай Дубай омадай! Бензинсменкаҳай!

Ҳодӣ: Инсон набошум, ҳаму беваҳай!

Шодӣ: Дам! *(Ба Тоҷӣ)* Маълима, ситорат ҳай гарм метова...

Тоҷӣ: Ай шумо ҳам уқа хунуки бад нест.

Ҳодӣ: Да Дубай чӣ кор мекунен, хонум?

Тоҷӣ: Бизнес. Шумо чува ай милиса рафтен?

Ҳодӣ: Ситораҳомон камӣ кард, хонум.

Шодӣ: Ситораҳомон не! Атистатсия маъкулмон нашид!

Ҳодӣ: Рафтем, худмон...

Шодӣ: Налево! – гуфтан, и направо – гашт!

Ҳодӣ: Ту чӣ? Пистолети Макаруфа чапа қапидиву бо мана гунаҳгор мекуни?

Шодӣ: Чӣ? О ту старши летинанта, рафиқ полковник гуфтӣ-ку?

Тоҷӣ: Э-э, аку итари бадам не-да..! Хиёли маки шумо су-ратгири ҳақиқиен-е..! *(Меравад)*

Ҳодӣ: Хонум..!

Шодӣ: Маълима!

Ҳодӣ: Маълима! «Телех» даркор нестай?

Шодӣ: Хай телехмон биги-й..! *(Аз наси Тоҷӣ давида мераванд)*

МУНДАРИЧА

Меҳмон	3
Демократия	7
Душман	10
Пиёлаи ёдгорӣ	12
Ҳақорати қабех	15
Бӯрӯкӯбон	17
Зиёфат	20
Дӯстон	22
Путевка	24
Илочи беилочӣ	27
Митинг	29
Ана, бигирен ақу	31
Хонумҳои ношукр	34
Ту чӣ кор кардӣ, ақлак	37
Хоб	40
Дадеш	41
Зеби хона дигар мешуд	43
Баъд аз пахта	45
Нола кун-е, нола кун-е	47
Замин нав соҳибша ёфт	49
Заминларза	51
Даҳани воз	53

Ғамхорӣ	55
Итоат, рафиқ командир!	57
Тону дар намон.....	59
«Мард бояд ки ҳаросон нашавад»	61
Взвод, ба пеш!	64
Маслиҳати муфт.....	66
Духтарзой	68
Заб чо овардед	70
Ба чашни Иттифоқи ходимони театри (ИХТ)	72
Дар чашни зодрузи устод Аюбӣ.....	74
Табрикнома (барои шаби эҷодии Қӯрабеки Мурод).....	77
Ба 50-солагии Мирзоватани Мир	79
Ба 60-солагии Зафар Нозим.....	81
Ба 70-солагии устод Тоҳир Собиров.....	83
Барои устод Меҳмон Бахтӣ	85
Итари бадам не-да	86

Шодӣ Солеҳ

АКУ ИТАРИ БАДАМ НЕ-ДА!..

(Сахначаҳои ҳаҷвӣ)

Мухаррири ороиш: *Ромии Шералӣ*
Мухаррири саҳифабандӣ: *Меҳрӣ Саидова*

Ба матбаа 12.10.2010 супурда шуд. Чопаш 19.10.2010
ба имзо расид. Андозаи 60x84 1/16. Ҷузъи чопӣ 6,0.
Адади нашр 1000 нусха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон
734018. Душанбе, кӯчаи Н.Қаробоев, 17а.

Дар матбааи ҶДММ «ЁЛ» ба табъ расидааст.
ш.Душанбе, кӯчаи А.Деҳотӣ 9/1.